

การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

มกราคม 2555

การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

มกราคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ

มกราคม 2555

ศมลพรรณ ภู่อเล็ก. (2555). การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว. ปริญญาานิพนธ์ ศป.ม. (นวัตกรรมการออกแบบ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ชวาลาววัลย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ เลิศไพวัน.

ปริญญาานิพนธ์ เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว เพื่อส่งเสริมพัฒนาสร้างอาชีพให้กับชุมชน โดยเน้นผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิดรูปแบบ ลวดลาย และสี แบบใหม่ๆ ที่ยังไม่มีในท้องถิ่น

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศหญิงสนใจ ผลิตภัณฑ์กระเป๋า ร้อยละ 85, เพศชาย ร้อยละ 15 และอยู่ในช่วงอายุ 26 – 35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35, ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40,อาชีพ กำลังศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30,รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุดเท่ากันคือ ร้อยละ 35 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 30 ใบ กระเป๋าตังค์ จำนวน 10 ใบ, กระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ, และกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 กระบวนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ผลิตและจำหน่ายกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว เป็นการสร้างกรอบแนวคิดเพื่อโจทย์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและความต้องการพัฒนา ตอนที่ 2 กระบวนการการออกแบบกระเป๋า จำนวน 3 ประเภท โดยใช้วัสดุ ผู้วิจัยออกแบบกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยคำนึงจากหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ คือ หลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต ความต้องการประโยชน์ใช้สอย ตอนที่ 3 กระบวนการคัดเลือกแบบของกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 ประเภท ได้แก่ กระเป๋าประเภทสะพาย กระเป๋าประเภทถือ และกระเป๋าประเภทกระเป๋าตังค์ ประเภทละ 10 ชิ้น รวมทั้งหมด 30 ชิ้น ตอนที่ 4 คัดเลือกแบบจากกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยการคัดเลือกกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ชิ้น และผู้บริโภคจำนวน 100 คน จำนวน 9 ชิ้น ตอนที่ 5 นำแบบของกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกมาสรุปรูปแบบให้เหลือแบบที่เหมาะสมจำนวน 9 ชิ้น มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง ตอนที่ 6 กระบวนการวัดคุณภาพ โดยประเมินผลจากการสร้างและสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นทางด้านประสิทธิภาพ รูปแบบลวดลาย ประโยชน์ใช้สอย และความพึงพอใจ จากผลงานจริง จำนวน 9 ชิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านกระเป๋าค้นหาและประกอบกิจการหัวหน้ากลุ่มผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านแบบสอบถามและแบบประเมินผล จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้ใช้และตอบแบบสอบถามกระเป๋าค้นหาผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 100 คน โดยแบ่งแบบสอบถามและแบบประเมิน เป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรัชญาผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าค้นหาผักตบชวาและกะลามะพร้าว แต่ละแบบ จำนวน 30 แบบ ชุดที่ 2 ตอนที่ 1 แบบประเมินผล แบบกระเป๋าค้นหาผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 9 แบบ และผลการวัดประสิทธิภาพโดยรวมของผลิตภัณฑ์กระเป๋าค้นหาผักตบชวาและกะลามะพร้าว มีมาตรฐานดี เป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภค ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนาจากภาคสนามจริง โดยให้กลุ่มชาวบ้านได้จัดทำออกแบบผลิตภัณฑ์และวางจำหน่ายเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในการสร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อพัฒนาสู่การทำธุรกิจในอนาคต

A STUDY IN INDIGENOUS WISDOM OF NAKHON SAWAN PROVINCE FOR DEVELOP THE
FASHION BAG FROM COCONUT SHELL AND WATER HYACINTH

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Fine and Applied Art in Design Innovation
at Srinakharinwirot University

January 2012

Samolpan Pulek. (2012). *A study in indigenous wisdom of nakhon sawan province for develop the fashion bag from coconut shell and water hyacinth*. Master thesis, M.F.A. (Design Innovation). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Somsak Shawalawan, Assist. Prof. Sineenath Lertpraiwan.

A study in indigenous wisdom fo Nakhon Sawan province for the development the fashion bag from coconut shells and water hyacinths. Is to focus on developing the original products and improve their styles, patterns and colors into new designs.

The questionnaire is used in this study. The purpose of the questionnaire is to study the products 'styles and pattern. The result of the study found that 85 percents of women are interested in hand bag and 15 percentage of men also are interested in bag. Moreover the people interested in the bag most were 26-35 years' old. That was 35 percent. For education, Bachelor Degree level was most interested in the bag. That was 40 percent. The students were the most interested in bag. That was 30 percent. For income, people who got salary less than 10,000 baht and between 10,001-20,000 bath were most interested in the bag

The target population in the study were 30 bags from water Hyacinth and coconut shell (10 wallets 10 handbags and 10 shoulder bags) The instrument used in the study was divided into six parts :

Part1: Process of questionnaire creates on opinion and need of manufactures.

Part2: Process of bag design based on three main statures; which are rule of design, rule of production and rule of utilities

Part3: Process of bag's styles selection (10 wallets, 10 handbags, and 10 shoulder bags)

Part4: Bags selection from exports and consumers

Part5: Consideration a pieces of bag to create the real products

Part6: Process of quality evaluating from questionnaires on style, pattern and satification

For data analysis, the experts were divided into 3 groups: First, there were the experts about bags from water Hyacinth and coconut shell. Second, there were six experts about questionnaire and evaluation. Third, There were 100 consumers answered the questionnaire. The questionnaires were divided into 2 forms. For the first question, the questionnaire was divided into 2 parts: part 1 is the questions (multiple choice) about demography data, part 2 is question multiple to evaluator the satisfaction on bag design from water, coconut shell. For the second questionnaire, the part 1 is the evolution about 9 pieces of bag from water hyacinths and coconut.

The researcher studied and developed water Hyacinth and coconut shell from fieldwork. The villager designed and distribute the products by themselves. to be the utility to the manufactures. More ever, these products can be the high-quality of OTOP

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาบัตรฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต วิชาเอกนวัตกรรมการออกแบบ รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ชวาลาวิทย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาบัตร ผู้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาในการวิจัย และขอขอบคุณ คุณบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ เลิศไพวัน ที่ทำให้ผู้วิจัยได้ประสบการณ์ทำงานวิจัยที่จะช่วยให้ การทำงานวิจัยพัฒนาอย่างต่อเนื่องและคุ้มค่า

ขอขอบคุณ เจ้าของกิจการร้านกลุ่มผลิตภัณฑ์ผักตบชวา คุณนิภา สุพิชญางกูร และ คุณรุ่งนภา แฉ่งกอง เจ้าของผลิตภัณฑ์กลุ่มกะลามะพร้าวที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ คณาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่คอยให้คำปรึกษามาโดยตลอด โดยเฉพาะอาจารย์ชยันต์ นันทวงศ์ ที่คอยให้คำปรึกษาและกำลังใจมาตลอด

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุกท่าน พ่อ แม่ พี่ และลูกศิษย์ที่ให้ความ ช่วยเหลือ จนทำให้งานวิจัย เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อ ออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว สมบูรณ์แบบและเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้อง การศึกษาวิจัยต่อไป

ศมลพรรณ ภู่เล็ก

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของงานวิจัย.....	3
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดนครสวรรค์โดยสังเขป.....	8
	ข้อมูลเกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมจักสานผักตบชวา.....	10
	รูปแบบลวดลายผลิตภัณฑ์งานจักสานผักตบชวา.....	13
	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมกะลามะพร้าว.....	24
	รูปแบบ ลวดลายหัตถกรรมกะลามะพร้าว.....	24
	ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวตาคดี อำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์.....	28
	การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า.....	32
	สีกับการออกแบบ.....	41
	บทบาทพฤติกรรมผู้บริโภคกับการออกแบบ.....	45
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
สรุปตาราง 3.....	109
สรุปตาราง 4.....	110
สรุปตาราง 5.....	111
สรุปตาราง 6.....	112
สรุปตาราง 7.....	113
สรุปตาราง 8.....	114
สรุปตาราง 9.....	115
สรุปตาราง 10.....	116
สรุปตาราง 11.....	117
อภิปรายผล.....	118
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	120
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	120
บรรณานุกรม.....	122
ภาคผนวก.....	125
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความคิดเห็น.....	126
ภาคผนวก ข แบบประเมินความพึงพอใจ.....	140
ภาคผนวก ค แบบประเมินประสิทธิภาพ.....	146
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	156
ภาคผนวก จ แบบขอใบผู้เชี่ยวชาญ.....	159
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	168

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน.....	58
2 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	62
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าตังค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	75
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าตังค์แบบที่ 2 ลายเกลี้ยงทรงกระบอก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	78
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าตังค์แบบที่ 3 ลายขีดแดงโมเส้ชมพู จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	82
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขีดแดงโม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	85
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายขีดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	88
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายเกลี้ยงทรงเกี้ยว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	92
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขีดแดงโมและลายเกลี้ยง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	95

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ กระเป๋าจากวีสดูผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเฉลี่ยงและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง 100 คน	98
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ กระเป๋าจากวีสดูผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลี่ยงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน	102

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 รูปทรงกระเป๋ามาจากผักตบชวา	17
3 ลวดลายทั้งหมดของผักตบชวา	19
4 ประเภทกระเป๋ามาจากกะลามะพร้าว	25
5 ลวดลายกะลามะพร้าว	26
6 ตัวแบบของพฤติกรรมกรรมากรซื้อ	48
7 ขั้นตอนการผลิตผักตบชวา	52
8 ขั้นตอนการผลิตกะลามะพร้าว	53
9 กระบวนการคัดเลือกแบบของกระเป๋ามาจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 ประเภท.....	53
10 การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	57
11 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ.....	61
12 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ.....	61
13 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ.....	62
14 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ ต่อ ผู้บริโภคจำนวน 100 คน	73
15 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ ต่อผู้บริโภค จำนวน 100 คน	73
16 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าสตางค์ จำนวน 100 ใบ ต่อ ผู้บริโภคจำนวน 100 คน	74
17 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า	78
18 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทรงกระบอก	81
19 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมสีชมพู	84
20 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม	88
21 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม	91
22 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายเกลียวทรงเกี๋ยะ	94

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
23 สรุปลผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลียง	98
24 สรุปลผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเฉลียงและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ	101
25 สรุปลผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลียงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม	105

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศต่างกำลังแข่งขันกันอย่างมาก ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการสื่อสาร ท่ามกลางบรรยากาศของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าของวิทยาการแขนงต่างๆ การพัฒนาเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) นับเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่งที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดโลก ด้วยการอาศัยการพึ่งพาเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศควบคู่กันด้วย ซึ่งการที่จะพัฒนาให้ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) มีผู้ทางการส่งออกสินค้าจำเป็นที่ภาครัฐต้องให้การสนับสนุนและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง พร้อมกับสร้างจุดแข็งและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อดึงดูดความสนใจจากตลาดต่างประเทศให้มากขึ้น ซึ่งนอกจากจะเป็นสิ่งหนึ่งของการเสริมรายได้ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างความแข็งแกร่งชุมชนระดับฐานรากแล้ว ในระดับมหภาคยังเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนมากขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อการส่งออกจึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนภาคการส่งออกของไทยให้ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องควบคู่กับการพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงเศรษฐกิจทุกๆ ด้าน เพื่อให้ก้าวทันกับความเคลื่อนไหวในตลาดโลกอันจะนำไปสู่การสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไปในภายหน้า (วารสารปริสาทสังข์ ฉบับเศรษฐกิจวิเคราะห์ เดือนกรกฎาคม 46)

แนวคิดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon One Product) หรือเรียกย่อสั้นๆ ว่า OTOP เป็นนโยบายเร่งด่วน เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาสังคม เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยมีจุดมุ่งหมายที่แก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการสร้างงานในท้องถิ่น ในลักษณะการกระตุ้นให้แต่ละชุมชนรวมตัวกันนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน ทักษะเฉพาะท้องถิ่นที่มีอยู่เพื่อผลิตสินค้าและบริการ จนได้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ที่ยั่งยืนในแต่ละชุมชน อันจะก่อให้เกิดกำลังซื้อ และเพิ่มปริมาณหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ เพื่อเป็นรากฐานของสังคมในระดับครอบครัว เมื่อครอบครัวมั่นคง ชุมชนก็จะมีพลังเข้มแข็งและนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ ลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐานไปสู่เมืองใหญ่ ซึ่งถือว่าการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดขึ้น เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงและยั่งยืน ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (กรมพัฒนาชุมชน. 2541: 2)

ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ได้มีชุมชนต่างๆ สร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ขึ้นมาเพื่อจัดจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งผลิตภัณฑ์ล้วนมีความหลากหลายทั้งในด้านคุณสมบัติ วัสดุดิบ และประโยชน์การใช้งาน ผู้วิจัยพบว่า ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่จำหน่ายอยู่ในปัจจุบันยังขาดรูปแบบลวดลายและคุณสมบัติที่เป็นจุดดึงดูดผู้บริโภค ซึ่งทำให้การเจาะกลุ่มเป้าหมายเพื่อเพิ่มมูลค่าและความนิยมยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบปัญหาในการเลือกใช้รูปแบบลวดลายกับวัสดุดิบในการสร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งผู้ผลิตยังคงยึดแนวทางในการใช้รูปแบบลวดลายแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นที่นิยมในท้องตลาด แต่รูปแบบลวดลายเหล่านั้นอาจจะไม่เหมาะสมกับคุณสมบัติเฉพาะของวัสดุดิบที่ใช้ ทำให้ผลิตภัณฑ์ขาดจุดดึงดูดที่น่าสนใจ และการใช้รูปแบบลวดลายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ยังสิ้นเปลืองการใช้วัสดุดิบในปริมาณมากเพื่อให้ได้รูปแบบลวดลายที่ต้องการ ซึ่งจะทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงตามไปด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) รูปแบบกระเป๋า จากพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์ และได้พบว่า รูปแบบลวดลายของผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าซึ่งผลิตจากพื้นที่อำเภอทั้งสองนี้ ยังเป็นรูปแบบลวดลายเดิมๆ ซึ่งพบได้ทั่วไป ไม่มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ขาดความน่าสนใจทั้งประโยชน์ใช้สอยและความสวยงาม ซึ่งผลที่ได้คือผลิตภัณฑ์ไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร และทำให้การลงทุนในด้านวัสดุดิบประสบปัญหาขาดทุนอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรจะมีการพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในท้องถิ่นของทั้งสองอำเภอคือ อำเภอเมือง และอำเภอตากดี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ พัฒนาภูมิปัญญาให้แก่ผู้ผลิตในท้องถิ่น ด้วยการนำเอาวัสดุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาศึกษาเพื่อหาคุณสมบัติเฉพาะที่จะสามารถนำมาแปรรูปเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าได้ โดยการศึกษาวัสดุดิบผักตบชวา ในพื้นที่อำเภอเมือง และศึกษาวัสดุดิบกะลามะพร้าว ในพื้นที่อำเภอตากดี เพื่อการลดต้นทุนในด้านวัสดุดิบ ซึ่งผลจากการศึกษาที่ได้จะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบลวดลายของผลิตภัณฑ์กระเป๋าให้มีความสวยงามและเหมาะสมกับวัสดุดิบนั้นๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าตัวผลิตภัณฑ์ที่เกิดผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเพิ่มมูลค่าในด้านความสวยงามอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทดลองออกแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ประเภทกระเป๋าด้วยวัสดุดิบผักตบชวาและกะลามะพร้าว
2. เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาวิจัยจากผลงานจริง จากเอกสารวิชาการ หนังสือ และเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบในการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าด้วยผักตบชวา ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และกะลามะพร้าว ในพื้นที่อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์ ในด้านรูปแบบประโยชน์ใช้สอย และความสวยงาม โดย

1. วัสดุดิบที่นำมาใช้ในการศึกษาและทดลอง ได้แก่ ผักตบชวา จากพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ กะลามะพร้าว จากพื้นที่อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์

2. รูปแบบ ลวดลาย และประโยชน์ใช้งานของผลิตภัณฑ์กระเป๋า ที่นำมาใช้ในการศึกษาและทดลอง ศึกษาจากลวดลายเครื่องจักสาน ซึ่งมีจำนวน 10 ลวดลาย ดังต่อไปนี้

- ลายขัดเกลียวโปร่ง
- ลายเฉลียง
- ลายเกลียวทั้งรูป
- ลายผูกมาคาเร่
- ลายขัดสลับเปีย
- ลายขัดแดงโม
- ลายรวงข้าวเล็ก
- ลายดอกพิกุล
- ลายสี่เหลี่ยม
- ลายขนมปัง

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในการสร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด
2. เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น

ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้คือ ออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากผักตบชวาในพื้นที่อำเภอเมือง และกะลามะพร้าวในพื้นที่อำเภอตากาลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยมุ่งความสวยงามของรูปแบบลวดลาย และประโยชน์ใช้สอยเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ในด้านต่างๆ ที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์สังเคราะห์ โดยมีกระบวนการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทางด้านวัสดุ หลักการออกแบบ และเทคนิควิธีการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว เพื่อพัฒนา

ขอบเขตด้านพื้นที่ แบ่งเป็นพื้นที่ได้ดังนี้

1. พื้นที่ในการศึกษาผักตบชวา ได้แก่ กลุ่มจักสานกลุ่มหัตถกรรมจักสานผลิตภัณฑ์ผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร บ้านหนองกรด ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
2. พื้นที่ในการศึกษากะลามะพร้าว ได้แก่ กลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวตาคี อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 1.1 รูปแบบของผลิตภัณฑ์กระเป๋า ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1.1 ขนาด สัดส่วน และประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์กระเป๋า
 - 1.1.2 หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ (Design Aspect) ประกอบด้วย ลักษณะทางกายภาพ (Practical Function) และด้านความงาม (Aesthetic Function)
 - 1.1.3 หลักเกณฑ์ด้านการผลิต (Production Aspect) ประกอบด้วย ด้านวัสดุ (Material) ที่ใช้ในการผลิต และกรรมวิธีการผลิต (Process) ผลิตภัณฑ์กระเป๋า
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ได้จากการออกแบบ ได้แก่ ประโยชน์ใช้สอย และความสวยงาม
 - 2.2 ความพึงพอใจที่ได้จากแบบสอบถาม ได้แก่ รูปร่าง, ลวดลาย, การใช้สี, การผสมผสานลวดลาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ประเภทกระเป๋า จากผักตบชวาในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ และกะลามะพร้าวในอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้ทำการออกแบบโดยผู้วิจัย จำนวน 30 ชิ้น ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทสะพาย ขนาด 12 x 18 นิ้ว จำนวน 10 ชิ้น
- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทถือ ขนาด 10 x 12 นิ้ว จำนวน 10 ชิ้น
- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทกระเป๋าสตางค์ ขนาด 4 x 7.5 นิ้ว จำนวน 10 ชิ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รูปแบบผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ประเภทกระเป๋าที่ได้ทำการออกแบบโดยผู้วิจัย และให้ผู้เชี่ยวชาญสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากรูปแบบผลิตภัณฑ์ ได้จำนวน 9 ชิ้น ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทสะพาย ขนาด 12 x 18 นิ้ว จำนวน 3 ชิ้น
- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทถือ ขนาด 10 x 12 นิ้ว จำนวน 3 ชิ้น
- ผลิตภัณฑ์กระเป๋าประเภทกระเป๋าสตางค์ ขนาด 4 x 7.5 นิ้ว จำนวน 3 ชิ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลส่งเสริมให้ชาวบ้านในแต่ละตำบลสร้างอาชีพในการผลิตสินค้าเพื่อออกจำหน่าย โดยสร้างสินค้าที่เป็นสินค้าประจำตำบลนั้นๆ

การออกแบบ (Design) หมายถึง ผลงานหรือผลผลิตที่เกิดขึ้นทั้งสองกระบวนการ คือ กระบวนการออกแบบซึ่งยังอยู่ในรูปของแนวความคิด แบบร่าง ตลอดจนต้นแบบและจากกระบวนการผลิตซึ่งอยู่ในรูปของผลผลิตที่เป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดเป็นผลผลิต

ผักตบชวา หมายถึง วัสดุชี้นำที่ให้เส้นใยที่ใช้เป็นประโยชน์ได้ นำก้านใบมาตากแห้ง แล้วพันหรือสานเป็นของใช้ได้หลายอย่าง

หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว หมายถึง ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านที่ทำจากแรงงานของคน โดยการนำเอากะลามะพร้าวมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์

รูปแบบ หมายถึง ลักษณะของผลิตภัณฑ์โดยการแบ่งตามประเภทการใช้สอย ในที่นี้หมายถึง รูปแบบของกระเป๋า

ลวดลาย หมายถึง ลายจักสานที่ปรากฏอยู่บนผลิตภัณฑ์เครื่องจักสาน ในที่นี้หมายถึง ลวดลายของผลิตภัณฑ์กระเป๋า

สมมุติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้หลักการศึกษารูปแบบลวดลายจากผักตบชวาและกะลามะพร้าวเพื่อพัฒนาเป็นกระเป๋า เป็นแนวทางพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น สามารถพัฒนาสินค้าแบบเดิมๆ ที่ยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับแนวคิดใหม่ ในการพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หลักเกณฑ์ด้านการออกแบบ และได้รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สวยงามและทันสมัยเป็นที่พึงพอใจของผู้บริโภค

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เรียงลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดนครสวรรค์โดยสังเขป
2. ข้อมูลเกี่ยวกับงานหัตถกรรมจักสานผักตบชวา
3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมกะลามะพร้าว
4. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัด

นครสวรรค์

5. การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า
6. สีกับการออกแบบ
7. บทบาทพฤติกรรมกับผู้บริโภคกับการออกแบบ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดนครสวรรค์โดยสังเขป

จังหวัดนครสวรรค์ (วัฒนธรรม พัฒนาการประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์. 2542: 1-18)

1.1 สภาพโดยทั่วไปของจังหวัดนครสวรรค์

จังหวัดนครสวรรค์ ตั้งอยู่ในบริเวณที่คาบเกี่ยวระหว่างภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน ซึ่งมีสภาพเป็นปากทางไปสู่ภาคเหนือ หรือลงมาสู่ภาคกลาง ด้วยสภาพที่ตั้งดังกล่าว ดังนั้น จังหวัดนครสวรรค์จึงเป็นศูนย์กลางของการคมนาคม ติดต่อระหว่างภาคเหนือและภาคกลางตลอดจนภาคอื่นๆ อีกด้วย หนึ่งจังหวัดนครสวรรค์อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางเหนือตามเส้นทางสายเอเชีย เป็นระยะทาง 237 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดลพบุรี อุทัยธานี ชัยนาท และสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดเพชรบูรณ์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดตาก

จังหวัดนครสวรรค์มีการปกครอง 12 อำเภอ คือ

1. อำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์	เนื้อที่	748.27	ตร.กม.
2. อำเภอลาดยาว	เนื้อที่	2,424	ตร.กม.
3. อำเภอตากาลี	เนื้อที่	1,056	ตร.กม.
4. อำเภอชุมแสง	เนื้อที่	659.6	ตร.กม.
5. อำเภอบรรพตพิสัย	เนื้อที่	909.9	ตร.กม.
6. อำเภอท่าตะโก	เนื้อที่	615	ตร.กม.
7. อำเภอพยุหะคีรี	เนื้อที่	740.8	ตร.กม.
8. อำเภอไพศาลี	เนื้อที่	863	ตร.กม.
9. อำเภอหนองบัว	เนื้อที่	978	ตร.กม.
10. อำเภอตากฟ้า	เนื้อที่	638	ตร.กม.
11. อำเภอโกรกพระ	เนื้อที่	301	ตร.กม.
12. อำเภอเก้าเลี้ยว	เนื้อที่	260	ตร.กม.
รวม 9,597 ตร.กม.			

1.2 ประชากร

ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดนครสวรรค์ มักเป็นคนในท้องถิ่นหรืออพยพมาจากใกล้เคียง ทั้งจากภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะเป็นคนเชื้อชาติไทยทั้งสิ้น จะมีคนต่างด้าวเพียงเล็กน้อย และลักษณะชุมชนเป็นไปในแบบกระจายกันไปตามถิ่นฐานต่างๆ และแห่งท่ามาหากินที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งจำแนกออกได้ดังนี้ คือ

1. ชุมชนศูนย์กลางเกษตรกรรมหลักและอุตสาหกรรมหลัก ในท้องถิ่นที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ อำเภอชุมแสง และอำเภอตากาลี
2. ชุมชนแบบศูนย์กลางเกษตรกรรมรอง ในท้องถิ่นที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอท่าตะโก และอำเภอตากาลี
3. ชุมชนแบบศูนย์กลางเกษตรกรรมพื้นฐาน ในท้องถิ่นที่อำเภอหนองบัว อำเภอไพศาลี และอำเภอตากฟ้า

1.3 ประวัติจังหวัดนครสวรรค์

ประวัติจังหวัดนครสวรรค์ (วัฒนธรรม พัฒนาการประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดนครสวรรค์. 2542: 1- 18)

นครสวรรค์เป็นเมืองโบราณ สันนิษฐานว่าตั้งขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี โดยเป็นเมืองหน้าด่านของกรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์พงศาวดารจะได้กล่าวถึงเมืองนี้ต่าง ๆ กัน เช่น เมืองพระบางบ้าง เมืองซอนตะวันบ้าง และปากน้ำโพบ้างตัวเมืองโบราณตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณเชิงเขาขาด จดวัดหัวเมือง และตัวเมืองหันหน้าไปทางแม่น้ำซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก ตอนรุ่งอรุณจึงเห็นดวงอาทิตย์ซึ่งตรงกับหน้าเมืองเลยเรียกว่า เมืองซอนตะวัน และปากน้ำโพ แต่เดิมก็มาจากคำว่า ปากน้ำไหล คือ ปิง วัง ยม น่าน ซึ่งเป็นชื่อแซ่ของแม่น้ำมาบรรจบกัน หรือภาษาชาวบ้านที่มีความเชื่อในเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของแม่น้ำที่มาจากจากสวรรค์ก็คือทางเหนือมา ไหล่ รวมกันเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงที่เรียกว่า ปากน้ำโพ ในปัจจุบัน

2. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมจักสานผักตบชวา

2.1 ประวัติและความเป็นมาของผักตบชวา

ผักตบชวา เป็นพืชน้ำล้มลุกเป็นพืชหลายฤดูมีลำต้นสั้นแตกใบเป็นกอ ลอยไปตามน้ำไหลซึ่งเกิดตามซอกใบแล้วเจริญเป็นต้นอ่อนที่ปลายไหล ถ้าน้ำก็จะหยั่งรากลงดิน เป็นวัชพืชที่ร้ายแรงในแหล่งน้ำทั่วไป ใบเป็นใบเดี่ยวรูปไข่หรือเกือบกลม ก้านใบกลมอวบน้ำตรงกลางพองออกภายในเป็นช่องอากาศคล้ายฟองน้ำ ดอกเกิดเป็นช่อที่ปลายยอดมีดอกย่อย 3-25 ดอก สีม่วงอ่อน มีกลีบดอก 6 กลีบ กลีบบนสุดขนาดใหญ่กว่ากลีบอื่นๆ และมีจุดเหลืองที่กลางดอก สีม่วงอ่อน มีกลีบดอก 6 กลีบ กลีบบนสุดขนาดใหญ่กว่ากลีบอื่นๆ และมีจุดเหลืองที่กลางกลีบ

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ผักตบชวามีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า EICHHORNAI CRASSIPES SLOMS เจริญบนผิวน้ำ เป็นประเภทลอยน้ำ (FLOATING PLANT) ซึ่งประกอบไปด้วย ลำต้น ใบ ราก ดอก ที่มีลักษณะดังนี้

1. ลำต้น

ลำต้นของผักตบชวามีลักษณะแตกต่างกันเมื่อล่องลอยอยู่ในน้ำผักตบชวาจะไม่ค่อยโตและจะเกิดดอกไหล คือทำหน้าที่แยกพันธุ์อยู่เสมอ ระยะที่มีต้นอ่อนผักตบชวาจะดูเล็กจนเกือบจะเป็นพืชชนิดอื่น คือมีลำต้นสั้นประมาณ 6-7 นิ้ว และเป็นกระเปาะอ้วนๆ ครั้นเมื่อมีโอกาสอำนวยทำให้ไม่ต้องไหลไปไหนได้รวดเร็ว หรือมีที่ปักพียง ที่อยู่ตามชายฝั่ง ผักตบชวาก็จะยาวสมบูรณ์ ขยายตัวออกไปจนถึง 50-60 เซนติเมตร ลำต้นหนึ่งจะมีใบด้วย 1 ใบเสมอ

2. ราก

ผักตบชวาเมื่อยังอ่อนอยู่ จะมีราก พร้อมกับการเกิดไหล เรียกว่า รากฝอย (FIBROWSROOT) อวบสีค่อนข้างขาว แต่เมื่อแก่จะมีรากขนอ่อน (HAIR ROOT) เป็นสีน้ำตาลถึงเข้มและมีความยาวประมาณ 80 เซนติเมตร

3. ใบ

ผักตบชวาเป็นพืชประเภทใบเลี้ยงเดี่ยว เพราะมีใบเป็นใบเดี่ยว ประกอบด้วยแผ่นใบประดับและก้านใบ แผ่นใบคล้ายรูปหัวใจ เป็นมันหนา ก้านใบพองออกตรงช่วงกลางเป็นกระเปาะมีสีเขียว ภายในมีลักษณะเป็นรูพรุนเหมือนฟองอากาศ ช่วยพยุงลำต้นให้ลอยน้ำได้

4. ดอก

ดอกของผักตบชวามีลักษณะเป็นช่อ ไม่มีก้าน ดอก มีหลายสี แต่ส่วนใหญ่จะมีสีม่วงอ่อน ดอกย่อยแต่ละดอกมีสีฟ้าม่วงแกมเหลือง ช่อเล็กมีประมาณ 4-5 ดอก ถ้าช่อใหญ่อาจมีถึง 60 ดอก ลักษณะของดอกจะเกิดขึ้นตรงแฉกกลางของกอผักตบชวา คล้ายกับการงอกของใบ ที่ดอกมีกาบเล็กหุ้มอยู่ ต่อจากนั้นก็จะเป็นก้านใบ พร้อมกับการแผ่บางๆ ควบคู่กับใบเล็กๆ เมื่อดอกเจริญและยาวพอแทงทะลุขึ้น และจะมีกาบเล็กๆ พร้อมใบประดับช่อ ชูช่อดอกบานสะพรั่ง แต่การมีชีวิตอยู่นั้นสั้นมาก บานประมาณ 48 ชั่วโมงก็จะเหี่ยวเฉาไป

ประโยชน์ของผักตบชวา

1. ผักตบชวาใช้บำบัดน้ำเสีย ผักตบชวาสามารถดูดซึมสิ่งเจือปนในน้ำได้ดี
2. ทำเป็นอาหารสัตว์ เลี้ยงสุกร
3. ยอด ใบ และดอกอ่อน นำมาทำอาหาร
4. ใช้ทำปุ๋ยหมัก
5. ทำที่เพาะเห็ด หรือแปลงเพาะชำ

โทษของผักตบชวา

1. เป็นอุปสรรคต่อการคมนาคมทางน้ำและการท่องเที่ยว
2. เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ เช่น งู ปลิง
3. ขยายพันธุ์ได้รวดเร็ว ยากต่อการทำลายให้หมดสิ้น
4. ด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้การพัฒนาแหล่งน้ำไม่เป็นผล รัฐต้องเสียงบประมาณ ในการกำจัดผักตบชวา (สุรชัย มัจฉาชีพ 2538: 25)

การรีด

เพื่อแยกเส้นสานลายใช้ในงานต่างๆ ต้องจัดรีดด้วยเครื่องรีดให้แบน

การเลียด

เป็นการทำเส้นผักตบชวา ที่ผ่านการรีดแล้ว มาตัดขอบให้เส้นผักตบชวาที่มีความสม่ำเสมอได้ ความกว้างของเส้นผักตบชวาตามต้องการ

การป้องกันเชื้อราผักตบชวา

ปัจจุบันมีการนำเส้นใยผักตบชวามาประดิษฐ์เป็นงานหัตถกรรมประเภทต่างๆมากมาย แต่เนื่องจากคุณสมบัติของเส้นใยพืช ผักตบชวาท้อง่ายต่อการถูกทำลายด้วยเชื้อรา ถ้าเก็บไว้นานๆ ถูกความชื้นหรือละอองไอน้ำก็จะเกิดเชื้อราอยู่เสมอ แต่ปัจจุบันมีวิธีป้องกันเชื้อราด้วยการใช้น้ำยาและสารละลายกันมากขึ้น ทำให้หมดปัญหาส่วนนี้ไป (ปรารภนา คงสำราญ, 2550: 45)

กระบวนการและขั้นตอนการผลิตกระเป๋าผักตบชวา

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต

1.1 ก้านผักตบชวา

1.2 สีย้อม ใช้ย้อมก้านหรือเส้นผักตบชวาที่เลือกแล้ว ก่อนที่จะนำมาจักสานเพื่อให้เกิดความสวยงาม

1.3 น้ำมันวานิช ใช้ทาเคลือบผิวผลิตภัณฑ์ที่จักสานเสร็จแล้วเพื่อป้องกันเชื้อรา รักษารูปทรงและเพิ่มความเงางาม

1.4 เตอบก้ามระถัน ใช้สำหรับอบเส้นผักตบชวา และผลิตภัณฑ์ผักตบชวาที่จักสานเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อฆ่าเชื้อราและป้องกันไม่ให้เกิดเชื้อรา ก่อนที่นำไปทาเคลือบผิวด้วยน้ำมันวานิช

1.5 ผ้าพื้นเมือง ผ้าฝ้าย หรือผ้าใยกล้วยง ใช้สำหรับบุภายในกระเป๋า ตะกร้า หรือผลิตภัณฑ์ผักตบชวาอื่นๆ เพื่อให้ดูสวยงาม

1.6 เข็มขนาดใหญ่และสายเอ็นร้อย ด้ายสำหรับสอย ใช้สอยผ้าที่บุตะกร้า กระเป๋า หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆสอยกระดุม ซิป นูกระเป่า เป็นต้น

1.7 กรรไกร ใช้ตัดผ้า และเอ็นสอย หรือตัดตกแต่งเส้นผักตบชวาให้ได้ขนาดและเหมาะสมแก่การจักสาน

1.8 วัสดุประกอบ เช่น ซิป สายหนัง เป็นต้น

1.9 แปรงทาสี ใช้สำหรับชุบน้ำมันวานิช ทาเคลือบผิวนอกของผลิตภัณฑ์

1.10 แบบพิมพ์ เมื่อกลุ่มมีการคิดออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ขึ้นมา หรือลูกค้าสั่งโดยกำหนดรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม กลุ่มก็สามารถผลิตสินค้าได้ตามที่ลูกค้าต้องการ โดยสร้างแบบพิมพ์ผลิตภัณฑ์ได้เองพร้อมทั้งแบบพิมพ์นั้นให้กลุ่ม เครือข่ายที่ผลิต เพื่อผลิตสินค้าให้เป็นแบบเดียวกัน

2. ขั้นตอนการย้อมสี

2.1 ต้มน้ำให้เดือด

2.2 ตักน้ำออกพอประมาณ เพื่อนำไปผสมสี 1 ชอง ต่อน้ำ 1 ลิตร แล้วผสมน้ำส้อมสายชู เกลือ ได้พอประมาณ การใส่เกลือและน้ำส้อมสายชู ใส่เพื่อให้สีไม่ติดมือ คนให้เข้ากัน แล้วเทลงในน้ำเดือดที่เหลือคนให้ทั่วอีกครั้ง

2.3 นำผักตบชวาที่แห้งใส่ลงไป พลิกกลับไปกลับมาประมาณ 1 นาที

2.4 นำก้านผักตบชวาที่ย้อมสีไปล้างน้ำสะอาด

2.5 นำไปตากแดดให้แห้ง

2.6 นำมาถักตามแบบที่ต้องการ นำต้นผักตบชวาที่ตากแห้งและย้อมสีแล้วมาชุบน้ำก่อน จะเริ่มจักสานตามแบบพิมพ์ ลวดลายที่จักสานมีหลากหลาย เช่น ลายขัดเกลียวโปร่ง, ลายเฉลียง, ลายเกลียวทั้งรูป, ลายผูกมาคาร่, ลายขัดสลัปเปีย, ลายขัดแตงโม, ลายรวงข้าวเล็ก

2.7 นำมาเคลือบเงาโดยการทาวานิช

2.8 นำมาบุภายในด้วยผ้า ไส้ชิป ไส้หูกะเป่า และทาเคลือบผิวนอก ด้วยน้ำมันวานิช แล้วผึ่งแดดให้แห้งประมาณครึ่งวัน ก่อนจะนำมาเก็บไว้มาเก็บไว้ในโรงเรือนเพื่อเตรียมบรรจุลงถุง หรือกล่องส่งให้ลูกค้า หรือนำไปจัดแสดงและจำหน่ายในเทศกาลต่างๆ (นิภา สุพิชญางกูร. 2554: สัมภาษณ์ครั้งที่ 2)

2.2 รูปแบบลวดลายผลิตภัณฑ์งานจักสานผักตบชวา

จากกรณีศึกษาหัตถกรรมจักสานผักตบชวาลดผลิตภัณฑ์ผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์พบว่า มีการทำผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆโดยใช้รูปทรงพื้นฐาน เช่น รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม เป็นต้น และมีการพัฒนารูปแบบ รูปทรงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและตลาด สามารถจำแนกประเภทรูปแบบผลิตภัณฑ์ ได้ดังนี้ รวมทั้งหมด 37 ชิ้น แบ่งได้ 9 ประเภทดังนี้

1. เครื่องจักสานประเภทกระเป่า 14 ชิ้น

1.1 กระเป่าสี่เหลี่ยมเปียขัด (โซว์เปีย)

1.2 กระเป่าลายแมงมุม

1.3 กระเป่าทรงมะเฟือง

1.4 กระเป่าลายสามเส้นตาสับปะรด

1.5 กระเป่าลายดอกบัว

1.6 กระเป่าเอกสาร

1.7 กระเป่าดอกแก้วมีฝาลายรวงข้าว

- 1.8 กระเป๋าดอกแก้วสีเหลืองผืนผ้า
- 1.9 กระเป๋าทรงโบราณปากโค้ง
- 1.10 กระเป๋าทรงโบราณปากตรง
- 1.11 กระเป๋าลาย สอง หนึ่ง
- 1.12 กระเป๋าทรงรี ลายสอง สอง
- 1.13 กระเป๋าทรงแตงโมผ่าซีก
- 1.14 เป้ทรงกระบอก ไชว์ตัน ชัดเป็ยสี
2. เครื่องจักสานประเภทกล่องเอนกประสงค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าจัตุรัสและรูปทรงกลมและวงรี และบางทรงมีลักษณะโค้งมน 11 ชิ้น
 - 2.1 กล่องขนมเค้กฝาดาว
 - 2.2 กล่องลูกแก้วทรงรี
 - 2.3 กล่องสี่เหลี่ยมแพ็คผ้าขนหนู
 - 2.4 กล่องบุหงารำไป
 - 2.5 กล่องทิชชูเหลี่ยม
 - 2.6 กล่องเม็ตแตงเย็บกำ
 - 2.7 กล่องผ้าไหม
 - 2.8 กล่องใส่ปากกาลายลูกแก้ว
 - 2.9 กล่องแพ็คขวดแก้ว
 - 2.10 กล่องใส่ปากกาลายแมงมุม
 - 2.11 กล่องภาณุมาศ
3. เครื่องจักสานประเภทแจกันรูปทรงกลมปากบาน รูปทรงกระบอก รูปทรงโค้ง 3 ชิ้น
 - 3.1 แจกันลายสับประรด
 - 3.2 แจกันลายไทย – จีน
 - 3.3 แจกันขีดแมงป่อง
4. เครื่องจักสานประเภทกระถางลายชาเดียว มีลักษณะวงกลมและรี 1 ชิ้น
5. เครื่องจักสานประเภทถังขยะลายชาเดียว มีลักษณะวงกลมและรี 1 ชิ้น
6. เครื่องจักสานประเภทกระเช้ารูปทรงสี่เหลี่ยมและรูปทรงกลม 3 แบบ
 - 6.1 กระเช้าเถาอรุ่น
 - 6.2 กระเช้าหูพันลายเป็ย
 - 6.3 กระเช้าสีดาไชว์ตัน ไชว์เป็ย

7. เครื่องจักสานประเภทแผ่นรองแก้ว 1 ชิ้น
8. เครื่องจักสานประเภทไก่อเนกประสงค์ มีลักษณะเป็นรูปไก่อ 1 ชิ้น
9. เครื่องจักสานประเภทชุดรับแขกผักตบชวา มีลักษณะเป็นโต๊ะ เก้าอี้ รูปทรงกลม 2 ชุด

จากการศึกษาพบว่า รูปทรงของผลิตภัณฑ์มีความแตกต่างกันไปตามความถนัดของกลุ่มหัตถกรรมจักสานผักตบชวาวัดศรีอุทุมพรที่จัดทำกระเป๋าให้มีการพัฒนารูปแบบให้ตรงความต้องการของตลาดและลูกค้า นอกจากนี้ยังได้มีการวิจัยรูปแบบการทำกระเป๋าจากจังหวัดใกล้เคียงและจังหวัดที่ทำผักตบชวาจำหน่าย เช่น กลุ่มแม่บ้าน บ้านอ้อย จังหวัดชัยนาท และกลุ่มแม่บ้านของสุพรรณบุรี อ่างทอง พะเยา ฯลฯ ผลิตภัณฑ์จะมีรูปแบบคล้ายๆกันแต่ไม่สามารถลอกเลียนแบบกันได้เพราะมีลิขสิทธิ์แต่ได้ศึกษาเทคนิคการทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่ขึ้นรา โดยนำผักตบชวามาแช่สารกันบูดก่อนการตากแห้ง จากการทำวิจัยและค้นคว้ากระเป๋าผักตบชวาตามจังหวัดต่างๆ รูปแบบและลายจักสานส่วนใหญ่จะไม่ต่างกัน หรือถ้ามีแตกต่างก็จะได้ลอกเลียนแบบกัน เนื่องจากมีลิขสิทธิ์รูปแบบเพราะต่างประเทศ ควรมีการประยุกต์จักสานผักตบชวา ห่อหุ้มภาชนะเครื่องใช้ หรือเป็นเครื่องประดับด้วย (พรรณภักดิ์ ใจเชื้อ วารสารวิจัย ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เมษายน 2550 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์: 50)

ด้านรูปทรงและลาย จากการศึกษากกระเป๋าจักสานกลุ่มหัตถกรรมจักสานผลิตภัณฑ์ผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร บ้านหนองกรด พบว่ามีรูปทรงกระเป๋า 14 แบบ และได้ศึกษารูปแบบจากจังหวัดต่างๆที่ทำกระเป๋าผักตบชวารวมกระเป๋าผักตบชวาทั้งหมด จำนวน 43 รูปแบบ ลายผักตบชวามีทั้งหมด 24 ลาย แยกเป็นลายโบราณจำนวน 17 ลาย และลายประยุกต์จำนวน 7 ลาย (นิภา สุพิชญางกูง. 2551)

กระเป๋าจากผักตบชวา แบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้

1. กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมกันโคลงมน

1

รหัสสินค้า s 013

ชื่อผลิตภัณฑ์ : กระเป๋าทรงเตงโมผ่าซีก

ขนาดผลิตภัณฑ์ : 8x12 นิ้ว

สายรองขั้ว เก็บปากด้วยเม็ดเตง ทรงและการคลี่เหมือนพัด จะคลี่ออกคล้ายพัดจีน

สถานที่จำหน่าย

กลุ่มหัตถกรรมผักตบชวา

หนองกระโดน 299 หมู่ 3 ต.หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000 ติดต่อ : นางนิกา สุพิชญาง

2. กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยม

2

รหัสสินค้า s 001

ชื่อผลิตภัณฑ์ : กระเป๋าสี่เหลี่ยมลายขัด

ขนาดผลิตภัณฑ์ : 4x12x10 นิ้ว

สายเปียจะนูนขึ้นมาทำให้มีความโดดเด่น สามขัด 1 ตัน ตลอดทั้งถุงลูกจอนเสร็จเรียบร้อย

สถานที่จำหน่าย กลุ่มหัตถกรรมผักตบชวา

หนองกระโดน 299 หมู่ 3 ต.หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000 ติดต่อ : นางนิกา สุพิชญาง

กระเป๋าจากผักตบชวา แบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้

3. กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมกันบานปากแคบ

3

รหัสสินค้า s 004

กระเป๋าลายสามเส้นตาสับปรด (สายเม็ดมะยมขัด)

ขนาดผลิตภัณฑ์ 4x10x12 นิ้ว

การใส่สายจะใช้สายเม็ดเตง 2 เส้น และเปีย 1

สลับกันจึงเป็นลายสามขัดกันขึ้นไปคล้ายตาสับปรด

สถานที่จำหน่าย กลุ่มหัตถกรรมผักตบชวา

หนองกระโดน 299 หมู่ 3 ต.หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000

ติดต่อ : นางนิกา สุพิชญาง

4. กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมกันแคบปากบาน

4

รหัสสินค้า s 009

กระเป๋าทรงโบราณปากโค้ง

(สายเปียคู่ขัดกัน)

ขนาดผลิตภัณฑ์ 8x12 นิ้ว

สายเปียโซ่ ปากกระเป๋าจะโค้งขึ้นเข้าหาตรงกลาง

และจะบานตอนปลายอาจตัดแปลงใส่ดอกไม้ประดับตกแต่งด้วยดอกไม้หรือปักไหมญี่ปุ่น

สถานที่จำหน่าย กลุ่มหัตถกรรมผักตบชวา

หนองกระโดน 299 หมู่ 3 ต.หนองกระโดน อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000

กระเป๋าจากผักตบชวา แบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้

5. กระเป๋ารูปทรงอิสระ

5

ชื่อผลิตภัณฑ์ : รูปทรงอิสระ

สายรังงข้าวเล็ก

ขนาดผลิตภัณฑ์ : 8x12 นิ้ว

สถานที่จำหน่าย

กลุ่มจักสานผักตบชวาบ้านหนองยาง

155 หมู่ 10 ต.วัง ตะเคียน กิ่งอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท 17120

6. กระเป๋ารูปทรงกลม

6

ชื่อผลิตภัณฑ์ : รูปทรงกลม สายไทย

กระเป๋าสานผักตบชวา

ทรงกลม สานด้วยสายไทยติดกระดุมพสมพ้า

ขนาดผลิตภัณฑ์ : 8x8 นิ้ว

สถานที่จำหน่าย

ร้านเป้าวาด 1383218ก.พทลโยธิน พญาโก ทกม

กลุ่มจักสานกลุ่มหัตถกรรมจักสานผลิตภัณฑ์ผักตบชวาวิศรภูมิพร 1-4 เป็นรูปแบบกระเป๋าผักตบชวาของนครสวรรค์ทั้งหมด

รูปแบบของกระเป๋าผักตบชวา กลุ่มแม่บ้านผลิตภัณฑ์จักสาน อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ภาพประกอบ 2 รูปทรงกระเป๋าจากผักตบชวา

1. รูปทรงสี่เหลี่ยมโค้งมน จำนวน 12 แบบ
2. รูปทรงสี่เหลี่ยม จำนวน 13 แบบ
3. รูปทรงสี่เหลี่ยมก้นแคบปากบาน จำนวน 6 แบบ
4. รูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ จำนวน 3 แบบ
5. รูปทรงอิสระจำนวน 5 แบบ
6. รูปทรงกลม จำนวน 4 แบบ

1. **รูปทรงสี่เหลี่ยมโค้งมน** จำนวน 12 แบบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ฐานกระเป๋าคงโค้งมน ขนาดของกระเป๋าคงจะมีขนาดใหญ่และเล็ก จะแตกต่างกันที่หูของกระเป๋าคง จะมีการใส่หูกระเป๋าคงแบบไม้กลม สายหนัง และสายที่ทำจากเส้นผักตบชวาสั้นและยาว ขนาดความกว้าง ความสูงของกระเป๋าคง ขึ้นอยู่กับประโยชน์ใช้สอยเหมาะสำหรับถือหรือสะพาย รูปแบบกระเป๋าคงนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นตะกร้าได้ เพราะมีความคงทนเป็นพิเศษ

2. **รูปทรงสี่เหลี่ยม** จำนวน 13 แบบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสและรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกระเป๋าคงจะมีขนาดต่างๆ ทั้งเล็กและใหญ่ จะแตกต่างกันที่หูกระเป๋าคง จะมีการใส่หูกระเป๋าคงแบบไม้กลม สายหนัง และสายที่ทำจากผักตบชวาสั้นและยาว รูปทรงกระเป๋าคงมีหน้าและบาง เหมาะสำหรับถือหรือสะพาย รูปแบบกระเป๋าคงนี้ได้รับความนิยมจากกลุ่มลูกค้าภายในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มที่มาจากอนุเสาวรีย์ จัตุจักร หรือจัดแสดงงานจากเมืองทองธานี เพราะมีหลากหลายของรูปทรง

3. **รูปทรงสี่เหลี่ยมก้นแคบปากบาน** จำนวน 6 แบบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาดกระเป๋าคงจะมีขนาดต่างๆ ทั้งเล็กและใหญ่ ก้นกระเป๋าคงจะแคบ ปากกระเป๋าคงบาน จะแตกต่างกันที่หูกระเป๋าคง จะมีการใส่หูกระเป๋าคงแบบไม้กลม สายหนัง และสายที่ทำจากเส้นผักตบชวาสั้นและยาว และของประดับตกแต่ง เหมาะสำหรับถือหรือสะพาย รูปแบบกระเป๋าคงนี้ได้รับความนิยมจากกลุ่มวัยรุ่นจำนวนมาก และเหมาะสำหรับ เป็นของที่ระลึก เพราะมีความสวยงามและรูปแบบของกระเป๋าคงมีความแปลกใหม่ และสามารถออกแบบได้หลายแบบตามที่ต้องการและสามารถนำเครื่องประดับมาเชื่อมต่อได้ เช่น ดอกไม้ ทำจากกะลา หรือเชือก ฝ้าย หรือพลาสติก ออกแบบให้เข้ากับรูปทรงกระเป๋าคงตามแบบที่ต้องการ

4. **รูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ** จำนวน 3 แบบ มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาดกระเป๋าคงจะมีขนาดต่างๆ ทั้งเล็กและใหญ่ ก้นกระเป๋าคงบาน ปากกระเป๋าคงแคบ จะแตกต่างกันที่หูกระเป๋าคง จะมีการใส่หูกระเป๋าคงแบบไม้กลม สายหนัง และสายที่ทำจากเส้นผักตบชวาสั้นและยาว เหมาะสำหรับถือหรือสะพาย รูปแบบกระเป๋าคงนี้แต่เดิมได้รับความนิยมน้อยกว่ารูปทรงอื่นๆ เพราะมีรูปทรงแบบดั้งเดิม แต่ได้รับความนิยมของกลุ่มแม่บ้านทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นที่ชัชวาท หรือสุพรรณบุรี ทางกลุ่มแม่บ้านมีการ

พัฒนารูปทรงนี้ ให้ทันสมัยตรงความต้องการของตลาดด้วยการประยุกต์ลวดลายและการใช้สีเข้าช่วย ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความน่าสนใจมากขึ้น จนได้รับความสนใจจากลูกค้ากลุ่มต่างๆไปในแบบรูปทรงต่างๆ

5. **รูปทรงอิสระ**จำนวน 5 แบบ ขนาดกระเป๋าจะมีขนาดแตกต่างกันไป รูปทรงจะเป็นรูปทรงที่คิดและสร้างรูปทรงมาใหม่ๆ โดยเลียนแบบจากธรรมชาติเป็นหลัก เช่น ทรงใบไม้ ทรงผีเสื้อ ส่วนใหญ่จะจำหน่ายที่ จังหวัดชัยนาทเป็นหลัก

6. **รูปทรงกลม** จำนวน 4 แบบ มีรูปทรงกลม ขนาดกระเป๋าจะมีขนาดต่างๆ ทั้งเล็กและใหญ่ มีทั้งรูปทรงครึ่งวงกลม รูปทรงกลม จะแตกต่างกันที่หูกระเป๋า จะมีการใส่หูกระเป๋าแบบไม้กลม สายหนัง และสายที่ทำจากเส้นผักตบชวาสั้นและยาว เหมาะสำหรับถือหรือสะพาย รูปแบบกระเป๋านี้ได้รับความนิยมจากกลุ่มลูกค้าภายในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพราะสามารถนำไปเป็นของที่ระลึก

ภาพประกอบ 3 ลวดลายทั้งหมดของผักตบชวา

ลายโบราณ

จากการศึกษางานหัตถกรรมผักตบชวาวัดศรีอุทุมพรมีจำนวน 17 ลาย แต่บ้างลายแต่ละจังหวัดจะเรียกไม่เหมือนกัน อาจจะมีรูปแบบเหมือนกันแต่เรียกลายที่แตกต่างกันออกไป

1. ลายเปียคู่ขัดต้น เกิดจากการนำต้นผักตบชวาที่ริดมาตั้งต้น นำเส้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปียและนำมาขัดโดยใช้สองเส้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่า แจกัน

2. ลายเกลียวทั้งรูป เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียว ตั้งต้นเส้นเกลียวสี่เส้นด้วยเส้นเกลียวสี่เส้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่าทรง สี่เหลี่ยมผืนผ้าหูสั้นหรือตะกร้า

3. ลายขัดเม็ดแดง เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาจักเป็นเส้น ตั้งต้นเส้นผักตบชวาทั้งต้นขัดด้วยเส้นผักตบสองเส้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่า ตะกร้า หรือหมวก

4. ลายสอง เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาตั้งต้น ขัดด้วยเส้นผักตบชวาโดยการข้ามช่องที่ละสองช่อง มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่า ตะกร้าหรือแจกัน

5. ลายขัดต้นเว้นช่อง ชั้นที่ 1 เกิดจากการนำต้นผักตบชวาจักเป็นเส้นเล็ก ตั้งต้นด้วยเส้นผักตบชวาที่ริด ขัดด้วยเส้นผักตบชวาการข้ามช่องที่ช่อง ชั้นที่ 2 เกิดจากการนำต้นที่ริดจากการขึ้นต้นไว้ประมาณ 1 นิ้ว นำมาไขว้กัน ชั้นที่ 3 เกิดจากการนำเส้นที่ไขว้แล้วมาตั้งต้นสานขัดด้วยเส้นผักตบชวาสลบเส้นเปีย มักนิยมนำมาทำรูปแบบตะกร้า

6. ลายขัดสลบเปีย เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาจักเป็นเส้นและถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นผักตบชวา ขัดด้วยเส้นผักตบชวาสลบเส้นเปีย มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่า ตะกร้าหรือแจกัน

7. ลายเฉลียง เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาริดและนำเส้นเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยต้นผักตบชวาที่ริด ขัดด้วยเส้นเปีย ขึ้นหนึ่งช่องสามครั้งและข้ามช่องสองเส้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบแจกัน

8. ลายดอกพิกุล เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาจักเป็นเส้นและถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นผักตบชวา ขัดด้วยเส้นผักตบชวาสลบเปียและขัดด้วยเส้นผักตบให้เป็นดอก มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป่าและแจกัน

9. ลายดอกแก้ว เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาจักเป็นเส้นและถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยต้นผักตบชวา ขัดด้วยเส้นผักตบชวาเส้นเปียสองเส้นและขัดด้วยเส้นผักตบให้เป็นดอก

10. ลายข้าวหลามตัดดอกใหญ่ เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาริดและนำเส้นถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยผักตบชวาที่ริด ขัดด้วยเส้นเปีย ขึ้นหนึ่งช่อง สลบบสองช่องและสามช่อง ให้เป็นรูปข้าวหลามตัด มักนิยมนำมาทำรูปแบบแจกัน

11. ลายขีดต้นเว้นช่อง เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปียและเส้นเกลียว ตั้งต้นด้วยเส้นเปีย ขัดด้วยเส้นเกลียวชั้นแรกตามด้วยเส้นเปียและเส้นเกลียวทั้งหมดสามเส้น ชั้นที่ 2 เกิดจากการนำเส้นเปียที่ตั้งต้นมาไขว้เว้นช่อง 1 นิ้ว และก็นำไปสานต่อจากการขึ้นต้นขัดเหมือนเดิม

12. ลายเปียคู่เกลียว เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียวและถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยเส้นเปีย ขัดด้วยเส้นเปียและเส้นเกลียว มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป๋า

13. ลายกันหอย เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปียและจักเป็นเส้น ชั้นที่ 1 ตั้งต้นด้วยเส้นผักตบชวา ขัดด้วยเส้นเปีย ชั้นที่ 2 เกิดจากการนำเส้นผักตบชวาขัดทับต้นจากชั้นแรก เรียกว่าขัดซิดีให้เป็นเส้นโค้งเหมือนกันหอย นิยมทำรูปแบบกระเป๋าทรงหอย

14. ลายเปียคู่เกลียว เกิดจากการนำต้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยเส้นเปียขัดด้วยเส้นเปียสองเส้น มักนิยมนำมาทำเป็นรูปแบบกระเป๋า ตะกร้า

15. ลายเปียคู่เกลียวโปร่งสองชั้น คล้ายกับลายเปียโปร่งหนึ่งชั้น เพิ่มชั้นที่ 3 เว้นช่องเหมือนกัน นิยมทำรูปแบบกระเป๋า ตะกร้า

16. ลายลบน้ำ เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามารีดและนำเส้นผักตบชวาถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยผักตบชวาที่รีด ขัดด้วยเส้นผักตบชวาเส้นเปียเว้นหนึ่งช่อง สองช่องและสามช่อง มีลักษณะสลับกันคล้ายฟันปลาต่อเนื่องกัน มักนิยมนำมาทำรูปแบบแจกัน

17. ลายเกลียวสองขัดสาม เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียว ตั้งต้นเส้นเกลียวสองเส้นขัดด้วยเส้นเกลียวสามเส้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป๋าทรง สี่เหลี่ยมผืนผ้าหูสั้น หรือทำตะกร้า

ลายประยุกต์

เป็นลายใหม่ที่เกิดจากแม่บ้านกลุ่มผักตบชวาวัดศรีอุทุมพรได้คิดขึ้นมาใหม่ ผสมผสานจนเกิดลวดลายใหม่ขึ้น จากการพัฒนาจากรูปแบบดั้งเดิมให้มีการพัฒนาผสมผสานลวดลายเกิดขึ้นใหม่นั้น ได้รับความนิยมนอกจากกลุ่มลูกค้าเป็นจำนวนมาก จากการค้นพบผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดพบว่า จากการศึกษาลวดลายประยุกต์จำนวน 7 ลาย

1. ลายเม็ดมะยมมีก้าน เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นเส้นเปียนำมาผูกเป็นเม็ดและสานต่อกันโดยเว้นเส้นเปียให้มีก้านออกมา ลายเม็ดมะยมนี้ได้รับรางวัลที่ 2 ของจังหวัดนครสวรรค์ และมักจะนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป๋าทรง สี่เหลี่ยมผืนผ้าหูสั้น

2. ลายเม็ดมะยมซิดี เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นเส้นเปียนำมาผูกเป็นเม็ดและสานต่อติดกัน นิยมทำรูปแบบกระเป๋า

3. ลายไทย เกิดจากการนำเส้นผักตบชวาจักเป็นเส้นและถักเป็นเส้นเปีย ตั้งต้นด้วยต้นผักตบชวา ชัดด้วยเส้นผักตบชวาเส้นเปียและนำเส้นผักตบชวาไขว้เส้นตั้งต้น มักนิยมนำมาทำรูปแบบกระเป๋าทะกร้า

4. ลายผูกมาคาแม่ เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียว นำเส้นเกลียว นำเส้นเกลียวแนวตั้งสองเส้น และแนวนอนสองเส้นมาผูกกันให้เป็นดอกมา นิยมทำรูปแบบกระเป๋าลวดลายประยุกต์นี้จะต่างจากการลวดลายอื่นๆ โดยใช้วิธีการผูก ไม่ใช่วิธีการขัด เป็นลายที่นิยมมาก

5. ลายรวงข้าว เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาจักเป็นเส้น แนวนอนตั้งต้นเส้นขัดด้วยเส้นที่จักแล้ว ไขว้กลับหัวกลับหาง นิยมทำรูปแบบกระเป๋าลวดลายประยุกต์นี้จะคล้ายกับขัดเม็ดแตง

6. ลายขัดเกลียวโปร่ง เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียว นำเส้นเกลียวแนวตั้งสองเส้น แนวนอนสองเส้นมาขัดกันตรงกลาง และไขว้กันเพื่อไปขัดอีกด้าน นิยมทำรูปแบบกระเป๋าลวดลายที่นิยมรองมาจากลายมาคาแม่

7. ลายขัดโซ่ เกิดจากการนำเส้นผักตบชวามาพันเป็นเส้นเกลียว นำเส้นเกลียวแนวตั้งสองเส้น แนวนอนสองเส้นมาขัดกันตรงกลาง และไขว้กันเพื่อไปขัดอีกด้านโดยการไขว้ตรงข้าม นิยมทำรูปแบบกระเป๋าลวดลายที่นิยมรองมาจากลายมาคาแม่และลายขัดเกลียวโปร่ง

ลวดลายในงานหัตถกรรมจักสานผักตบชวาผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร จากการศึกษาที่มีการนำเส้นผักตบชวาแบบต่างๆ ได้แก่ เส้นจัก เส้นเปีย เส้นเกลียว และเส้นริต มาขัดและพันกันให้เกิดลวดลายใหม่ โดยการพัฒนาและประยุกต์การสร้างลวดลายและการใช้สีสันทันเพื่อให้ชุมชนมีการตื่นตัวในการแข่งขันกันและสร้างรายได้ให้กับชุมชนมากยิ่งขึ้นต่อไป

2.3 คุณลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์งานจักสานผลิตภัณฑ์ผักตบชวา วัดศรีอุทุมพร การจัดการด้านผลิตและการจัดการด้านตลาด

คุณลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์งานจักสานจากกลุ่มจักสานผักตบชวา มีลักษณะคงทน สวยงาม ทนทาน ทำด้วยมือ ละเอียด ประณีต และเป็นการอนุรักษ์ของใช้วัสดุที่ทำจากธรรมชาติ แต่ความเป็นจริงแล้วสินค้าจะมีแบบให้เลือกตามที่ลูกค้าเคยสั่งทำเป็นประจำ แต่ถ้าต้องการแบบพิเศษสามารถทำได้เช่นกัน งานจักสานของคุณนิภา จะมีการพัฒนาสินค้าตลอดเวลา รางวัลจากการประกวดผักตบชวาตามงานที่มีการจัดการประกวด ล่าสุด OTOP 4 ดาว และออกแสดงสินค้าตามสถานที่ต่างๆ เช่น เมืองทองธานี ฯลฯ เพราะเกิดจากความเชี่ยวชาญทั้งหมดเกิดจากการฝึกฝนและเป็นคนช่างสังเกต และไปศึกษาดูงานผักตบชวาจากจังหวัดใกล้เคียง คุณนิภาต้องการพัฒนากลุ่มหัตถกรรมจักสานผักตบชวาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้ได้ลูกค้ามากขึ้น เพราะกรณีผักตบชวาจะมีข้อเสียคือ จะเกิดราขึ้นได้ง่าย ทำแล้วทำอย่างไรจะปลอดภัยก็คือ อบรมมะถัน แล้วจึงคิดนำสูตรสารป้องกันตัวใหม่

ที่ปลอดภัยทั้งผู้ผลิตและผู้เพราะเป็นอันตรายทางด้านสุขภาพเป็นอย่างมาก และคิดว่าด้านกระบวนการผลิตต่างๆ ทำอย่างไรจึงพัฒนามากขึ้นและรูปแบบจะต้องสวยงามประณีต และมีแนวความคิดจะทำกล่องผักตบชวาในกรณีที่ทำเป็นถาดดับกลิ่นและเพิ่มความสวยงาม รูปทรงและลวดลาย แล้วแต่ความต้องการของคน เพราะเคยพบเจ้าหน้าที่ด้าน OTOP ที่มาจากญี่ปุ่นโดยตรง และสามารถนำมาทำเป็นเก้าอี้ทำได้หลายรูปแบบ และกรณีนำผักตบชวานำมาถักเป็นอ่างและถักส่วนอื่นของแจกันไปด้วย แต่ตอนนั้นยังไม่ได้เรียนรู้วิธีการที่น่าสืมาใส่ เพราะต้องการด้าน OTOP อีกมาก เกิดจากเศรษฐกิจหลายด้านคนท่องเที่ยวน้อย ปิดกิจการไป 3 กิจการ ทำให้มีหลายที่ที่ปิด เช่น ทางพิจิตรเจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมธุรกิจการค้าที่จดทะเบียน SMEs ปิดไปประมาณ 5,000 ราย เพราะเนื่องจากเศรษฐกิจน้ำมันแพง คนเที่ยวก็น้อยลง ต้องพัฒนาเป็นรูปแบบให้แปลกไปจากเดิมเพื่อจะนำความรู้มา เพราะเหตุนี้ทำให้คนที่เป็ประธานกลุ่มจะต้องตระหนักตรงนี้ด้วยเพราะตอนนี้คุณภาพได้เรียนจบทางปริญญาโททางด้านยุทธศาสตร์การพัฒนา จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และกำลังจะเรียนต่อด้านปริญญาเอกทางด้านพัฒนาองค์กร เพราะจะต้องเรียนทางนี้เยอะจะต้องพัฒนามากขึ้น และจะต้องดูสินค้าผลิตภัณฑ์ผักตบชวาหลายๆประเภทจากอินเทอร์เน็ต แคลคูลัส และต้องการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับไทยเพราะต้องการจะใช้เอกลักษณ์ความเป็นไทยด้วย ทั้งนี้ปัญหาอาจเกิดจาก ถ้ามีลูกค้ามาสั่งงานจำนวนมากๆจะจำหน่ายได้ไม่ทันเวลาที่กำหนด เพราะพวกเครื่องไม้เครื่องมือยังไม่พอ ในกรณีที่เรามีหลายที่ถ้าเรามีหลายเครือข่ายก็จะสามารถทำตรงส่วนนี้ได้ และจะต้องช่วยกันผลักดันเพื่อให้ตรงส่วนน้อยอยู่ได้ บางที่เราจะต้องจัดส่งถึงที่ หรือบางที่ที่มีการประชุมก็ต้องไปร่วมมือ และจะต้องไปหาลูกค้ามากกว่าที่จะให้ลูกค้าเข้ามาหาเราเองด้วย (นิภา สุพิชญางกูง. 2551)

ลักษณะเด่นในการทำกระเป๋าสะพายจากผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร พบว่าผลิตภัณฑ์รูปทรงความแข็งแรงดี รูปแบบเรียบร้อยเหมาะสมกับบุคคลสูงอายุ เพราะเป็นการออกแบบที่เรียบง่าย เหมาะที่จะใช้กับผู้สูงอายุใช้ในงานสังคมชั้นสูงและดูภูมิฐานทันสมัยการสายส่วนใหญ่เป็นลายขัดธรรมดาเป็นหลัก และประดับด้วยผ้าก๊วยซอบ หรือดอกไม้ญี่ปุ่นเป็นหลัก ถ้าตลาดผู้บริโภคเป็นชาวต่างประเทศควรจะนำผักตบชวามาสานรวมกับธรรมชาติให้มาก เช่น ไม้ไผ่ หวาย เถาไม้ ที่มีแตกต่างกันออกไปเพื่อความธรรมชาติ ตามที่ชาวต่างชาวนิยม สำหรับตลาดผลิตภัณฑ์ภายในประเทศผู้ผลิตควรเพิ่มสีสันให้สวยงามเพื่อความแปลกใหม่ จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากจังหวัดใกล้เคียงและที่มีชื่อเสียงด้านการทำกระเป๋าผักตบชวา เพื่อจะได้รูปแบบและรูปทรงที่ทันสมัยมากขึ้น

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสายผักตบชวาจำนวน 7 ลวดลายเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบแบบร่างผลิตภัณฑ์ได้แก่

1. ลายขัดเกลียวโปร่ง

2. ลายเฉลียง
3. ลายเกลียวทั้งรูป
4. ลายผูกมาคาเร่
5. ลายขัดสลั้บเปีย
6. ลายขัดแต่งโม
7. ลายรวงข้าวเด็ก

โดยการพิจารณาเลือกลายทั้ง 7 ลวดลายนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาจาก ผลการทำแบบสอบถามทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการเลือกใช้กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จากผู้ทำแบบสอบถามจำนวน 100 คน โดยเลือกเฉพาะลายที่มีจำนวนผู้ทำแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุด

3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมกะลามะพร้าว

3.1 รูปแบบ ลวดลายหัตถกรรมกะลามะพร้าว

จากกรณีศึกษาหัตถกรรมผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวที่ทางกลุ่มหัตถกรรมชุมชนเขาตาคลี ตำบลตาคลี อำเภอตาคลีผลิตขึ้นมานั้น เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากวัตถุดิบจากธรรมชาติ ดังนั้นจึงมีรูปแบบการผลิตอยู่ 2 ลักษณะใหญ่ๆ ดังนี้

1. ชิ้นงานที่นำวัตถุดิบมาผลิตที่เป็นเครื่องประดับ ได้แก่
 - 1.1 สร้อยคอพระ
 - 1.2 สร้อยคอแฟชั่น
 - 1.3 สร้อยข้อมือ
 - 1.4 ต่างหู
 - 1.5 กระเป๋า
 - 1.6 เข็มขัด
 - 1.7 พวงกุญแจ
2. ชิ้นงานที่นำวัตถุดิบมาผลิตเป็นของใช้ในอาคารบ้านเรือน ได้แก่
 - 2.1 โมบาย
 - 2.2 โคมไฟ
 - 2.3 เสื้อผ้า
 - 2.4 ปลอกหมอน
 - 2.5 กล้องใส่กระดาษทิชชู

กระเป๋าจากกะลามะพร้าว แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

1

กระเป๋าจากกะลามะพร้าว

รหัสสินค้า: 000002

ไม่มีชื่อยี่ห้อ

รายละเอียด: กระเป๋าถือ ทรงทอนสินค้าทำมาจากกะลามะพร้าว

ขนาด กว้าง 20 ซม ยาว 30 ซม สูง 37 ซม

ราคา 280.00 บาท วัสดุที่ใช้ กะลามะพร้าว

สถานที่จำหน่าย

กลุ่มรับซื้อหัตถกรรม 211 หมู่ 6 บ้านขามแดง ต.ห้างฉัตร อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง 52190

1.กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมโค้งมน

2

รหัสผลิตภัณฑ์ : 600701-D601

ผลิตภัณฑ์ กระเป๋าถือ

ลายเดลิ้งคู่ รายละเอียดผลิตภัณฑ์ กระเป๋าถือ

ขนาด กว้าง 10 เซนติเมตร ยาว 33 เซนติเมตร สูง 33 เซนติเมตร

น้ำหนัก 640 กรัม ราคาขายส่ง 500 บาท ราคาขายปลีก 700 บาท

สถานที่จำหน่าย กลุ่มรับซื้อหัตถกรรม 503 หมู่ 1 บ้านตาศลิ ถนนพหลโยธิน ตำบลตาศลิ

อำเภอตาศลิ จังหวัดนครสวรรค์ 60140 ติดต่อ : คุณรุ่งนภา แฉ่งทอง

2.กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยม

ภาพประกอบ 4 ประเภทกระเป๋าจากกะลามะพร้าว

กระเป๋าจากกะลามะพร้าว แบ่งได้เป็น 3 ประเภท

1. รูปทรงสี่เหลี่ยมโค้งมน จำนวน 2 แบบ
2. รูปทรงสี่เหลี่ยม จำนวน 25 แบบ
3. รูปทรงกลม จำนวน 5 แบบ

รวมกระเป๋าจากกะลามะพร้าว จำนวน 32 รูปแบบ ลายกะลามะพร้าว ที่ทราบลายมีทั้งหมด 9 ลาย (สมศรี ไม้ทองดี. 2551) และไม่ทราบลายจำนวน 23 ลาย จากการศึกษารูปทรงสี่เหลี่ยมและรูปทรงกลม จำนวน 13 แบบ

ภาพประกอบ 5 ลวดลายกะลามะพร้าว

3.2 ปัญหาและอุปสรรคและแนวทางในการพัฒนาหัตถกรรมกะลามะพร้าว ปัญหาด้านการตลาด

สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างมาก และปัญหาเศรษฐกิจในประเทศไทยอยู่ในช่วงวิกฤตทำให้ผลิตภัณฑ์ได้ลดปริมาณการจำหน่ายน้อยลง และคนไทยยังไม่นิยมของในประเทศไทยยังไม่เห็นคุณค่าของเอกลักษณ์ภูมิปัญญาชาวบ้าน

แนวทางแก้ไข คือ เจาะกลุ่มลูกค้ารายใหม่เพิ่มมากขึ้น ไม่ยึดกับลูกค้ารายเดิมๆ แต่ไม่ละทิ้งลูกค้ารายเดิม จะทำให้สินค้าที่ผลิตขึ้นมาเป็นที่รู้จักกันมากขึ้น เพราะการเคลื่อนไหวทางการตลาดมีอยู่อย่างต่อเนื่อง จึงไม่ควรที่จะหยุดปรับปรุงสินค้าให้มีรูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ

ปัญหาด้านการเงิน

ต้องการเงินทุนเป็นกำลังหนุนกำลังการผลิต กลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าว ชุมชนหัวเขาตาคลี มีการดำเนินงานที่อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ก็มีความจำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องมากกว่าเดิมยิ่งขึ้น

แนวทางแก้ไข คือ รัฐบาลต้องให้การส่งเสริมด้านเงินทุน พร้อมทั้งหาช่องทางในการดำเนินการลงทุนกับประเทศนั้น ๆ เพราะปัจจุบันสินค้าภูมิปัญญาชาวบ้านได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติเป็นทุนเดิมและจะยิ่งมากขึ้น ถ้าได้รับสนับสนุนมากกว่านี้

ปัญหาด้านเทคโนโลยีการผลิต

เทคโนโลยีการผลิตยังไม่ทันสมัยเท่าที่ควร และมีการจำหน่ายแก่ชาวบ้านทั่วไปได้น้อยเพราะเนื่องจากขาดเงินสนับสนุนด้านการเงิน จึงทำให้มีเครื่องผลิตได้น้อย

แนวทางแก้ไขคือ จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องเจาะกะลามะพร้าวเพิ่มขึ้น และควรมีแบบใหม่ๆ เข้ามา เพื่อที่จะเจาะได้หลายๆ รูปแบบและขนาดที่ต้องการ และเพื่อที่จะพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

ปัญหาด้านการจัดการ

การใช้ประสบการณ์ตัดสินใจในการจัดการด้านต่างๆ ซึ่งมักจะอาศัยบุคคลในครอบครัวช่วยเหลือ ไม่ได้ใช้ทักษะกาจัดการอย่างมีระบบ แต่จะพยายามควบคุมดูแลทุกอย่างด้วยตัวเอง และไม่กล้าเสี่ยงที่จะขยายกิจการผลิตภัณฑ์ให้มากกว่าเดิม เพราะกลัวจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาอย่างอื่นอีกมาก

แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมให้กลุ่มมีการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหารงานอย่างมีระบบ โดยมีคณะกรรมการบริหารกลุ่ม สมาชิกกลุ่ม ร่วมรับรู้ในทุกขั้นตอนของการผลิตของการบริหารจัดการงานหรือประธานกลุ่ม ผู้ผลิตต้องเข้าร่วมรับการอบรมในการพัฒนาบริหารจัดการ ในด้านต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดูแลได้ดียิ่งขึ้น (กรรณิการ์ ด่วนชะเอม. 2546: 61)

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกลวดลายกะลามะพร้าวที่ได้รับความนิยมนำมาใช้เป็นลวดลายมากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบแบบร่างผลิตภัณฑ์ จำนวน 3 ลวดลาย ได้แก่

1. ลายดอกพิกุล
2. ลายสี่เหลี่ยม
3. ลายขนมปัง

โดยการพิจารณาเลือกสายทั้ง 3 ลวดลายนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาจาก ผลการทำแบบสอบถามทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการเลือกใช้กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จากผู้ทำแบบสอบถามจำนวน 100 คน โดยเลือกเฉพาะลายที่มีจำนวนผู้ทำแบบสอบถามมีความพึงพอใจสูงสุด

4. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวเขาตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์

ตำบลตาคลีปัจจุบันมีทั้งหมด 20 หมู่บ้าน ประกอบไปด้วย หมู่บ้านที่ 1 บ้านถ้ำผาสุขใจ หมู่บ้านที่ 2 บ้านตาคลีใหญ่ หมู่บ้านที่ 3 บ้านวังคาง หมู่บ้านที่ 4 บ้านดงพลับ หมู่บ้านที่ 5 บ้านหนองสีนวล หมู่บ้านที่ 6 บ้านโคกกระตี่ หมู่บ้านที่ 7 บ้านหนองจิกรี หมู่บ้านที่ 8 บ้านดงป่าดัก หมู่บ้านที่ 9 บ้านหนองขาม หมู่บ้านที่ 10 บ้านสะพานปูน หมู่บ้านที่ 11 บ้านเขาดิน หมู่บ้านที่ 12 บ้านทะเล หมู่บ้านที่ 13 บ้านซอนเตือ หมู่บ้านที่ 14 บ้านเขารอยเสือ หมู่บ้านที่ 15 บ้านสระแก้ว หมู่บ้านที่ 16 บ้านดงมะกู หมู่บ้านที่ 17 บ้านเขาน้อย หมู่บ้านที่ 18 บ้านโพธิ์งาม หมู่บ้านที่ 19 บ้านสามัคคี หมู่บ้านที่ 20 บ้านหนองสีนวลเหนือในระยะแรกนั้นประชาชนภายในตำบลตาคลีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกันเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาได้มีการผลิตสินค้าออกมาจำหน่ายเพื่อทดแทนรายได้ที่เพียงพอของการเกษตรกรรม แหล่งสินค้าแปรรูปหัตถกรรมประเภทต่างๆนั้นก็มีภายในชุมชนบ้านหัวเขาตาคลีมีการประกอบหัตถกรรมกะลามะพร้าว ชุมชนบ้านหัวเขาตาคลี ปัจจุบันมีครัวเรือนทั้งสิ้น 85 ครัวเรือน ประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ 281 คน โดยมีคุณรุ่งนภา แฉ่งกองเป็นประธานกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าว (รุ่งนภา แฉ่งกอง, 2551: สัมภาษณ์)

4.1 อาณาเขตที่ตั้ง

ชุมชนหัวเขาตาคลี ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ทางทิศใต้ของอำเภอตาคลี โดยมีระยะห่างจากอำเภอไพศาลี ประมาณ 22 กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3004)

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอพยุหะคีรี อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอตากฟ้า กิ่งอำเภอหนองม่วง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอสรรพยา อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท

4.2 ลักษณะภูมิอากาศ

บ้านหัวเขาตาคลีมีลักษณะอากาศแบบร้อนชื้นเหมือนอำเภออื่นๆ ในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งในช่วงอากาศตามฤดูกาลต่างๆ มีลักษณะดังนี้

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ฝนจะตกชุกในช่วงเดือนสิงหาคมและกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤศจิกายนจะหนาวเย็นและแห้งแล้งมากในเดือนธันวาคมและเดือนมกราคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ สภาพอากาศทั่วไปมีอากาศเย็นกว่าฤดูอื่นๆ เล็กน้อย

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่จะร้อนจัดในช่วงเดือนมีนาคม รวมถึงต้นเดือนพฤษภาคม และจะมีฝนตกบ้างในช่วงกลางเดือนเมษายน

4.3 สภาพทางเศรษฐกิจ

การเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของชุมชนหัวเขาตาคลี ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวนผลไม้ และปลูกพืชผักสวนครัว ทั้งนี้เพราะพื้นที่ในชุมชนหัวเขาตาคลีมีดินที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชไร่และทำนา ประกอบกับพื้นที่บางส่วนชุมชนอยู่ในเขตชลประทาน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพด ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง ส่วนการเลี้ยงสัตว์มีทั้งเลี้ยงตามบ้านเรือน เช่น ไก่ เป็ด โค กระบือ สุกร แพะ (รุ่งนภา แห่งทอง. 2551)

4.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมกะลามะพร้าว

ประเทศไทยมีการปลูกมะพร้าวมาตั้งแต่เมื่อใดยังไม่พบหลักฐานและรายงานที่ชัดเจนแต่เชื่อว่าจะมีการปลูกมะพร้าวในเวลาที่ใกล้เคียงกับประเทศมาเลเซีย จากการพบมะพร้าวพันธุ์ต้นเดี่ยว สีแดง ที่นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ พบในจังหวัดภาคใต้ เช่น นครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา เข้าใจว่ามะพร้าวพันธุ์นี้คงจะนำมาจากประเทศมาเลเซีย เนื่องจากประเทศไทยและประเทศมาเลเซียมีเขตแดนติดต่อและมีการติดต่อกันมานาน ประเทศไทยรับอิทธิพลทางความเชื่อและศาสนาผ่านประเทศอินเดียเข้ามา จึงทำให้มะพร้าวเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนสำคัญในงานพิธีต่างๆ

ปัจจุบันมะพร้าวเป็นพืชเศรษฐกิจอย่างหนึ่งของคนไทยเพราะมะพร้าวเป็นพืชที่ปลูกง่าย ขายคล่อง และจะออกดอกออกผลไปนานจนอายุ 80-90 ปี มะพร้าวจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากคนไทยใช้มะพร้าวเป็นส่วนประกอบของอาหารคาวและหวาน ใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงาน อุตสาหกรรมในประเทศ ประมาณว่าประเทศไทยมีความต้องการใช้มะพร้าวปีละ 1,120 ล้านผล (รัชนี้ จิตตวานิช. 2532: 1-2)

กะลามะพร้าว ตามพจนานุกรมตามฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เขียนคำจำกัดความของกะลาว่า กะลา (น.) ส่วนแข็งที่หุ้มเนื้อมะพร้าวซึ่งผ่าครึ่งซีกที่มีรูเรียกว่า “กะลาตัวผู้” เพราะเป็นส่วนบนของลูกมะพร้าว ซีกที่ตัดัน เรียกว่า “กะลาตัวเมีย” ทางด้านวิทยาศาสตร์จัดกะลามะพร้าว (Coconut hard shell) เป็นเนื้อเยื่อที่แข็งที่กั้นอยู่ระหว่างเส้นใยเนื้อเยื่อของกะลามะพร้าว (Husk/Mesocarp) กับเนื้อมะพร้าว (Flesh/Kernel/meat) ซึ่งเป็นส่วนของอาหารเลี้ยงต้นอ่อน ดังนั้นส่วนแข็งที่ห่อหุ้มเนื้อมะพร้าวที่มนุษย์ใช้บริโภคสดหรือนำไปประกอบอาหารคาวหวานในชีวิตประจำวัน คือ กะลามะพร้าว กะลานั้นนับได้ว่าเป็นไม้มะพร้าวเนื้อแข็งบางและเปราะง่ายชนิดหนึ่งที่มนุษย์นำเอามาประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เพื่อช่วยให้เกิดความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน (รัชณี จิตตวานิช. 2532: 19 -20)

4.5 ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว

มะพร้าว (The Coconut Plant) เป็นพืชในตระกูลปาล์ม (Plam) มีชื่ออ้างอิงวิทยาศาสตร์ว่า “Cocos nucifera Linn” และถูกขนานนามว่าเป็นพืชแห่งชีวิต (The Tree of Life) จากหลักฐานสันนิษฐานว่ามะพร้าวมีแหล่งกำเนิดอยู่ในบริเวณตั้งแต่แหลมมลายูไปจนถึงนิวกีนิ ประเทศนิวซีแลนด์ นักประวัติศาสตร์ได้ค้นพบซากดึกดำบรรพ์ของมะพร้าว (Fossil) และมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ล้านปี และมีรายงานว่าประเทศอินเดียก็มีการปลูกมะพร้าว ไม่ต่ำกว่า 3,000 ปี และยังเชื่อว่าถิ่นกำเนิดของมะพร้าวอยู่บริเวณมาเลเซีย ปัจจุบันการปลูกมะพร้าวส่วนใหญ่ทำกันในแถบเอเชียและตามเกาะในเขตมหาสมุทรแปซิฟิกมากกว่าบริเวณอื่นๆ เพราะมะพร้าวชอบขึ้นในพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝนมากพอ ริมฝั่งทะเลที่มีน้ำทะเลเข้าถึงและภูมิอากาศที่มีอุณหภูมิประมาณ 27๐ C (เอกพิงค์ วงษ์แก้วจันทร์. 2546: 38-39)

กะลามะพร้าวที่นำมาทำการผลิตเป็นสินค้าประเภทต่างๆ นั้นมีอยู่สองลักษณะที่สำคัญด้วยกัน คือ 1) เป็นกะลามะพร้าวที่มีลักษณะหนา ซึ่งกะลามะพร้าวจะเป็นกะลาแบบแก่ คือผลกะลามะพร้าวที่แก่จัด 2) เป็นกะลามะพร้าวที่มีลักษณะบางลักษณะเช่นนี้ จะเป็นกะลามะพร้าวที่ยังอ่อนอยู่ จึงไม่สามารถนำมาทำรูปแบบกะลามะพร้าวในรูปแบบต่างๆ ได้มากนักกะลามะพร้าวแบบหนาสามารถทำให้เป็นรูปทรงกลม ลูกเล็กๆ เพื่อที่จะนำไปประกอบเป็นสร้อยพระ ในส่วนของกะลามะพร้าวที่มีลักษณะบาง จะทำเป็นแบบแบนๆ พวกสร้อยข้อมือต่างๆ และยังสามารถนำกะลาทั้งแบบทำแก่และอ่อนมาผสมกันทำเป็นสินค้ากะลามะพร้าวแบบอื่นๆ ได้ เช่น เข็มขัด เสื้อผ้า โคมไฟ โมบาย ฯลฯ เพราะจะทำให้งานเกิดความสมดุลกันมากขึ้น (กรรณิการ์ ด่วนชเอม. 2546: 57)

4.6 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์กลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2535 ได้เริ่มหาอาชีพเสริมจากการขายดอกไม้ โดยดัดแปลงจากเศษกะลาที่เจาะออกมา ร้อยเป็นสร้อยคอ เนื่องจากเป็นผู้ที่ประกอบการค้าขายเป็นเวลานาน จึงเริ่มหาตลาดส่งตามที่วัดต่างๆ ระยะเวลาเริ่มส่งเป็นผลิตภัณฑ์สร้อยกะลามะพร้าวตาเดียว ซึ่งมีความเชื่อของคนในสมัยโบราณว่าเป็นเครื่องรางของขลังต่างๆ ต่อมาได้ขยายตลาดไปยังแหล่งท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก โดยมีการพัฒนารูปแบบการผลิตหัตถกรรมมะพร้าวเป็นเครื่องประดับ เช่น สร้อยคอ แหวน กำไล ต่างหู โคมไฟ กล้องใส่กระดาษทิชชู เสื้อคลุม ฯลฯ งานที่ภาคภูมิใจที่สุดคือ ส่งผลงานเข้าประกวดที่จังหวัดเชียงใหม่ได้รับรางวัล 4 ดาว (รุ่งนภา แห่งกอง. 2551: สัมภาษณ์)

4.7 กระบวนการขั้นตอนการผลิต

1. ชิ้นงานที่นำวัตถุดิบมาผลิตที่เครื่องประดับ ได้แก่ สร้อยคอพระ สร้อยคอแพชั่น สร้อยข้อมือ ต่างหู กระเป๋า เข็มขัด พวงกุญแจ

2. ชิ้นงานที่นำวัตถุดิบมาผลิตเป็นของใช้ในอาคารบ้านเรือน ได้แก่ โคมไฟ ใยมาย โคมไฟ เสื้อผ้า ปลอกหมอน กล้องใส่กระดาษทิชชู

ขั้นตอนการทำหัตถกรรมกะลามะพร้าว จึงมีขั้นตอนที่คล้ายคลึงกัน แต่จะแตกต่างกันด้านรายละเอียดปลีกย่อยของชิ้นงานแต่ละประเภทเท่านั้น

ขั้นตอนการเจาะ

1. เมื่อเตรียมกะลามะพร้าวที่ทำการปลอกเปลือกเรียบร้อยแล้ว นำกะลามะพร้าวมาทำการผ่า จากนั้นให้ทำการตัดแยกกะลามะพร้าวออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) กะลาแบบหนา 2) กะลาแบบบาง

2. เมื่อทำการตัดแยกกะลาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปการขึ้นเครื่องเจาะกะลาชนิดหนาเมื่อผ่านขั้นตอนของการเจาะแล้ว จะได้กะลาที่มีวงกลม ส่วนกะลาชนิดบาง เมื่อทำการเจาะแล้วจะเป็นกะลาลักษณะแบน

3. เมื่อผ่านขั้นตอนการร้อยด้วยเส้นด้ายแล้วให้นำกะลาไปทำการทอดในกระทะที่มีน้ำมันร้อนๆ ทอดจนเห็นเนื้อกะลานั้นกลายเป็นสีดำ กะลามะพร้าวที่ผ่านการทอดด้วยน้ำมันจนเกิดเป็นสีน้ำตาลดำเป็นกะลาที่มีเนื้อแข็ง สีขาวจะเป็นกะลาที่มีเนื้ออ่อน กะลาทั้งสองสีจะได้รับความนิยมจากเมื่อนำไปผลิตเป็นสินค้า

4. เมื่อผ่านกระบวนการทั้งหมดก็นำไปแปรรูป เช่น กระเป๋า เข็มขัด ปลอกหมอน พวงกุญแจ สร้อยข้อมือ เป็นต้น (รุ่งนภา แห่งกอง. 2554)

4.8 คุณลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์ผลิตภัณฑ์กลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวชุมชนหัวตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์

การจัดการด้านผลิตและการจัดการด้านตลาด

ผลงานที่ทำเริ่มจากบรรพบุรุษทำมานานแล้ว จึงสานงานต่อและเริ่มจากการทดลองนำส่วานมือมาเจาะที่กะลามะพร้าวจะลองพัฒนาไปเรื่อยๆ ว่าพัฒนาได้เป็นแบบไหนได้บ้าง กะลาส่วนใหญ่ที่ใช้จะเป็นกะลาแบบตาเดียวมากกว่ากะลาทั่วไป และเริ่มจากดูทางทีวี และมีคนเก่ามาทำเป็นสร้อยเป็นอันดับแรก และสืบทอดมาเป็นเครื่องเจาะและชุดกะลามะพร้าวและทดลองโดยการทอดเปลี่ยนสี ลองทอดเองเริ่มจากลองเผาก่อนเพราะเห็นว่า มะพร้าวเมื่อโดนเผาแล้วจะเปลี่ยนสี และลองมาทอดทดลองทำทุกอย่าง และลองเคลือบแลกเกอร์และจะได้เงาได้ออกมาดี มีการส่งกะลาออกนอกประเทศ ส่งออกนอกประเทศ ประเทศลาว อเมริกา ส่วนใหญ่จะเป็นทางทวีปตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ รายได้ส่วนใหญ่คิดเฉลี่ยแล้วปีละ 2-3 แสนบาท แต่หักจากสินค้าทั้งหมดแล้วจะเหลือประมาณปีละ 1 แสนบาท เพราะจะเหลือเงินเข้ากลุ่มหัตถกรรมมะพร้าวไม่มาก และหักเหลือ 10% และจะมีเจ้าหน้าที่ประจำกลุ่ม และจัดทำพวกบัญชี เพราะที่หัตถกรรมมะพร้าวยังเป็นกึ่งสหกรณ์ การลงทุนครั้งแรก ใช้เงินลงทุนประมาณ 3 หมื่นบาท และใช้เงินหมุนเวียน วัสดุต่างหาก เครื่องที่ใช้เจาะราคาก็มีราคาไม่แพง ส่วนเครื่องเจาะต้องจัดส่งให้กลุ่มหัตถกรรมมะพร้าวที่อยู่รอบนอก แต่ถ้าเครื่องเสียก็จะให้ซื้อใช้เอง สินค้าที่ขายดีส่วนใหญ่จะมีสร้อยคอกับสร้อยข้อมือ ราคาทำประมาณหมื่นต้น จะตกเส้นละ 8 แปนดและกะลามะพร้าวส่วนใหญ่รับจากสุพรรณ กระสอบ ละ 100-200 บาท และคิดเป็นค่าน้ำมัน และคิดให้คิดตามจำนวนหัวคน และที่ใช้เจาะส่วนใหญ่ที่จะเป็นกะลาตาเดียว ส่วนกรรมวิธีการชุดกะลาออกจะมีเครื่องชุดออก และจะต้องคัดเลือกกะลาอีกทีและต้องปลดออกเปลือกเองที่อื่นจะใช้เศษกะลาแต่ที่นี้จะใช้อย่างเดียว (รุ่งนภา แห่งกอง. 2551)

5. การออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า

นิยามการออกแบบ การออกแบบคือ การจัดระเบียบหรือวางผังอย่างตั้งใจสำหรับที่ว่างเรื่องราวหรือกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด การออกแบบคือการเสนอแนะเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น การออกแบบคือการสร้างความคิดขึ้นสำหรับชิ้นงานหรือระบบและ/หรือ การแสดงออกของความคิดให้มีรูปทรงเป็นตัวตน การออกแบบคือกระบวนการคิดค้นข้ามสาขาวิชา ซึ่งมนุษย์ค้นหานอกจากเพื่อสร้างความพึงพอใจให้ตนเองแล้ว ยังเพื่อความต้องการของคนอื่นๆ การออกแบบเป็นสาขาที่เกี่ยวกับประสบการณ์ ความชำนาญและความรู้ซึ่งสะท้อนความเอาใจใส่ต่อการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ให้เป็นไปตามความต้องการทางด้านวัตถุและจิตใจ เฉพาะอย่างยิ่งมันเกี่ยวข้องกับ การจัดเรียง การจัดองค์ประกอบ ความหมาย คุณค่าและจุดมุ่งหมายในเงื่อนไขที่

มนุษย์กำหนดขึ้น การออกแบบคือการก้าวอย่างใช้ความคิดจินตนาการจากความจริงในปัจจุบันไปยังความเป็นไปได้ในอนาคต การออกแบบเป็นแนวความคิดที่ซับซ้อน มันเป็นที่กระบวนการ และผลลัพธ์ของกระบวนการนั้นๆ ในลักษณะที่เป็นรูปร่าง รูปแบบ และความหมายของสิ่งของที่ถูกรออกแบบขึ้นมา จากความหมายตามคำนิยามที่กล่าวนี้ อาจสรุปขอบเขตของการออกแบบได้เป็น 2 แนวทางดังนี้

1. เป็นคำนามหมายถึงผลงานหรือผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากทั้ง 2 กระบวนการ คือ กระบวนการออกแบบซึ่งยังอยู่ในรูปของแนวความคิด แบบร่างตลอดจนต้นแบบ และจากกระบวนการผลิตซึ่งอยู่ในรูปของผลผลิตที่เป็นวัตถุสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ

2. เป็นคำกริยา หมายถึงกระบวนการทำงานเพื่อให้เกิดเป็นผลผลิตที่กล่าวถึงในข้อ 1 นั้นเอง จึงแบ่งออกเป็น 2 ภาค ครอบคลุมทั้ง 2 แนวทาง โดยในภาคที่ 1 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับงานออกแบบ และในภาคที่ 2 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกรรมวิธีการออกแบบโดยแบ่งการทำงานออกเป็นขั้นตอนเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นวลน้อย บุญวงษ์. 2542: 1-3)

5.1 ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลสำหรับการออกแบบ

แม้ว่าการออกแบบจะมีความต้องการข้อมูลเป็นปริมาณมากเพียงใด แต่ในทางปฏิบัตินั้นมีความจำกัดเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาและค่าใช้จ่ายไปกับการค้นหาข้อมูลได้มากเท่าที่ต้องการ ช่วงระยะเวลาในการค้นหาข้อมูลจะเกิดขึ้นได้เป็น 3 ระยะสอดคล้องตามขั้นตอนการทำงานออกแบบ

ระยะที่ 1 ข้อมูลก่อนการออกแบบ

เป็นการศึกษาเพื่อดูความเป็นไปได้ของโครงการ การเตรียมข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบความเป็นไปเกี่ยวกับปัญหา รายละเอียดประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการค้นหาแนวทางและความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา ข้อมูลในระยะก่อนทำการออกแบบนี้แม้จะค้นคว้าในเวลาอันสั้น แต่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาปฏิบัติงาน

ระยะที่ 2 ข้อมูลระหว่างการออกแบบ

เป็นการหาข้อมูลอย่างละเอียดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานออกแบบเพื่อใช้ในการสร้างให้เกิดแนวความคิด ช่วยในการพัฒนาแบบ และใช้ในขณะทดสอบทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหา

ระยะที่ 3 ข้อมูลหลังการออกแบบ

เมื่อเสร็จสิ้นการออกแบบแล้วการหาข้อมูลก็ยังคงเกิดขึ้น แม้จะสายเกินไปสำหรับใช้แก้ไขข้อผิดพลาดในงานออกแบบที่ผ่านพ้นไปแล้ว แต่ข้อมูลคำวิจารณ์ การชี้ข้อผิดพลาด ตลอดจนการประเมินผลของฝ่ายต่างๆ นี้จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนางานออกแบบ และใช้เป็นข้อมูลก่อนการออกแบบครั้งต่อไป

5.2 การจำแนกประเภทข้อมูล

ข้อมูลมีบทบาทหน้าที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำงานนอกแบบ ตั้งแต่เริ่มต้นเตรียมการตลอดไปจนถึงภายหลังการออกแบบ หากปราศจากข้อมูลงานออกแบบที่เกิดขึ้นก็ไม่ต่างจากการคิดฝันที่ขาดพื้นฐานความเป็นจริงและความน่าเชื่อถือ ข้อมูลสำหรับงานออกแบบมีการจำแนกได้หลายวิธีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ข้อมูลแต่ละประเภทมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้งานแตกต่างกัน นักออกแบบ จึงควรพิจารณาเลือกใช้อย่างถูกต้องจึงจะได้รับประโยชน์ ในที่นี้รวบรวมวิธีการจำแนกเป็น 2 วิธี แตกต่างกันตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

วิธีที่ 1 จำแนกตามเนื้อหาของข้อมูล แบ่งข้อมูลได้เป็น 2 ประเภท

1. ข้อมูลทั่วไป (General Information) ได้แก่ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปัญหา ประวัติความเป็นมา เรื่องราวเกี่ยวกับวัสดุ-เทคโนโลยี ตลอดจนหลักเกณฑ์อย่างกว้างๆ สำหรับงานออกแบบประเภทนั้นๆ ข้อมูลเหล่านี้แม้จะไม่ได้นำมาใช้งานออกแบบโดยตรง แต่มันช่วยพื้นฐานความเข้าใจในธรรมชาติเฉพาะของงานออกแบบ และในบางกรณีก็ทิศทางการแก้ปัญหาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ข้อมูลทั่วไปนี้จะมีส่วนช่วยในการพิจารณาปรับเปลี่ยนแก้ไขในภายหลัง

2. ข้อมูลเฉพาะ (Specific Information) ได้แก่ข้อมูลที่มีความจำเป็นและเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานออกแบบ เช่นข้อมูลด้านผู้ใช้ การใช้งาน กฎระเบียบที่บังคับใช้กับงานออกแบบประเภทนั้นๆ คุณสมบัติเฉพาะของวัสดุและกรรมวิธีที่จะใช้ผลิต ตลอดจนลักษณะวิธีการจัดจำหน่าย ข้อมูลเหล่านี้ นักออกแบบสามารถนำมาใช้ในขณะทำการออกแบบ โดยเฉพาะถ้าเป็นงานออกแบบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนสูง มีอันตรายหรือความเสี่ยงสูง ยิ่งมีความจำเป็นต้องเตรียมรวบรวมข้อมูลเฉพาะ ให้ครบถ้วนครอบคลุมปัญหาด้านต่างๆ

วิธีที่ 2 จำแนกตามคุณภาพของข้อมูล แบ่งข้อมูลได้เป็น 2 ประเภท

1. ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ (Hard Information) ได้แก่ข้อมูลที่เป็นหลักความจริงซึ่งผ่านการทดสอบจากหลายๆ แหล่ง เช่นมาตรฐาน กฎเกณฑ์ที่จัดทำขึ้นโดยผู้มีอำนาจหน้าที่โดยตรง ข้อมูลผลการตรวจสอบ ผลการพิสูจน์ หลักฐานข้อเท็จจริงทางศาสตร์สาขาต่างๆ ผลงานการออกแบบที่ปรากฏทั้งในงาน 2 มิติและ 3 มิติ ข้อมูลประเภทนี้จึงมีความเชื่อถือได้สามารถนำไปใช้อ้างอิงในการออกแบบใช้อธิบายอย่างมีเหตุผล และใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา

2. ข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการตรวจสอบ (Soft Information) ได้แก่ข้อมูลที่เป็นข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แนวความคิด การคาดการณ์ในอนาคต ผลการสำรวจ ซึ่งยังไม่ได้ผ่านการทดสอบหรือพิสูจน์ที่แน่นอน ข้อมูลประเภทนี้ไม่จำเป็นว่าจะมีความสำคัญน้อยกว่าข้อมูลประเภท 2.1 เนื้อหาของข้อมูลอาจมีความสำคัญและจำเป็นต่อการออกแบบ เพียงแต่การนำไปใช้งานควรระมัดระวังโดยพิจารณาได้รอบคอบและควรหาวิธีการที่สามารถตรวจสอบหรือยืนยันเพื่อสนับสนุนให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

5.3 วิธีการรวบรวมรายชื่อหัวข้อข้อมูล

การทำงานออกแบบเพื่อแก้ปัญหาในสาขาต่างๆ เริ่มต้นจากการค้นคว้าหาข้อมูล รายชื่อหัวข้อที่จะทำการค้นคว้าเป็นสิ่งที่นักออกแบบจะต้องจัดทำขึ้นเป็นอันดับแรก การได้มาซึ่งรายชื่อหัวข้อนั้นมีวิธีการง่ายๆ ในขั้นตอนแรกโดยการระดมความคิดถึงสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่องานออกแบบ นักออกแบบอาจดูจากตัวอย่างงานที่เป็นอยู่หรือใกล้เคียงซึ่งอยู่ในรูปของภาพ 2 มิติ ชิ้นงาน 3 มิติหรือรายงานเกี่ยวกับงานออกแบบนั้นๆ ทำการจดบันทึกทุกหัวข้อที่ผ่านเข้ามาในความคิดโดยไม่มีการพิจารณาคัดเลือกหรือวิจารณ์แสดงความคิดเห็นสำหรับแต่ละเรื่อง เพื่อให้สามารถรวบรวมรายชื่อให้ได้มากที่สุดในเวลาอันสั้น จากนั้นจึงนำแต่ละหัวข้อมาพิจารณาหาความเกี่ยวข้องกับประเด็นอื่นๆ เป็นการขยายความจากหัวข้อใหญ่ ทำให้เกิดเป็นกลุ่มหัวข้อย่อยเพิ่มขึ้นและครอบคลุมเนื้อหาที่มีอิทธิพลต่องานออกแบบกว้างมากขึ้น ด้วยวิธีการนี้ช่วยให้ได้รายชื่อหัวข้อที่อาจหลงลืมไป ในการระดมความคิดครั้งแรก ในขั้นต่อมาจึงเป็นการนำรายชื่อหัวข้อที่รวบรวมบันทึกไว้มาทำการจัดจำแนกเป็นกลุ่มตามความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน และเรียงตามลำดับความสำคัญของเนื้อหา โดยการทำตารางแรกสำหรับกรอกรายชื่อหัวข้อและทำเครื่องหมายแสดงการอยู่ในกลุ่มหัวข้อเรื่องเดียวกัน และทำตารางที่สองสำหรับคัดแยกหัวข้อเรื่องใหญ่และหัวข้อย่อยของแต่ละเรื่อง ด้วยวิธีการนี้ช่วยให้นักออกแบบสามารถรวบรวมและจัดจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ช่วยให้สะดวกและรวดเร็วในการนำมาใช้งานในแต่ละขั้นตอนของการออกแบบ อีกทั้งในระหว่างการจัดการกับข้อมูลยังช่วยให้ความเข้าใจลำดับความสำคัญและความเกี่ยวข้องกันของปัญหาอีกด้วย (นวลน้อย บุญวงษ์. 2542: 142-143)

5.4 การวัดประสิทธิภาพ ของผลิตภัณฑ์กระเป๋าคาดอกจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว ประสิทธิภาพ

ตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ (ประ-สิด-ทิ-พาบ) หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน(พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 667) โดยผู้วิจัยจะทำการประเมินประสิทธิภาพของแบบ กระเป๋าคาดอกจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว ในการออกแบบ ต้องคำนึงจากหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ (Design Aspect) เช่น ด้านประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ (Product Aspect) เช่น ด้านวัสดุ (Material) และด้านกรรมวิธีการผลิต (Process) หลักเกณฑ์ทางด้านการตลาด (Marketing Aspect) เช่น การแสดงภาพพจน์ และความน่าเชื่อถือของผู้ผลิต

หลักเกณฑ์การประเมินผล

การประเมินผลงานศิลปะและงานออกแบบเป็นสิ่งที่ยังไม่มีเครื่องมือหรือยังไม่มีอุปกรณ์สำหรับการวัด และเนื่องจากโดยธรรมชาติแล้ว เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้สึกนึกคิดในการสร้างสรรค์ ถ้ายังต้องการให้ได้ผลงานคุณภาพดีมาก ผู้ประเมินย่อมต้องหาวิธีการทางหลักเกณฑ์ที่รัดกุมและครอบคลุมปัจจัยต่างๆ อย่างครบถ้วนอีกทั้งยังต้องทำการพิจารณาตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด การสร้างหลักเกณฑ์การประเมินผลเป็นงานที่มีความละเอียดและประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของงานออกแบบ

เมื่อรวบรวมผลงานการออกแบบที่ต้องการจะประเมินผลได้เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะกำหนดเป็นหัวข้อหลักเกณฑ์ได้นั้น ผู้ประเมินต้องทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบหลักของงานนั้นๆ จึงจะสามารถวางหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง และมีประเด็นที่ต้องศึกษา 3 ด้านได้แก่

1. การศึกษาลักษณะเฉพาะของงานออกแบบ

เนื่องจากงานออกแบบแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ดังนั้นคุณค่าของงานจึงอยู่ในเรื่องราวหรือตำแหน่งที่ต่างกัน จากธรรมชาติเฉพาะที่แตกต่างกันย่อมเป็นผลให้เกิดการพิจารณาสร้างหลักเกณฑ์การประเมินผลที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างกัน

2. การศึกษาจุดมุ่งหมายของงานออกแบบ

ในการทำงานออกแบบแต่ละโครงการจะมีการกำหนดจุดมุ่งหมายตามความต้องการของฝ่ายต่างๆ ดังนั้นผู้ประเมินจำเป็นต้องมีความเข้าใจและความมุ่งหมายที่ต้องการให้บรรลุเพื่อนำมาใช้กำหนดระดับความสำเร็จของงานออกแบบ

3. การศึกษาข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

ผู้ประเมินจำเป็นต้องศึกษาและพิจารณาตีความเกี่ยวกับผลกระทบที่มีต่องานออกแบบทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม และนำมาใช้เป็นข้อกำหนดในการวางหลักเกณฑ์ เพื่อให้ผลงานที่ผ่านการประเมินแล้วมีคุณสมบัติครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดหัวข้อหลักเกณฑ์

โดยทั่วไปในงานออกแบบจะประกอบขึ้นจากปัจจัยภายในได้แก่ รูปทรง ประโยชน์ใช้สอย และวัสดุ กรรมวิธีการผลิต และจากปัจจัยภายนอกซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไขต่างๆ ในที่นี้จึงได้รวบรวมหลักเกณฑ์ที่ใช้ทั่วไปซึ่งประกอบด้วยหัวข้อหลักๆดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ (Design Aspect)

1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ (Practical Function)

- ความสะดวกง่ายดายในการใช้งาน

- ความเหมาะสมถูกต้องตามสรีระของผู้ใช้
 - ความปลอดภัย
 - การบำรุงรักษา
 - ความแข็งแรงทนทาน
2. ความงาม (Aesthetic Function)
- ความงามจากการจัดองค์ประกอบ
 - ความงามอย่างเหมาะสมกับประเภทของงานออกแบบ
 - ความมีคุณค่า มีราคา
 - ความมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจ
3. หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต (Production Aspect)
- วัสดุ (Material)
 - การเลือกใช้วัสดุที่มีราคาเหมาะสม
 - การเลือกใช้วัสดุที่มีในท้องตลาด
 - การเลือกใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานและการผลิต
4. กรรมวิธีการผลิต (Process)
- จำนวนขั้นตอนและความซับซ้อนทางการผลิต
 - ระดับของเทคโนโลยีทางการผลิต
 - ชนิดของอุปกรณ์ เครื่องจักรพิเศษเพื่อการผลิต
5. หลักเกณฑ์ทางด้านการตลาด (Marketing Aspect)
- ราคาและลักษณะตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
 - การสื่อให้เกิดความมั่นใจในตัวสินค้า
 - การแสดงภาพพจน์และความน่าเชื่อถือของผู้ผลิต
 - การคำนึงถึงปัญหาต่อสภาพแวดล้อม

ขั้นตอนที่ 3 การจัดลำดับความสำคัญของหลักเกณฑ์

เนื่องจากหลักเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดขึ้นนั้น มีความสำคัญหรือมีผลกระทบต่องานออกแบบไม่เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องมีการจัดลำดับความสำคัญโดยการแบ่งน้ำหนักของเกณฑ์แต่ละหัวข้อ ตามปกติจะเทียบเป็นร้อยละคือกำหนดให้เกณฑ์ทั้งหมดมีน้ำหนักรวมกันเท่ากับ 100% และแบ่งกระจายออกเป็นหัวข้อต่างๆ เหมาะสมสอดคล้องกับความสำคัญ เช่นหลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ 50% หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต 30% และหลักเกณฑ์ทางด้านการตลาด 20% น้ำหนักที่กำหนดขึ้นจะใช้เป็นตัวคูณเพื่อหาค่ารวมของผลการประเมิน (นวลน้อย บุญวงษ์. 2542: 187-190)

ผู้ประเมิน

ผู้ประเมินทำการตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานจากความรู้ และประสบการณ์ที่ได้สะสมมาเพื่อใช้เปรียบเทียบทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ จากบทบาทที่สำคัญดังกล่าวจึงได้มีการศึกษาและจำแนกประเภทของผู้ประเมินตามหลักเกณฑ์แตกต่างกันเป็น 2 ลักษณะ

ลักษณะที่ 1 จำแนกตามความรู้เฉพาะของผู้ประเมิน

การประเมินผลงานออกแบบจะเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ ผู้ประเมินจึงควรประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะที่แตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้เชี่ยวชาญ (Expert)

ผู้เชี่ยวชาญคือผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะซึ่งได้รับมาจากการปฏิบัติงานเป็นเวลานาน การพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญจึงมีพื้นฐานจากความรู้เฉพาะตามสาขาวิชาชีพ ผู้ประเมินกลุ่มนี้ได้แก่ นักออกแบบ ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบประเภทนั้นๆ

2. คนทั่วไป (Layman)

สำหรับการประเมินผลงานออกแบบจำเป็นต้องประกอบด้วยคนทั่วไปซึ่งเกี่ยวข้องในฐานะเป็นผู้ใช้งาน จึงเป็นการประเมินจากมุมมองที่อยู่ตรงข้ามกับผู้ออกแบบหรือผู้ผลิตซึ่งช่วยให้เกิดความสมบูรณ์แก่งานได้ทางหนึ่ง แม้วิธีการพิจารณาบางครั้งจะมาจากความรู้สึกและรสนิยมส่วนตัวที่ขาดหลักเกณฑ์และเหตุผล แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ช่วยแบ่งชี้ความต้องการจากฝ่ายผู้ใช้งานได้เช่นกัน

ลักษณะที่ 2 จำแนกตามจำนวนของผู้ประเมิน

การจำแนกในลักษณะนี้สามารถแบ่งผู้ประเมินออกเป็น 2 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. ผู้ประเมินคนเดียว (A Single Person)

เป็นวิธีการประเมินผลอย่างเด็ดขาดโดยผู้ประเมินเพียงคนเดียวทำการพิจารณาและตัดสินชี้ขาด และเป็นวิธีที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วแต่ผลการตัดสินซึ่งมีลักษณะเป็นเผด็จการนี้อาจขาดความรอบคอบครบถ้วนไปบ้างเหมือนกัน

2. ผู้ประเมินเป็นกลุ่ม (A group)

โดยทั่วไปการประเมินผลงานออกแบบมักมีผู้ประเมินเป็นกลุ่มหรืออยู่ในรูปคณะกรรมการตรวจและตัดสินโดยรวบรวมบุคคลหลายๆฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน การประเมินโดยกลุ่มเป็นงานที่มีขั้นตอนมากกว่า ใช้เวลาและบางครั้งมีความยุ่งยากในการจัดการมากกว่า แต่มักได้ผลการประเมินที่มีคุณภาพ ความถูกต้องและความรอบคอบดีกว่า(นวลน้อย บุญวงษ์. 2542: 186-187)

การกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผล

ขั้นที่ 1 การกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลเป็น 3 หัวข้อ

1. ประโยชน์ใช้สอยทางกายภาพ (Practical Function)
 - ความสะดวกสบายจากการใช้งานตามหน้าที่
 - โครงสร้างและความแข็งแรง
 - การบำรุงรักษา
 - ความเหมาะสมกับสรีระและความปลอดภัย
2. ความงาม (Aesthetic Function)
 - ความงามอย่างเหมาะสมตามประเภทของงาน
 - ความเรียบง่ายของรูปทรง
 - ความละเอียดประณีตของผลงาน
3. การผลิตและการตลาด (Production and Marketing)
 - ความเหมาะสมในการเลือกใช้วัสดุ
 - ขั้นตอนและเทคนิคทางการผลิต
 - ความเหมาะสมทางการตลาด

ขั้นที่ 2 การกำหนดน้ำหนักตามความสำคัญ

1. ประโยชน์ใช้สอย มีน้ำหนัก = 40%

แบ่งกระจายน้ำหนักตามหัวข้อพิจารณาดังนี้

 - ความสะดวกสบายจากการใช้งานตามหน้าที่ = 20%
 - โครงสร้างและความแข็งแรงอดทน = 10%
 - การบำรุงรักษา = 5%
 - ความเหมาะสมกับสรีระและความปลอดภัย = 5%
2. ความงาม มีน้ำหนัก = 30%

แบ่งกระจายน้ำหนักตามหัวข้อพิจารณาดังนี้

 - ความงามอย่างเหมาะสมตามประเภทของงาน = 15%
 - ความเรียบง่ายของรูปทรง = 10%
 - ความละเอียดประณีตของผลงาน = 5%
3. การผลิตและการตลาด มีน้ำหนัก = 30%

แบ่งกระจายน้ำหนักตามหัวข้อพิจารณาดังนี้

 - ความเหมาะสมในการเลือกใช้วัสดุ = 10%
 - ขั้นตอนและเทคนิคทางการผลิต = 10%
 - ความเหมาะสมทางการตลาด = 10%

ขั้นที่ 3 การกำหนดระบบวิธีวัดผล

แบ่งระดับของคุณภาพเป็น 5 ระดับ

น้อยที่สุด เทียบเป็นคะแนน = 0

น้อย เทียบเป็นคะแนน = 1

ปานกลาง เทียบเป็นคะแนน = 2

ดี เทียบเป็นคะแนน = 3

ดีมาก เทียบเป็นคะแนน = 4

การนำผลการประเมินไปใช้งาน

เมื่อทำการเปรียบเทียบผลงานออกแบบทั้งหมดอย่างละเอียด ถูกต้องและยุติธรรมตามหลักเกณฑ์แล้ว ปัญหาที่ตามมาคือการพิจารณาเพื่อนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป เนื่องจากในการประเมินแต่ละครั้งนั้นผลที่ได้มักแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบในการประเมินซึ่งมีตั้งแต่จุดมุ่งหมายของการประเมิน, จำนวนและลักษณะของผลงาน หลักเกณฑ์ ผู้ประเมินและวิธีการวัดผลผลงานที่ผ่านการประเมินด้วยจุดมุ่งหมายเพียงการคัดเลือกตามมาตรฐานบังคับในระดับหนึ่ง มักมีผลงานได้เป็นจำนวนมาก ขณะที่การประเมินผลในลักษณะของการประกวดแบบเพื่อคัดเลือกผลงานยอดเยี่ยมจะมีได้เพียงชิ้นเดียว นอกจากนั้นหลักเกณฑ์และผู้ประเมินก็มีส่วนสำคัญในการแบ่งแยกระดับของคุณภาพ หากผู้ประเมินประกอบขึ้นจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเป็นส่วนใหญ่มีการกำหนดหลักเกณฑ์อย่างรอบคอบรัดกุมและมีความจริงจังในการพิจารณา ก็มักจะช่วยให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่าผลงานที่ผ่านการประเมินในแต่ละครั้งจะมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านปริมาณและระดับคุณภาพ ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมในการนำผลการประเมินไปใช้งานในกระบวนการออกแบบ นักออกแบบมีทางเลือกปฏิบัติได้เป็น 2 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 การเลือกใช้ผลงานที่ดีที่สุด

หากการประเมินผลสามารถจำแนกคุณภาพของผลงานได้อย่างชัดเจน อีกทั้งลักษณะของผลงานที่นำมาเปรียบเทียบกันก็มีคุณภาพแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ได้ผลงานที่ดีที่สุดเพียงชิ้นเดียว นักออกแบบควรเลือกนำผลงานที่ดีที่สุดนั้นไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไปซึ่งจะเป็นการนำไปพัฒนาต่อในรายละเอียด ขั้นตอนการนำไปผลิตหรือการจัดจำหน่าย

แนวทางที่ 2 การผสมผสานลักษณะที่ดีเข้าด้วยกัน

หากทำการประเมินผลแล้วได้ผลงานที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน โดยแต่ละแบบต่างมีลักษณะที่น่าสนใจเฉพาะตัวแตกต่างกันจนไม่สามารถตัดสินชี้ขาดเพียงแบบใดแบบหนึ่ง การนำผลการประเมินไปใช้งานที่เหมาะสมจึงควรเลือกลักษณะที่ดีของแต่ละแบบ นำมาผสมผสานกันให้เกิดเป็นผลงานรวมชิ้นใหม่ แนวทางนี้จำเป็นต้องใช้เวลาเพิ่มมากขึ้นในการออกแบบใหม่ แต่เป็นแนวทางที่ช่วยให้ได้ผลงานซึ่งมีคุณภาพดีและตรงตามความมุ่งหมายยิ่งขึ้น(นวลน้อย บุญวงษ์. 2542: 188-194)

6. สื่อกับการออกแบบ

6.1 สื่อกับความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์

ปัจจัยที่ 1 อาหารการกิน สีของอาหาร และอุปกรณ์สำหรับรับประทานอาหาร เช่น ช้อน ภาชนะสำหรับใส่เครื่องดื่ม สีของอาหารแต่ละชนิด ผ้าปูโต๊ะ แจกัน ดอกไม้ประดับโต๊ะอาหารซึ่งจะเป็น สิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เรารับประทานอาหารได้อย่างมีความสุข และได้รสชาติของอาหารทั้งบรรยากาศที่ดี

ปัจจัยที่ 2 เครื่องนุ่งห่ม ธรรมชาติของมนุษย์ยังต้องการเครื่องนุ่งห่มที่มีความเหมาะสมและความสวยงาม ดังนั้นสีจึงเข้ามามีบทบาทในการแต่งกาย ซึ่งจะออกมาในลักษณะของการออกแบบ ลายผ้า การเลือกสีผ้าให้เหมาะสมกับสีผิวของผู้ใส่ รูปแบบรูปทรง ซึ่งจะเพิ่มความสวยงามแก่ผู้ใส่และผู้พบเห็นทั่วไป

ปัจจัยที่ 3 ที่อยู่อาศัย เป็นความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงอยู่ของมนุษย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุด การใช้สีจะปรากฏในลักษณะของการตกแต่งอาคารบ้านเรือน ซึ่งนอกจากจะทำให้ดูสะอาดและสวยงามแล้ว สีบางชนิดที่ใช้ทาอาคารบ้านเรือนยังช่วยรักษาเนื้อไม้ กันสนิม หรือเคลือบผิววัสดุต่างๆ ให้แข็งแรงคงทนต่อสภาพดิน ฟ้า อากาศ

ปัจจัยที่ 4 ยารักษาโรค สีจะเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่อง ของการกำหนดสีของเม็ดยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็ก ซึ่งนอกจากจะมีรสหวานแล้วยังต้องมีสีล้นนำรับประทานอีกด้วย ที่ปรอทสำหรับวัดไข้ของผู้ป่วยก็จะมีสีแดงไว้สำหรับบอกอุณหภูมิของผู้ป่วยว่ามีไข้หรือไม่ และยังเป็นตัวกำหนดแยกประเภทระหว่างยาอันตรายกับยาธรรมดาทั่วไป

นอกจากอิทธิพลของสีที่แทรกอยู่ในสิ่งจำเป็นพื้นฐาน สียังเป็นส่วนประกอบสำคัญอื่นๆ ในสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (โกสมุส สายใจ. 2540: 11)

6.2 คำจำกัดความของสี

1. แสงที่มีความถี่ของคลื่นในขนาดที่ตามนุษย์สามารถรับสัมผัสได้
2. แม่สีที่เป็นวัตถุ ซึ่งประกอบด้วยเหลือง แดง น้ำเงิน
3. สีที่เกิดจากการผสมของแม่สี

6.3 คุณลักษณะของสี

สีเป็นทัศนธาตุที่สำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในงานจิตรกรรม นอกจากจะมีคุณลักษณะของทัศนธาตุอื่นๆ อยู่ครบถ้วนแล้ว ยังมีลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 3 ประการ คือ

1. ความเป็นสี หมายถึงว่า เป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ

2. น้ำหนักของสี หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆ เป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่ที่สุดไปจนอ่อนที่สุด

3. ความจัดของสี ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีหนึ่ง สีที่ถูกลมผสมด้วยสีค่าจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปหม่นที่สุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆ เพิ่มปริมาณของสีค่าที่ผสมเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือ เกือบดำ (ชะลูต นิมเสมอ. 2540: 56-57)

6.4 หน้าทีของสี

สีทำหน้าที่เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มหน้าที่พิเศษที่สำคัญที่สุดขึ้นอีกประการหนึ่ง คือ ให้อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง

6.5 วงสีธรรมชาติ

ถ้าเอาแถบสีรุ้งกินน้ำมาโค้งเข้าให้เป็นวงกลม จะได้วงที่มี 8 สี โดยเพิ่มสีม่วงแดง ซึ่งเป็นรอยบรรจบกันของม่วงกับแดงเข้าไป 1 สี

1. แม่สีหรือสีขั้นต้น ในจำนวน 12 สีนี้มีอยู่ 3 สีที่เราไม่อาจผสมขึ้นได้ คือ เหลือง แดง และน้ำเงิน เราเรียกว่า แม่สี แม่สีทั้ง 3 นี้สามารถจะนำมาผสมกันให้เกิดเป็นสีอะไรก็ได้

2. สีขั้นที่ 2 ถ้านำแม่สีทั้ง 3 นี้มาผสมกันเข้าทีละคู่ จะได้สีขั้นที่ 2 หรือลูกสีเพิ่มขึ้นอีก 3 สี คือ ส้ม เขียว และม่วง

3. สีขั้นที่ 3 และถ้านำสีขั้นที่ 2 ผสมกับแม่สีทีละคู่ เราจะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 6 สี คือ เหลืองส้ม แดงส้ม เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงแดง และม่วงน้ำเงิน

4. สีกลาง ถ้านำทุกสีมาผสมรวมกันเข้า จะได้สีเทาแก่ๆ เกือบดำ เรียกว่า สีกลาง แม่สี 3 สี มาผสมรวมกันเข้าก็ได้สีกลางเช่นเดียวกัน

5. คู่สี สีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน ถ้านำมาวางเคียงกันจะให้ความสดใส ให้พลังการจัดของสีซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการตัดกันหรือขัดแย้งกันอย่างมาก บางทีเรียกคู่สีนี้ว่าเป็นสีตัดกันอย่างแท้จริง คู่สีถ้านำมาผสมกันจะได้เป็นสีกลาง แต่ถ้านำสีหนึ่งเจือลงไปนสีคู่ของมันเล็กน้อย จะทำให้สีนั้นหม่นลง ถ้าเจือมากจะหม่นมาก (ชะลูต นิมเสมอ. 2540: 58-59)

สีเป็นส่วนประกอบของศิลปะที่มีบทบาทค่อนข้างโดดเด่นมาก สีมี่ 2 ชนิด คือ สีที่เป็นแสงกับสีที่เป็นวัตถุได้จากสีที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น พืช สัตว์ แร่ธาตุ ฯลฯ สีที่เป็นแสงที่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งเมื่อผ่านแท่งแก้วปริซึมจะเกิดการหักเหของแสงแยกสีออกเป็น 7 สี แต่ถ้าอยู่ในสภาพปรกติคลื่นแสงจะผสมกันอย่างกลมกลืนเป็นแสงสีขาว เมื่อตกกระทบวัตถุ วัตถุจะดูดซึมซับสีแสงอื่นๆ ไว้และสะท้อนสีแสงที่ตรงกับวัตถุออกมาให้เห็น

แสงสว่างมี 2 ชนิด คือแสงธรรมชาติและแสงที่ประดิษฐ์ขึ้นกำลังส่องสว่างของแสงในเวลาปกติ จะมีค่าความสว่างทำให้มองเห็นวัตถุรอบๆ ตัวได้ชัดเจน แต่ถ้ากำลังส่องสว่างมีน้อยหรือมืดจะทำให้เราเห็นวัตถุที่เป็นสีคล้ำ พร่ามัวไม่ชัดเจน

สีแท้ คือครอบครัวของสีเกิดจากสีขั้นที่ 1 ผสมกันเป็นสีอื่นๆ เรียงลำดับอยู่ในวงจรัสสี
ค่าน้ำหนักของสี คือค่าความอ่อนแก่ของสีแท้ที่ถูกผสมด้วยสีดำหรือสีขาว

วงจรัสสี คือวงจรัสสี 12 สี เกิดจากการผสมสีขั้นแรก 3 สี โดยผสมเป็นคู่ๆ ปรากฏเป็นสีขั้นที่ 2 รวม 6 สีและผสมสีขั้นที่ 2 จะได้สีอีก 6 สี วางเรียงลำดับอยู่ในวงจรัสสี (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ. 2534: 37)

6.6 สีในการออกแบบ

สีแดง

สีแดงเป็นสีที่มนุษย์สามารถหาได้จากธรรมชาติและรู้จักนำมาใช้เป็นกลุ่มสีแรกๆ สีเหล่านี้จึงมักพบได้ในวัฒนธรรมของหลายชนชาติซึ่งสีแดงในยุคแรกนั้นจะได้จากเลือดสัตว์ พืช และหิน อิทธิพลของสีแดงทำให้เกิดความรู้สึกร้อนแรง มีพลัง หึกเหิม กล้าหาญ ตื่นตัวด้วยเหตุผลนี้ทำให้สีแดงจึงมักถูกใช้เป็นสีธงนำรบเพื่อปลุกใจทหาร สำหรับยุคปัจจุบันสีแดงจะถูกใช้กับกีฬา สีอ หรือสินค้าเพราะมีอิทธิพลในการกระตุ้นให้เกิดความสนใจได้รวดเร็ว และเป็นสีที่คนในวัยหนุ่มสาวชื่นชอบกันมากกว่าสีอื่นๆ แต่ในขณะที่เดียวกันหากสีแดงถูกลดค่าจนกลายเป็นสีชมพูก็จะให้ผลที่ตรงกันข้ามกับสีแดงทันที เพราะสีชมพูจะให้ความรู้สึกที่เป็นผู้หญิง ให้ความนุ่มนวลอ่อนหวาน

สีน้ำเงิน

สีน้ำเงินเป็นสีที่ให้ความรู้สึกยิ่งใหญ่ มีอำนาจ แต่ถ้าทำให้สีน้ำเงินอ่อนลงเป็นสีฟ้าก็จะทำให้รู้สึกอิสระ กว้างไกล และเยือกเย็น สีน้ำเงินมีอิทธิพลกับมนุษย์มากเนื่องจากเป็นสีของท้องฟ้าและพื้นทะเล จึงทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่เห็นสีน้ำเงินและฟ้าแล้วจะรู้สึกถึงความอิสระสดชื่น แต่ถ้านำสีดำมาใช้กับสีน้ำเงินก็จะให้ความรู้สึกที่ตรงข้าม คือ จะมีความรู้สึกน่ากลัว ลึกลับไปด้วยพลังอำนาจ จนทำให้เกิดความหดหู่ได้

สีเขียว

สีเขียวเป็นสีแห่งความสุข ร่มรื่น เจริญเติบโต งอกงามเนื่องจากเป็นสีของพืชพรรณและป่าไม้ เมื่อเห็นสีเขียวจึงทำให้รู้สึกสบาย สดชื่น และผ่อนคลาย สำหรับด้านสัญชาตญาณของมนุษย์แม้ปัจจุบันจะอยู่ในบรรพบุรุษล้วนแต่อาศัยในผืนป่าจึงทำให้สัญชาตญาณนี้แฝงอยู่โดยธรรมชาติ

สีเหลือง

สีเหลืองได้สมญานามว่าเป็นสีแห่งจิตวิญญาณ ให้ความรู้สึกอบอุ่น อิ่มเอม สุขใจ สดชื่น ตระการตา (เหลืองทอง) สีเหลืองจึงถูกนำมาใช้กับสิ่งที่มีวลชนให้ความตื่นตัว เช่น สถาบันศาสนา พระมหากษัตริย์ซึ่งในคติชาวพุทธสีเหลืองเป็นดั่งสัญลักษณ์แห่งความศรัทธา ชาวพุทธจึงพบเห็นสีเหลืองได้จากในวัดจนชินตา หรือในยุคที่จีนปกครองในระบบกษัตริย์ สีเหลืองจะเป็นสีที่สงวนไว้สำหรับเท่านั้น สามัญชนไม่มีสิทธิในการสวมใส่ ดังนั้นสีเหลืองโดยเฉพาะกับชาวเอเชียแล้วจึงเป็นสีที่มีคุณค่าแฝงไปด้วยเรื่องราวของคติความเชื่อและอารยธรรม

สีส้ม

สีส้มเป็นสีโทนร้อนที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว มีพลังงาน ร้อน ตื่นตัว กระฉับกระเฉง ว่องไว โดดเด่น สีส้มจึงนิยมนำมาใช้ในการกีฬา ซึ่งถ้าหากจำกันได้การแข่งขันฟุตบอลโลกของเซียร์ที่มฮอลแลนด์ บนสนามจะเต็มไปด้วยสีส้มและสีแดงเพราะสีส้มมีอิทธิพลทำให้รู้สึกตื่นตัวได้ดีและยังมีผลวิจัยเกี่ยวกับสีส้มกับพฤติกรรมกรรมการทานอาหารของมนุษย์ว่าห้องสีส้มทำให้มนุษย์ทานอาหารได้เพิ่มกว่าห้องสีอื่นๆ ร้านอาหารหลายแห่งจึงนิยมใช้สีส้มในการตกแต่ง จากผลวิจัยนี้เป็นการยืนยันได้ว่าสีต่าง ๆ นั้นมีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างแน่นอน

สีม่วง

สีม่วงเป็นสีที่ให้ความรู้สึกเกี่ยวกับเทคโนโลยี สังคมเมือง เพราะสีม่วงในธรรมชาติมีน้อย สีม่วงจึงสื่อความรู้สึกของมนุษย์มากกว่าโดยสีม่วงจะถ่ายทอดอารมณ์เหงา เศร้า สับสน ลึกลับ สงบ

สีน้ำตาล

สีน้ำตาลจะให้ความรู้สึกถึงพื้นดิน ความแห้งแล้ง หมดหวัง ลึกลับแต่ถ้าเป็นสีน้ำตาลครีมจะทำให้รู้สึกอบอุ่น มั่นคง ไปรุ่งโรจน์ เหมาะกับการใช้เป็นที่ตกแต่งที่อยู่อาศัย

สีดำ

สีดำทำให้รู้สึกถึงความมืด ลึกลับ ว้าวุ่น เศร้าหมอง น่ากลัว สื่อถึงความไม่ดี แต่ก็สามารถทำให้เกิดความรู้สึกอื่นได้ เช่น เมื่อนำสีดำมาใช้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าจะทำให้รู้สึกหนักแน่น หรูหรา

สีขาว

สีขาวคือสีแห่งความสว่าง บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา เสรีภาพ สันติสุข สิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ความว่าง อิศระ ซึ่งความรู้สึกทั้งหมดนี้ทำให้เมื่อเห็นสีขาวจึงรับรู้ถึงความปลอดภัย สะอาด น่าไว้วางใจ

6.7 ความเชื่อเรื่องสีกับศาสตร์โลกตะวันออก

สีแดง เป็นสีแห่งเทพเจ้า ใช้เพิ่มโชคลาภ เสริมความมั่งคั่ง ขจัดอุปสรรค สีนํ้าเงินและสีฟ้า ทำให้ร่างกายและจิตใจสดชื่น ลดความขัดแย้ง สีเขียว ทำให้เกิดความสงบ รู้สึกปลอดภัย กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ สีเหลือง ทำให้รู้สึกมีความหวัง เสริมพลังใจ ช่วยให้จิตใจสงบ สีส้ม ทำให้สมองปลอดโปร่ง มีสติในการทำงาน เสริมสร้างสมาธิ สีม่วง เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ สร้างความมั่นคงในจิตใจ สีนํ้าตาล ทำให้อารมณ์สม่ำเสมอ ลดความใจร้อน เพิ่มพูนสติ สีดำ ลดความอ่อนไหว เสริมสร้างความเป็นผู้นำ สีขาว สร้างความสงบให้เกิดขึ้นในจิตใจ ลดความว้าวุ่น ความเชื่อเรื่องสีนั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์ก็จะทราบว่าเรื่องทั้งหมดล้วนมีเหตุผลที่เกิดความอิทธิพลของสีทั้งสิ้น เพราะเมื่อมนุษย์รับรู้สีก็จะเกิดความรู้สึกจนถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อตัวเอง ซึ่งก็สอดคล้องกับเรื่องความรู้สึกกับสี (เอกภาพ ภัคดีศิริมงคล. 2537: 232-238)

7. บทบาทกับพฤติกรรมผู้บริโภคกับการออกแบบ

7.1 ลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคในโลกปัจจุบัน

1. ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและกระจายอยู่โดยทั่วไป ทุกคนถือได้ว่าเป็นผู้บริโภค เพราะทุกๆ วันและโดยปกติทุกคนมักจะอุปโภคหรือไม่กับบริโภคสินค้าและบริการตลอด ซึ่งประกอบไปด้วยผู้บริโภค 240 ล้านบาท แต่ละคนมีความจำเป็นและต้องการในอาหาร ที่อยู่อาศัย เฟอร์นิเจอร์ เสื้อผ้า การเดินทางและขนส่ง การบริการ ดังนั้นระบบการอุปโภคสินค้าและบริการจึงเป็นปรากฏการณ์ที่ต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับการผลิต การจัดจำหน่าย การซื้อใช้

2. มีความสำคัญยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมมนุษย์ โดยแท้จริงแล้วพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อบทบาททางเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายเงินของผู้บริโภคที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาวะเศรษฐกิจ มีผลต่อความอยู่รอดขององค์กรธุรกิจต่างๆ การแย่งงานก็จะมีมากขึ้น เงินเฟ้อ เงินตึง และอัตราดอกเบี้ยก็จะทวีความรุนแรงและสูงขึ้นตามลำดับ

3. มีความซับซ้อนและมีเงื่อนไข พฤติกรรมผู้บริโภคที่เกิดขึ้นย่อมเป็นการยากต่อการคาดการณ์ คำถามต่างๆ ที่ควรตั้งขึ้นถามเพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้คือ

3.1 ทำไมผู้บริโภคแต่ละคนซื้อสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

3.2 ทำไมผู้บริโภคบางคนจึงยอมซื้อสินค้าและบริการในราคาสูง ในขณะที่อีกบุคคลหรือกลุ่มอื่น ไม่พึงประสงค์ที่จะจ่ายเงินแม้แต่ชนิดเดียว

3.3 ผู้บริโภคมีวิธีการในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการที่ถูกต้องและดีที่สุด

3.4 สอดคล้องโดยส่วนบุคคลและโดยอาชีพ การสอดคล้องโดยบุคคลหมายถึงการมีประสบการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งทำให้การตัดสินใจในอนาคตต้ง่ายและเร็วขึ้น

7.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและพฤติกรรมของผู้บริโภค

ผู้บริโภคเป็นบุคคลที่อยากต่อการคาดคะเนและหาเหตุผลประกอบอันเนื่องจากสิ่งแวดล้อมทางการเมือง วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ และความเจริญก้าวหน้าด้านการผลิต และอื่นๆ สิ่งแวดล้อมเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจของผู้บริโภค บางครั้งก็ผิดๆ ถูกๆ แล้วแต่ประสบการณ์เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาผู้บริโภค นักการตลาดสร้างสูตรหรือแนวความคิดในการศึกษาเป็นบรรทัดฐานในการเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภค

รูปแบบการชักจูงใจและพฤติกรรมผู้บริโภค (Motivation & Behavior Models) สูตรหรือแบบฮาเวิร์ด (Howard Model) เป็นสูตรที่อธิบายถึงพฤติกรรมผู้บริโภค ในแง่เนื้อหาของทฤษฎีว่าด้วยการเรียนรู้ (Learning theory) ซึ่งอธิบายว่า

1. ผู้บริโภคมีความรู้สึก ความปรารถนาในตัวผลิตภัณฑ์อยู่ในจิตใจ (State of goals)
2. แรงกระตุ้นความต้องการในตัวผลิตภัณฑ์ (Triggering cue)
3. กระบวนการเลือกผลิตภัณฑ์ (Choice process)
4. การซื้อผลิตภัณฑ์ด้วยอารมณ์ (State of predisposition)

การค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม (Information search) ในกรณีความต้องการลดน้อยและเป็นปัญหาจริง จึงต้องหาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิเกี่ยวกับส่วนตัวและทั่วๆ ไป มาประกอบ ในกรณีมีประสบการณ์มากขึ้น ผลิตภัณฑ์นั้นก็ได้รับการเลือกซื้อ (Buying selection)

ในสังคมผู้บริโภคทุกคนมีความแตกต่างกันอยู่แล้วในด้านอายุ เพศ ศาสนา เชื้อชาติ และเผ่าพันธุ์ ดังนั้นการที่ผู้บริโภคจะซื้อหาผลิตภัณฑ์อุปโภคหรือบริโภคใดก็ตาม ย่อมเป็นการยากที่จะคาดคะเนหรือมีแบบแผนของการซื้อ ผู้บริโภคคนหนึ่งซื้อผลิตภัณฑ์อย่างหนึ่งด้วยเหตุผลหลายประการด้วยกัน แต่ผู้บริโภคอีกคนหนึ่งอาจมีเหตุผลเพียงประการเดียวและแตกต่างกันอีกด้วย

7.3 กระบวนการซื้อ

คำว่า “กระบวนการซื้อ” หมายถึง ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้บริโภคฝ่ายหนึ่งกับผู้ขายร้านค้าธุรกิจ ผู้บริโภคจะซื้อผลิตภัณฑ์ชนิดใดชนิดหนึ่ง

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

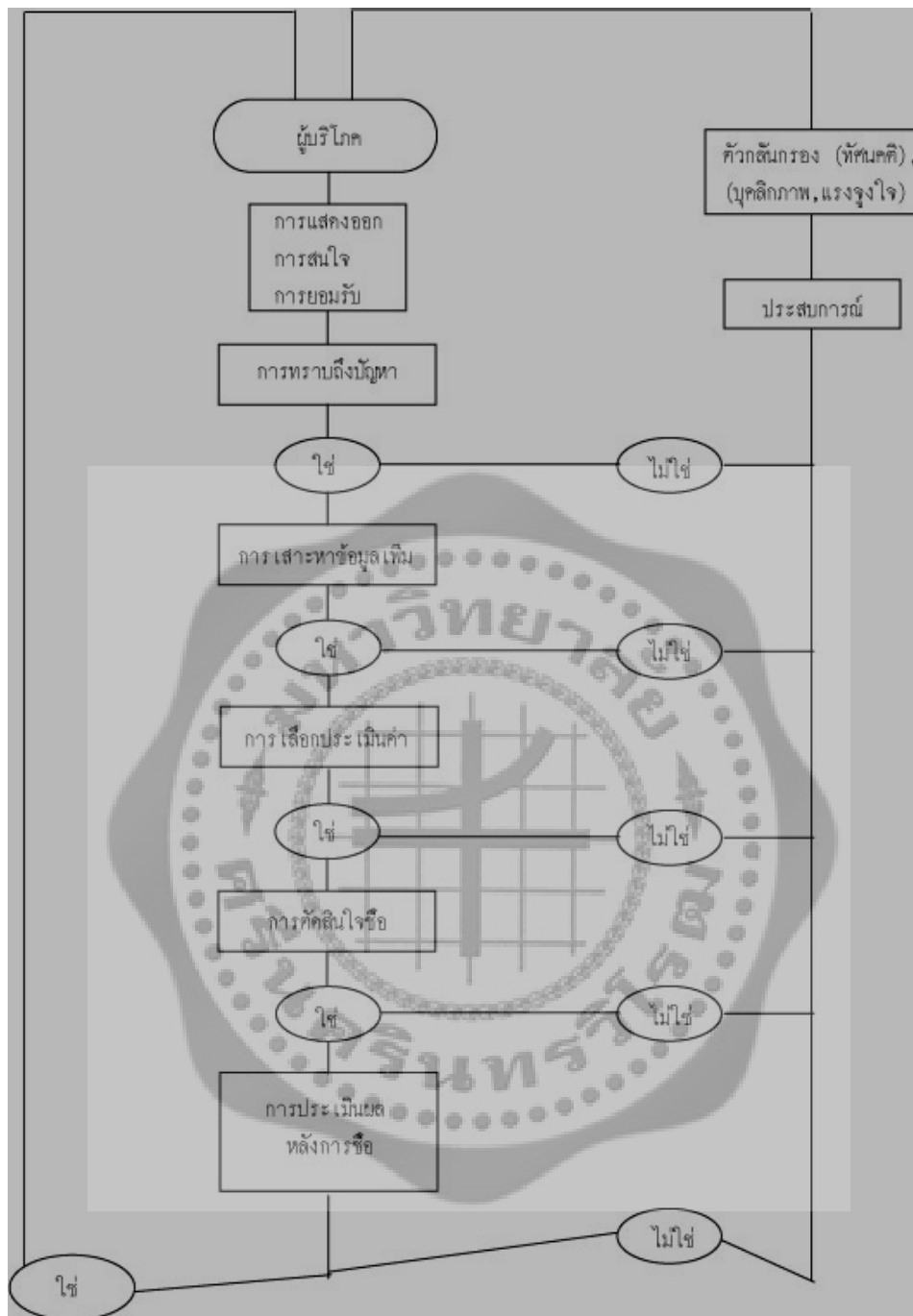
ขั้นตอนการตัดสินใจของผู้บริโภคแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ตามลำดับ คือ

1. การทราบถึงปัญหา
2. การเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม
3. การเลือกประเมินค่า
4. การตัดสินใจซื้อ

5. การประเมินผลการซื้อ

ขั้นตอนในการตัดสินใจของผู้บริโภค ย่อมขึ้นอยู่กับว่าผู้บริโภคทราบถึงปัญหาและความต้องการผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งจะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจนถึงขั้นการประเมินผลการซื้อ ผลหลังการซื้ออันเนื่องมาจากตัวประกอบและคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ ตราของผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีปฏิกิริยาต่อค่านิยมทัศนคติที่อยู่ในความนึกคิดและภาพพจน์ของผู้บริโภค ซึ่งที่สังเกตก็คือ (1) ผู้บริโภคไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานะซื้อขาด แต่บางครั้งผู้บริโภคเอง บางครั้งผู้บริโภคไม่เคยนึกคิดว่าตัวเองจะมีปัญหาต้องตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์และผู้บริโภคเกี่ยวเนื่องด้วยมิติของเวลา (2) กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคเกี่ยวเนื่องด้วยมิติของเวลา บางครั้งผู้บริโภคอาจใช้เวลาไม่กี่ยินาที แต่บางครั้งต้องใช้ระยะเวลายาวนานสำหรับการตัดสินใจซื้อ เช่น การซื้อบ้าน การซื้อรถยนต์ และประการสุดท้ายคือ นักการตลาดต้องเข้าใจว่าทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับทุกขั้นตอน และเกิดขึ้นทุกขั้นตอนเสมอไป รูปแบบพฤติกรรมกรรมการซื้อที่ต้องพิจารณา กล่าวคือ ตัวแบบของพฤติกรรมกรรมการซื้อจะเป็นไปตามภาพที่แสดงต่อไปนี้

ภาพประกอบ 6 ตัวแบบของพฤติกรรมกรการซื้อ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรรณภัทร ใจเอื้อ (2549) ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์หัตถกรรมเครื่องจักสานผักตบชวา: กลุ่มหัตถกรรมจักสาน ผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร หมู่ 9 ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ผักตบชวาในรูปแบบใหม่ๆ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ผักตบชวาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน (มผช.) และพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ เป็นการพัฒนาช่องทางตลาดใหม่ๆ โดยการเชื่อมโยงการเรียนรู้ร่วมกันเป็นเครือข่ายผลิตภัณฑ์ผักตบชวาในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์

พอพันธ์ สิงห์จันทร์ (2546) ได้วิจัยเรื่อง ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ประเภทผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้พบว่า การพัฒนาสินค้าพื้นเมืองภายใต้แนวคิดของโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในประเทศไทยนั้นควรมีวิธีปรับและสร้างแรงกระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม การวางเครือข่ายทำงานและประสานงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และแผนการนำสินค้าออกสู่ตลาด โครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ของไทยจึงมีความคืบหน้าอย่างรวดเร็ว

ปรารธนา คงสำราญ (2550) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์เครื่องจักสานผักตบชวาหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจักสานผักตบชวาบ้านมหานาม ในจังหวัดอ่างทอง ผลวิจัยได้พบว่า เพื่อศึกษาวิเคราะห์งานหัตถกรรมจักสานผักตบชวาในประเด็นกระบวนการผลิตและขั้นตอนการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์ ลวดลายและการใช้สี กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างช่างใหม่ในชุมชนของช่างพื้นบ้านต่อชนรุ่นหลังต่อไป

เอกพิงค์ วงษ์แก้วจันทร์ (2546) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการอาชีพหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ได้พบว่า กะลามะพร้าวเป็นวัสดุท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับคนไทยมาช้านานหาได้ง่าย โดยครั้งแรกได้ถูกนำมาใช้เป็นภาชนะสำหรับใส่อาหาร ผู้ผลิตที่มีความคิดสร้างสรรค์สามารถนำกะลามะพร้าวมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ประเภทต่างๆ ได้หลากหลายอีกทั้งยังสามารถที่จะสร้างงานและก่อให้เกิดรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวอีกทางหนึ่ง

เสกสรร กันทะวงศ์ (2549) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนากลุ่มหัตถกรรมกะลาบ้านเชียงแสน ตำบลสันป่าเปา อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลวิจัยพบว่า เพื่อศึกษาศักยภาพธุรกิจชุมชนเพื่อต้องการมีอาชีพและรายได้ที่ทำอยู่กับบ้านเพื่อเป็นรายได้เสริมตามเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านงานจากกะลามะพร้าวที่มีคุณภาพที่มีคุณภาพและแตกต่างจากคู่แข่งอื่น ด้วยราคาและกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

จำลอง วิบูลย์ปิ่น (2545) ได้วิจัยเรื่อง ศิลปหัตถกรรมผักตบชวาในจังหวัดนครปฐม ผลวิจัยพบว่า เพื่อศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องการจัดสานผักตบชวาในจังหวัดนครปฐม โดยจะศึกษากรรมวิธีการผลิต รูปแบบ ลายสาน ความนิยมของผู้บริโภคและอนุรักษ์ไม้ไผ่ซึ่งกำลังสูญพันธุ์ดัดแปลงเป็นผักตบชวา และเพื่อให้คนทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศเห็นคุณค่าและความสำคัญของศิลปหัตถกรรมผักตบชวามากขึ้น สามารถนำไปพัฒนารูปแบบ ลายสาน ศิลปหัตถกรรมการจัดสานอื่นๆ ทำให้ประชาชนหันมานิยมศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ชุมชนเข้มแข็ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทดลองหารูปแบบและลดตายกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว เพื่อออกแบบกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว ผู้วิจัยได้ดำเนินการไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
2. การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการประเมินรูปแบบของผลิตภัณฑ์กระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว

3. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว
4. การสร้างแบบประเมินรูปแบบกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว
5. สถิติที่ใช้ในการประเมินรูปแบบกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว

ขั้นตอนในการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัสดุคัดปลา ที่อำเภอหนองกรด จังหวัดนครสวรรค์และวัสดุกะลามะพร้าว ที่อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ นำมาออกแบบกระเป๋าคัดปลาสำหรับสตรี จำนวน 3 ประเภท รวม จำนวน 30 แบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การออกแบบกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าวผู้วิจัย ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตงานวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 กระบวนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ผลิตและผู้จำหน่ายกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว เป็นการสร้างกรอบแนวคิดเพื่อโจทย์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและความต้องการพัฒนา

ตอนที่ 2 กระบวนการการออกแบบกระเป๋าคัดปลา จำนวน 3 ประเภท โดยใช้วัสดุ ผู้วิจัยออกแบบกระเป๋าคัดปลาและกะลามะพร้าว โดยคำนึงจากหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ (Design Aspect) ประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านประโยชน์ใช้สอยกายภาพ (Practical Function)
 - 1.2 ด้านความงาม (Aesthetic Function)
2. หลักเกณฑ์ทางการผลิต (Production Aspect) ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านวัสดุ (Material) ที่ใช้ในการผลิต
 - 2.3 กรรมวิธีการผลิต (Process)
3. ความต้องการประโยชน์ใช้สอย

ขั้นตอนการผลิตผักตบชวา อ.เมือง จ.นครสวรรค์

ขั้นตอนการผลิตผักตบชวา อ.เมือง จ.นครสวรรค์

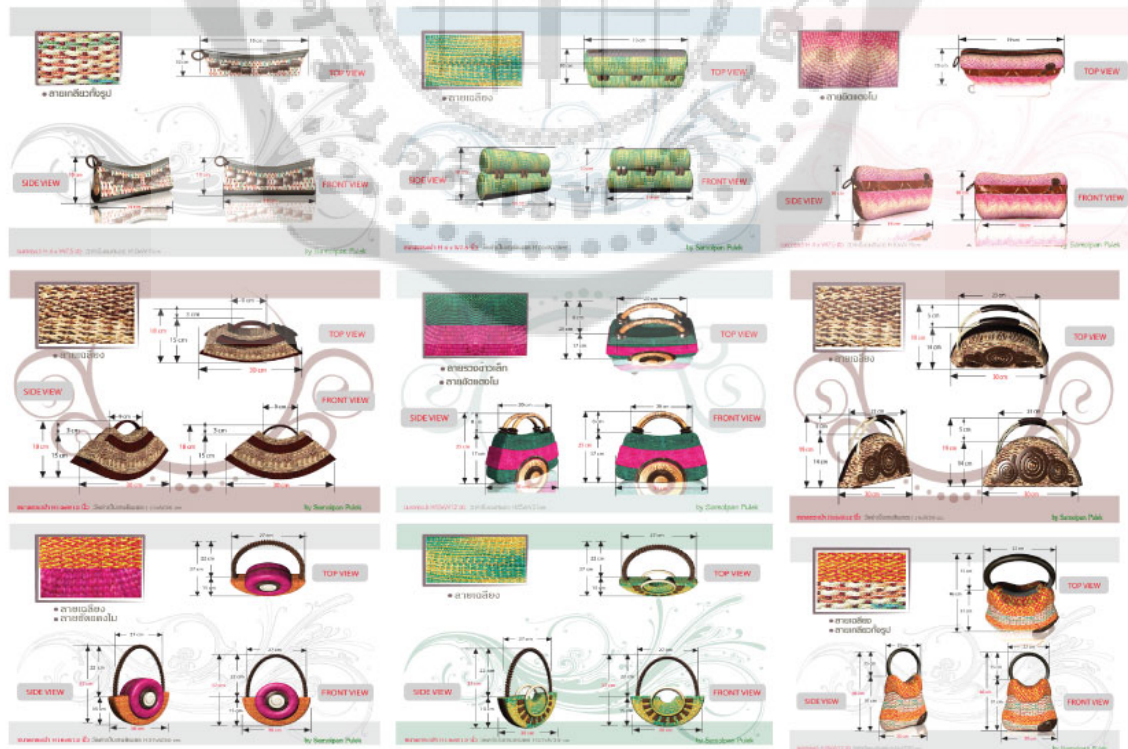

.....สร้างโครงสร้างจากโฟม....
และนำกะลามะพร้าวไปให้กลุ่มแม่บ้าน
ผักตบชวาให้ถักกลวดลายที่ต้องการ

ขั้นตอนการผลิตกะลามะพร้าว อ.ตาศรี จ.นครสวรรค์

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการผลิตกะลามะพร้าว

ภาพประกอบ 9 กระบวนการคัดเลือกแบบของกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 ประเภท

ตอนที่ 3 กระบวนการคัดเลือกแบบของกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 ประเภท ได้แก่ กระเป๋าประเภทสะพาย กระเป๋าประเภทถือ และกระเป๋าประเภทกระเป๋าต่างค์ ประเภทละ 10 ชิ้น รวมทั้งหมด 30 ชิ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบกระเป๋า ประเมินรูปแบบประสิทธิภาพของแบบครบทั้งหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ คือการประเมินโดยแตกต่าง

ตอนที่ 4 คัดเลือกแบบจากกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าว โดยการคัดเลือกกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ชิ้น และผู้บริโภคนจำนวน 100 คน จำนวน 9 ชิ้น

ตอนที่ 5 นำแบบของกระเป๋าคัดตบชวาที่ผ่านการคัดเลือกมาสร้างแบบให้เหลือแบบที่เหมาะสมจำนวน 9 ชิ้น มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ตอนที่ 6 กระบวนการวัดคุณภาพ โดยประเมินผลจากการสร้างและสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นทางด้านประสิทธิภาพ รูปแบบลวดลาย ประโยชน์ใช้สอย และความพึงพอใจ จากผลงานจริง จำนวน 9 ชิ้น

ขั้นตอนการประเมินรูปแบบและประสิทธิภาพของกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าว

1. ศึกษาวิธีการ ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ใช้
2. การสร้างแบบสอบถามและความคิดเห็นและความต้องการของผู้ใช้การออกแบบกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าวใน อำเภอหนองกรด และอำเภอดงเจริญ จังหวัดนครสวรรค์
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ใช้มาสร้างกรอบแนวคิดเพื่อเป็นโจทย์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในการออกแบบกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าว
4. ออกแบบผลงาน จำนวน 30 ชิ้นและคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญ 9 ชิ้น และจากผู้บริโภค 100 คน จำนวน 9 ชิ้น โดยแบ่งออกเป็นชุดที่ 1 กระเป๋าประเภทสะพาย ชุดที่ 2 กระเป๋าประเภทถือ ชุดที่ 3 กระเป๋าประเภทกระเป๋าต่างค์ โดยในการออกแบบคำนึงถึงหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ทางด้านการออกแบบ หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต และ หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอย
5. สร้างผลงานจริงจากแบบผลงานจำนวน 9 ชิ้นที่สรุปจากการคัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญและผู้บริโภค และนำผลงานจริงไปสำรวจความคิดเห็นจากผู้ใช้
6. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นความต้องการของผู้ใช้ เป็นแบบเลือกตอบที่ตรงกับความคิดเห็นในแต่ละข้อเพียง 1 คำตอบหรือในกรณีที่ต้องการตอบมากกว่า 1 คำตอบให้เขียนระบุความสำคัญด้วย (ในแต่ละข้อไม่เกิน 3 อันดับ) เพื่อประเมินผลการวิจัย

การสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของกระเป๋าดักตบชวาและกะลามะพร้าว

ศึกษาวิธีการ ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินรูปแบบและประสิทธิภาพของแบบกระเป๋าดักตบชวาและกะลามะพร้าว

1. สร้างแบบประเมินประสิทธิภาพของแบบกระเป๋าดักตบชวาและกะลามะพร้าวเป็นแบบกรอกข้อมูลค่าตัวเลขที่วัดได้จากการทดลองประสิทธิภาพของกระเป๋าดักตบชวาและกะลามะพร้าวโดยผู้วิจัยทำการประเมินประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ หลักเกณฑ์ด้านการออกแบบ หลักเกณฑ์ด้านการผลิต และความต้องการใช้สอย

2. สร้างแบบประเมินรูปแบบและประสิทธิภาพของแบบกระเป๋าดักตบชวาและกะลามะพร้าวประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นการประเมินแบบมาตราส่วน (Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลีเคอร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 114) ดังนี้

5	หมายถึง ผลการประเมินในระดับดีมาก
4	หมายถึง ผลการประเมินในระดับดี
3	หมายถึง ผลการประเมินในระดับพอใช้
2	หมายถึง ผลการประเมินในระดับควรปรับปรุง
1	หมายถึง ผลการประเมินในระดับใช้ไม่ได้

กำหนดเกณฑ์ การแปลความหมาย ข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ยต่างๆดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	ความหมาย
------------------	----------

4.51 – 5.0	ผลการประเมินในระดับดีมาก
3.51 – 4.50	ผลการประเมินในระดับดี
2.51- 3.50	ผลการประเมินในระดับพอใช้
1.51 – 2.50	ผลการประเมินในระดับต้องปรับปรุง
1.00 – 1.50	ผลการประเมินในระดับใช้ไม่ได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิด สำหรับผู้ตอบแบบประเมินแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ

นำแบบประเมินเสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 2 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ชวาลาวัลย์ ประธาน
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ เลิศไพวัน กรรมการ

นำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบสอบถาม โดยมีคุณสมบัติทางการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ตรวจสอบแบบสอบถามที่ 1

1. อาจารย์เอกวิทย์ สิทธิวัระ
2. อาจารย์วรรณ ชูทอง
3. อาจารย์ปัทมนันท์ อิศรานนทกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบสอบถาม โดยมีคุณสมบัติทางการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ตรวจสอบแบบสอบถามที่ 2

1. รศ.บุศราคำ เริงโกสุม
2. ผศ.ดร.อรกัญญา ไชยิตานนท์
3. อาจารย์ชยันต์ นันทวงศ์

ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกระเป่า โดยมีคุณสมบัติทางการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการออกแบบกระเป่า มากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 ท่าน คือ

1. รศ.สมศักดิ์ ชวลาวัลย์

และ ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประกอบการที่มีกิจการด้านกระเป่าเป็นของตนเอง จำนวน 2 ท่าน คือ

1. คุณนิภา สุพิชญางกูง หัวหน้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ผักตบชวา
2. คุณรุ่งนภา แฉ่งกอง หัวหน้ากลุ่มผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว

ทำการประเมิน แสดงความคิดเห็น และเลือกแบบกระเป่าจำนวน 9 แบบที่พึงพอใจมากที่สุด จากจำนวนทั้งหมด 30 แบบ

นำแบบสอบถามในชุดเดียวกันให้ผู้บริโภคจำนวน 100 คน ทำการประเมิน แสดงความคิดเห็น และเลือกแบบกระเป่าจำนวน 9 แบบที่พึงพอใจมากที่สุด จากจำนวนทั้งหมด 30 แบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อนำไปแสดงต่อผู้เชี่ยวชาญที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อขออนุญาตระงับในการทำแบบประเมินรูปแบบและลวดลายของกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 30 แบบ

2. ทำการเสนอแบบ กระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว พร้อมรายละเอียดประกอบแบบจำนวน 30 แบบ แบ่งเป็น ประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 2 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกระเป๋ามีคุณวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี หรือผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการออกแบบกระเป๋างานมากกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน ทำการประเมินประสิทธิภาพของแบบกระเป๋าคัดสรรมาและกะลามะพร้าว พร้อมกับแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและเลือกแบบที่พึงพอใจจำนวนรวมทั้งหมด 9 แบบ เพื่อนำไปสร้างผลงานจริงและนำผลงานจริงไปใช้ในการประเมินความพึงพอใจจากผู้ต่อไป

การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 10 การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับ คือ

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าวที่ผู้วิจัยได้ออกแบบและจัดแสดง จำนวน 30 ชิ้น เพื่อคัดเลือกแบบให้เหลือ 9 ชิ้น โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม		
เพศชาย	15	15
เพศหญิง	85	85
รวม	100	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1.2 ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม		
น้อยกว่า 25 ปี	30	30
26 – 35 ปี	35	35
36 – 45 ปี	25	25
46 – 55 ปี	10	10
มากกว่า 55 ปี	-	-
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1.3 การศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	5	5
อนุปริญญา	25	25
ปริญญาตรี	40	40
สูงกว่าปริญญาตรี	30	30
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1.4 อาชีพ		
กำลังศึกษา	30	30
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	20	20
พนักงานเอกชน	20	20
ธุรกิจส่วนตัว	15	15
อื่นๆ	15	15
รวม	100	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
1.5 รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	35	35
10,001 – 20,000 บาท	35	35
20,001 – 30,000 บาท	10	10
30,001 บาทขึ้นไป	20	20
รวม	100	100

สรุปผล ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 15
2. เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85
3. ช่วงอายุ 26 – 35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35
4. ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40
5. อาชีพ กำลังศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30
6. รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุดเท่ากันคือ ร้อยละ 35

จากแบบสอบถามเพศหญิงตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 85 และอยู่ในช่วงอายุ 26-35 ปีมากที่สุดและกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40 รายได้ต่อเดือนอยู่ในระหว่าง 10,000-20,000 บาท

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าวแต่ละแบบ จำนวน 30 แบบ ผลปรากฏดังตาราง 2

ภาพประกอบ 11 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าต่างค์ จำนวน 10 ใบ

ภาพประกอบ 12 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ

ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ

ผักตบชวาและกะลามะพร้าว

ภาพประกอบ 13 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ

ตาราง 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.1 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายขัดสลับเปียและลายขัดแดงไมทรงแฉีเหลี่ยม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	20	20
พึงพอใจมาก	70	70
พึงพอใจมากที่สุด	10	10
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.2 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	15	15
พึงพอใจมาก	30	30
พึงพอใจมากที่สุด	55	55
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.3 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดสลับเปียและลายขัดแดงโมทรวงเว้า		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	15	15
พึงพอใจมาก	30	30
พึงพอใจมากที่สุด	40	40
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.4 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 4 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโมทรวงเว้า		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	20	20
พึงพอใจมาก	65	65
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.5 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 5 ลายขัดแดงโมทรงกลมสีดำ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	65	65
พึงพอใจมากที่สุด	10	10
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.6 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 6 ลายเขลิยงทรงกระบอ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	5	5
พึงพอใจมาก	35	35
พึงพอใจมากที่สุด	50	50
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.7 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 7 ลายขัดแดงโมทรงสี่เหลี่ยมสีดำ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	55	55
พึงพอใจมากที่สุด	20	20
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.8 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 8 ลายขัดแดงโมทรวงผีเสื้อ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	45	45
พึงพอใจมาก	45	45
พึงพอใจมากที่สุด	10	10
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.9 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 9 ลายขัดแดงโมลีชมพูม่วง		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	30	30
พึงพอใจมากที่สุด	45	45
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.1.10 กระเป๋าตุงค์แบบที่ 10 ลายเฉลียงสีเหลืองนำเงิน		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	30	30
พึงพอใจมาก	55	55
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.1 กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายเก๋ลิ้นวทั้งรูปทรงขนมบั้ง		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	5	5
พึงพอใจมาก	50	50
พึงพอใจมากที่สุด	45	45
รวม	100	100
2.2.2 กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโมซมพูเขียว		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	15	15
พึงพอใจมาก	30	30
พึงพอใจมากที่สุด	55	55
รวม	100	100
2.2.3 กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขัดเกลิ้นวโปร่งครึ่งวงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	10	10
พึงพอใจมาก	40	40
พึงพอใจมากที่สุด	50	50
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.4 กระเป๋าถือแบบที่ 4 ลายผูกมาคาเร่และลายขัดแดงโมเสดำ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	60	60
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.5 กระเป๋าถือแบบที่ 5 ลายเกลียวทั้งรูปก้นบานปากแคบ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	30	30
พึงพอใจมาก	65	65
พึงพอใจมากที่สุด	5	5
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.6 กระเป๋าถือแบบที่ 6 ลายขัดแดงโมและลายเกลียวทรงกระบอก		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	20	20
พึงพอใจมาก	75	75
พึงพอใจมากที่สุด	5	5
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.7 กระเป๋าถือแบบที่ 7 ลายเฉลียงทรงเกี้ยว		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	-	-
พึงพอใจมาก	45	45
พึงพอใจมากที่สุด	55	55
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.8 กระเป๋าถือแบบที่ 8 ลายเฉลียงสีน้ำตาล		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	30	30
พึงพอใจมาก	60	60
พึงพอใจมากที่สุด	10	10
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.9 กระเป๋าถือแบบที่ 9 ลายเฉลียงเหลืองเขียวทรงสี่เหลี่ยม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	30	30
พึงพอใจมาก	60	60
พึงพอใจมากที่สุด	10	10
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.2.10 กระเป๋าถือแบบที่ 10 ลายเฉลียงส้มเหลืองทรงครึ่งวงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	50	50
พึงพอใจมากที่สุด	25	25
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.1 กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลียง		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	35	35
พึงพอใจมากที่สุด	40	40
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.2 กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	5	5
พึงพอใจมาก	40	40
พึงพอใจมากที่สุด	55	55
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

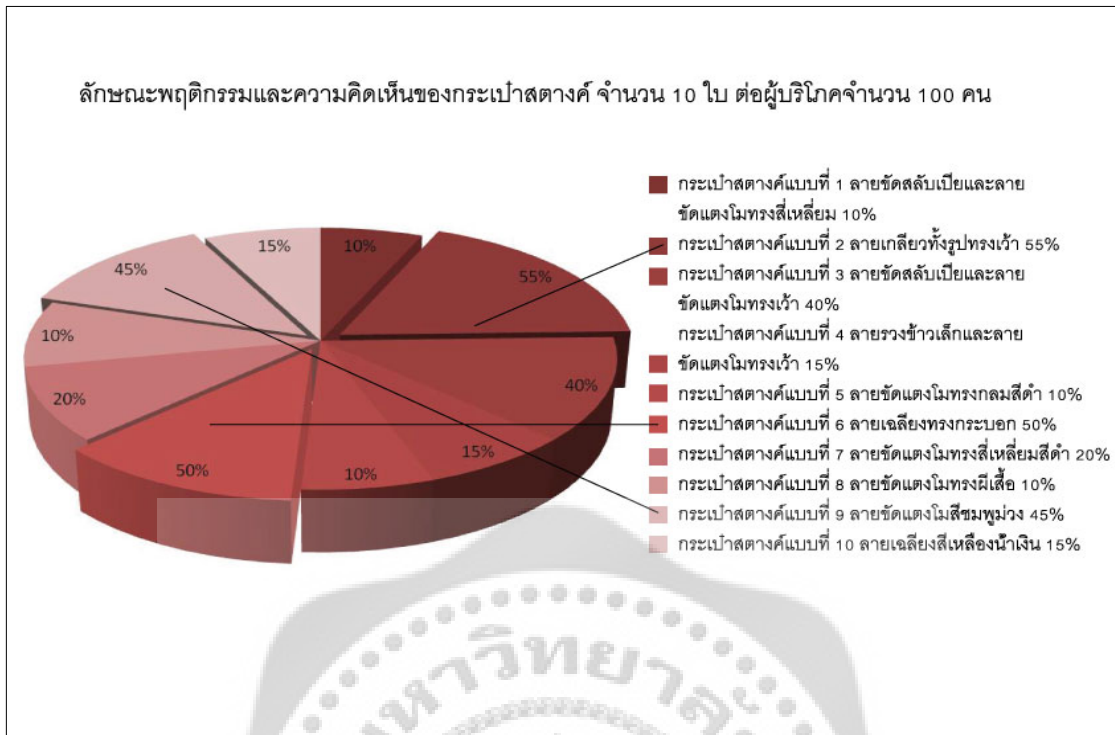
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.3 กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลียงและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	35	35
พึงพอใจมาก	50	50
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.4 กระเป๋าสะพายแบบที่ 4 ลายขัดแต่งโมททรงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	35	35
พึงพอใจมาก	50	50
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.5 กระเป๋าสะพายแบบที่ 5 ลายเฉลียงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	-	-
พึงพอใจมาก	60	60
พึงพอใจมากที่สุด	40	40
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

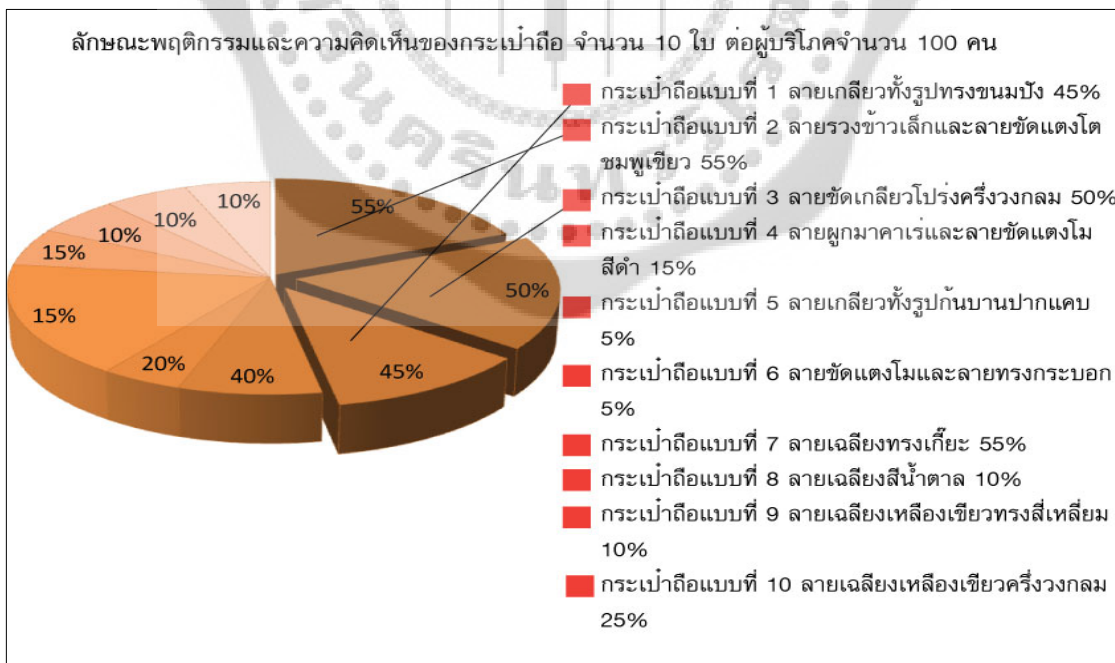
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.6 กระเป๋าสะพายแบบที่ 6 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงไมทรงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	35	35
พึงพอใจมาก	60	60
พึงพอใจมากที่สุด	5	5
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.7 กระเป๋าสะพายแบบที่ 7 ลายขัดสลับเปีย		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	35	35
พึงพอใจมาก	40	40
พึงพอใจมากที่สุด	25	25
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.8 กระเป๋าสะพายแบบที่ 8 ลายเฉลียงและลายผูกมาคาเร่		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	15	15
พึงพอใจมาก	80	80
พึงพอใจมากที่สุด	5	5
รวม	100	100

ตาราง 2 (ต่อ)

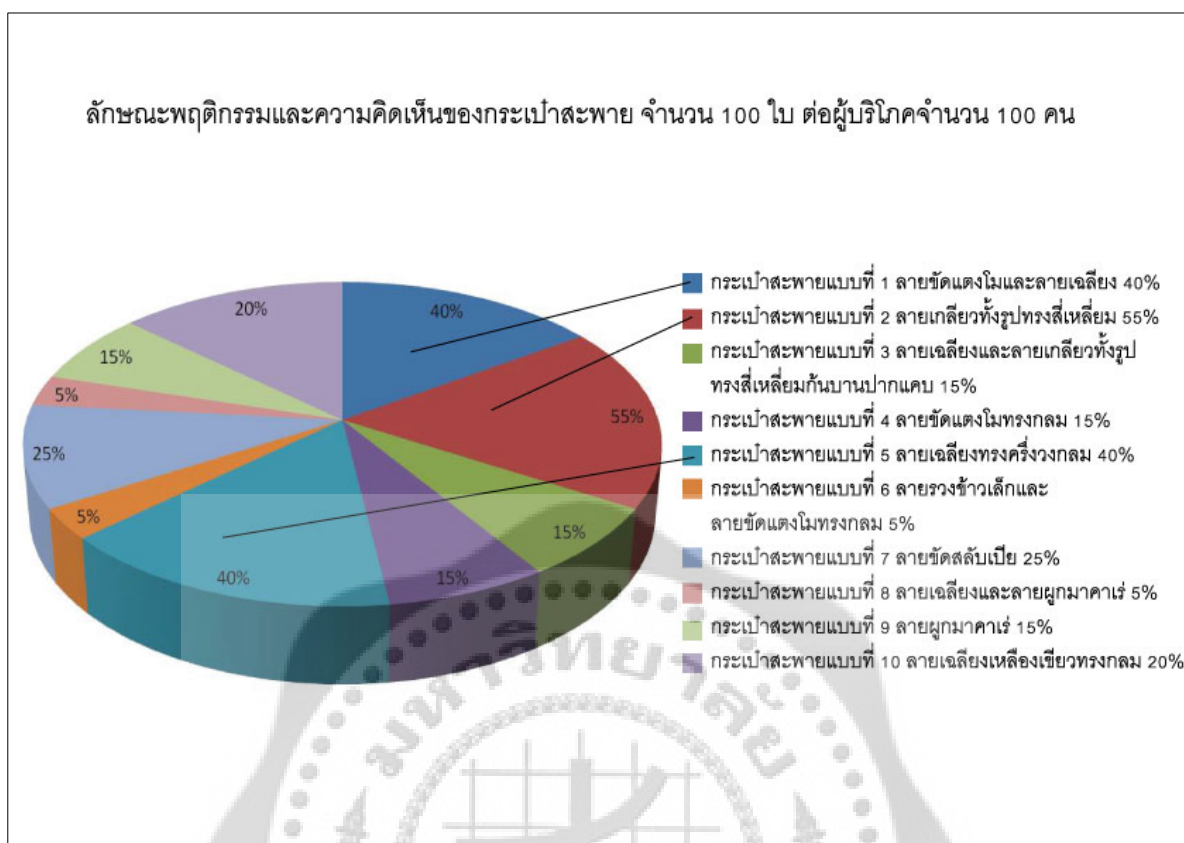
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.9 กระเป๋าสะพายแบบที่ 9 กระเป๋าสะพายผูกมาคาเร่		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	40	40
พึงพอใจมาก	45	45
พึงพอใจมากที่สุด	15	15
รวม	100	100
ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็น	ความถี่	ร้อยละ
2.3.10 กระเป๋าสะพายแบบที่ 10 ลายเฉลียงเหลืองเขียวทรงกลม		
พึงพอใจน้อยที่สุด	-	-
พึงพอใจน้อย	-	-
พึงพอใจปานกลาง	25	25
พึงพอใจมาก	55	55
พึงพอใจมากที่สุด	20	20
รวม	100	100

ภาพประกอบ 14 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ ต่อผู้บริโภคจำนวน 100 คน

ภาพประกอบ 15 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ ต่อผู้บริโภคจำนวน 100 คน

ภาพประกอบ 16 ลักษณะพฤติกรรมและความคิดเห็นของกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ ต่อผู้บริโภคจำนวน 100 คน

สรุปผล ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 30 ชิ้น จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์กระเป๋า ประเภทกระเป๋าสตางค์ ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่

- 1.1 กระเป๋าสตางค์ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 50
- 1.2 กระเป๋าสตางค์ลายเจดียงทรงกระบอก มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40
- 1.3 กระเป๋าสตางค์ลายขีดแดงโมสีชมพูม่วง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40

2. ผลิตภัณฑ์กระเป๋า ประเภทกระเป๋าถือ ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่

- 2.1 กระเป๋าถือลายรวงข้าวเล็กและลายขีดแดงโมชมพูเขียว มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55
- 2.2 กระเป๋าถือลายเจดียงทรงเกี้ยว มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55

- 2.3 กระเป๋าถือลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 50
3. ผลิตรัณฑ์กระเป๋า ประเภทกระเป๋าสะพาย ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่
- 3.1 กระเป๋าสะพายลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55
- 3.2 กระเป๋าสะพายลายขัดแดงโมและลายเกลียว มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40
- 3.3 กระเป๋าสะพายลายเกลียวเหลืองเขี้ยวทรงครึ่งวงกลม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยเลือกแบบผลิตรัณฑ์กระเป๋าที่ได้รับระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรกของแบบกระเป๋าทั้ง 3 ประเภท รวม 9 แบบ ดำเนินการปรับปรุงแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และทำการสำรวจความพึงพอใจของแบบกระเป๋าทั้ง 9 แบบโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ และหลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 100 ชุด ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตรัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุ ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสดต่างค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

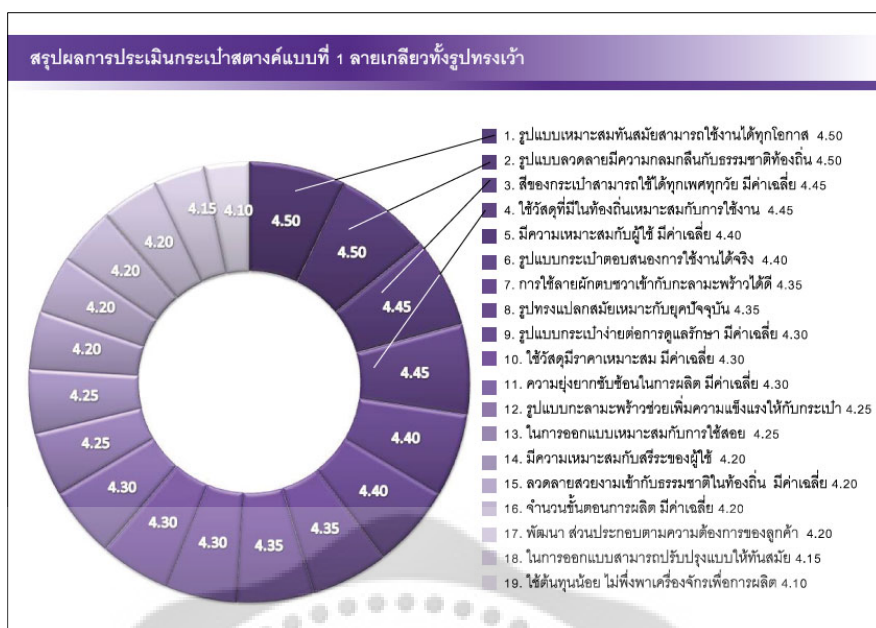
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.40	0.50	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.20	0.41	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.40	0.68	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.30	0.66	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋า ผักตบชวา	4.25	0.55	ดี
รวม	4.31	0.56	ดี

ตาราง 3 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	\bar{x}	S.D.	ระดับเกณฑ์
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี	4.35	0.59	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.50	0.69	ดี
2.3 สีของกระเป๋สามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.45	0.51	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.20	0.52	ดี
รวม	4.37	0.57	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุที่มีราคาเหมาะสม	4.30	0.57	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.45	0.69	ดี
รวม	4.37	0.63	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.20	0.62	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.30	0.66	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.10	0.79	ดี
รวม	4.20	0.69	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.20	0.52	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.25	0.64	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.15	0.67	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.50	0.51	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.35	0.59	ดี
รวม	4.29	0.59	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายเกลิยวทั้งรูปทรงเว้า

1. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.50
2. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50
3. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.45
4. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45
5. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.40
6. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.40
7. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.35
8. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งานค่าเฉลี่ย 4.35
9. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.30
10. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.30
11. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
12. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25
13. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.25
14. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.20
15. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.20
16. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20
17. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.20
18. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงแบบให้ทันสมัยมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้านค่าเฉลี่ย 4.15
19. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10

ภาพประกอบ 17 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุ ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทรงกระบอก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

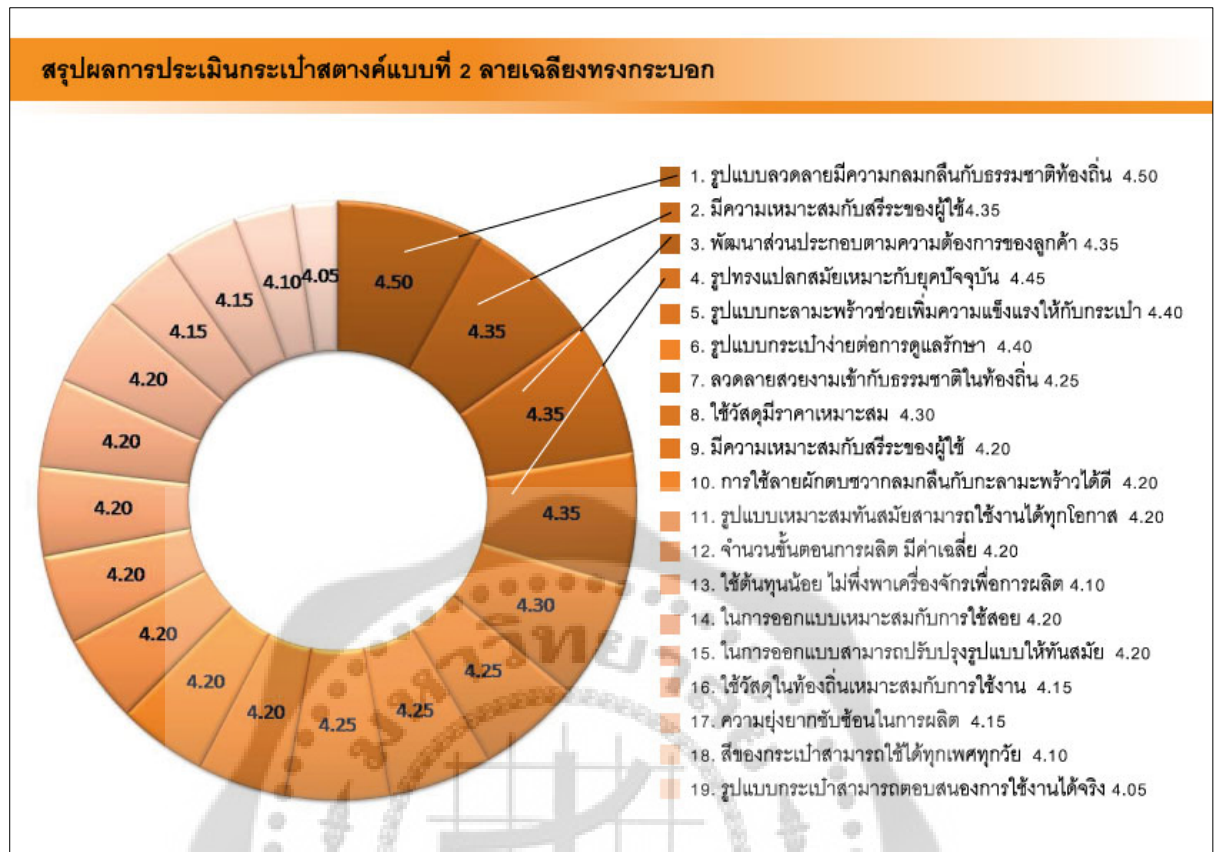
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{x}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.20	0.52	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.35	0.67	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.05	0.69	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.25	0.44	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋า ผักตบชวา	4.30	0.47	ดี
รวม	4.23	0.56	ดี

ตาราง 4 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป่า	\bar{x}	S.D.	ระดับเกณฑ์
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับ กะลามะพร้าวได้ดี	4.20	0.62	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.20	0.62	ดี
2.3 สีของกระเป่าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.10	0.72	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.25	0.44	ดี
รวม	4.19	0.60	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.25	0.55	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความ แข็งแรงทนทาน	4.15	0.59	ดี
รวม	4.20	0.57	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.20	0.62	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.15	0.59	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.20	0.52	ดี
รวม	4.18	0.58	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความ ต้องการของลูกค้า	4.35	0.49	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.20	0.52	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมี เอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.20	0.41	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.50	0.51	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสม กับการใช้งาน	4.35	0.49	ดี
รวม	4.32	0.48	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเจดีย์ทรงกระบอก

1. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50
2. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.35
3. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.35
4. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35
5. รูปแบบกะลามาพรวัวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.30
6. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25
7. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.25
8. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.25
9. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.20
10. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามาพรวัวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.20
11. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.20
12. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20
13. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20
14. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.20
15. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.20
16. ใช้วัสดุในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.15
17. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.15
18. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.10
19. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.05

ภาพประกอบ 18 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเจดีย์ทรงกระบอก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าคจากวัสดุ
ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมสีชมพู จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
100 คน

ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.40	0.50	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.35	0.67	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.50	0.51	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา	4.40	0.50	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา	4.40	0.50	ดี
รวม	4.41	0.53	ดี
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับ กะลามะพร้าวได้ดี	4.65	0.49	ดีมาก
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.25	0.44	ดี
2.3 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.50	0.51	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในห้องถิ่น	4.35	0.49	ดี
รวม	4.44	0.48	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.40	0.50	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในห้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.45	0.51	ดี
รวม	4.42	0.50	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.30	0.47	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.40	0.50	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.30	0.57	ดี
รวม	4.33	0.51	ดี

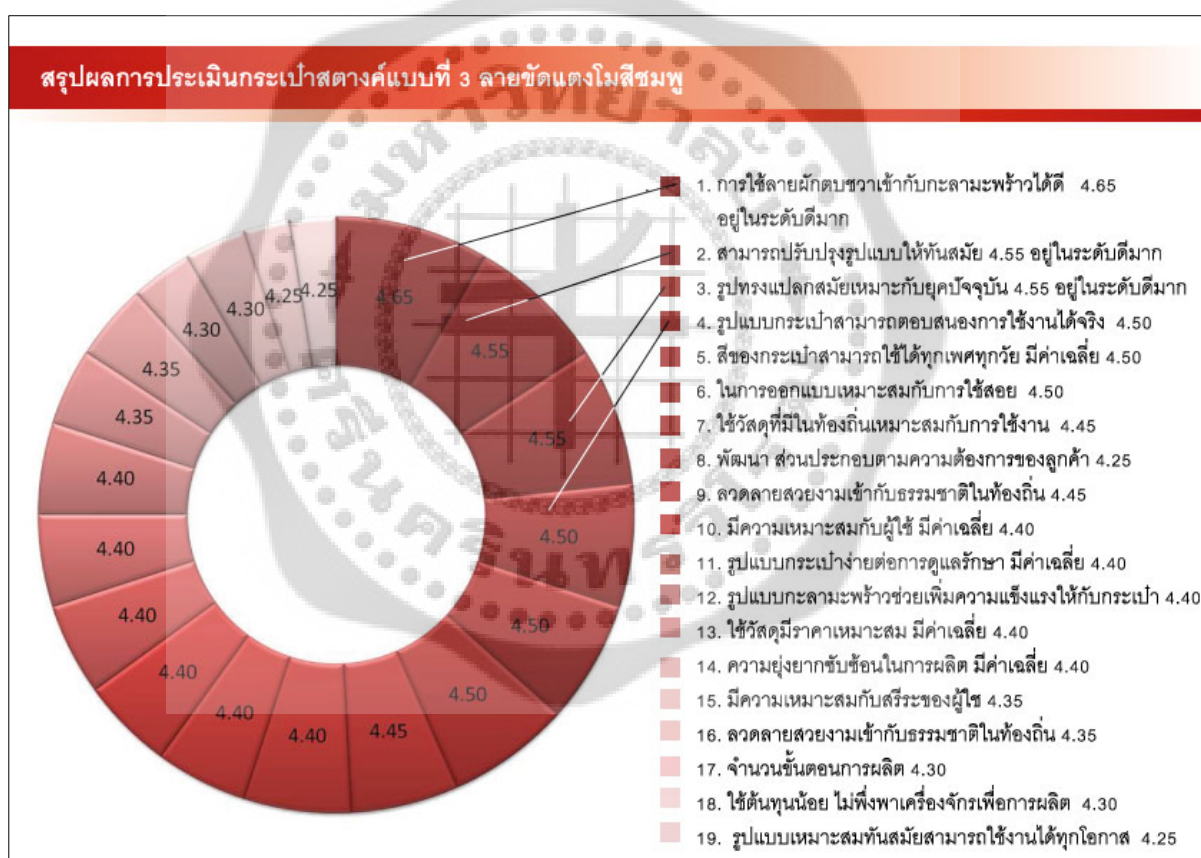
ตาราง 5 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	X	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.25	0.55	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.50	0.61	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.55	0.60	ดีมาก
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.45	0.69	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.55	0.60	ดีมาก
รวม	4.46	0.61	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมสีชมพู

- การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมาก
- ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
- รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
- รูปแบบของกระเป๋าสตางค์สามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.50
- สีของกระเป๋าสตางค์ใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.50
- ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.50
- ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45
- พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.25
- รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45
- มีความเหมาะสมกับผู้ใช้นี้ มีค่าเฉลี่ย 4.40

11. รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.40
12. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าคัดบขนา มีค่าเฉลี่ย 4.40
13. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40
14. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40
15. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35
16. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.35
17. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
18. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
19. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.25

ภาพประกอบ 19 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมเสกชมพู

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุ
ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าถือแบบที่ 1 ปลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแต่งโม จำนวนกลุ่ม
ตัวอย่าง 100 คน

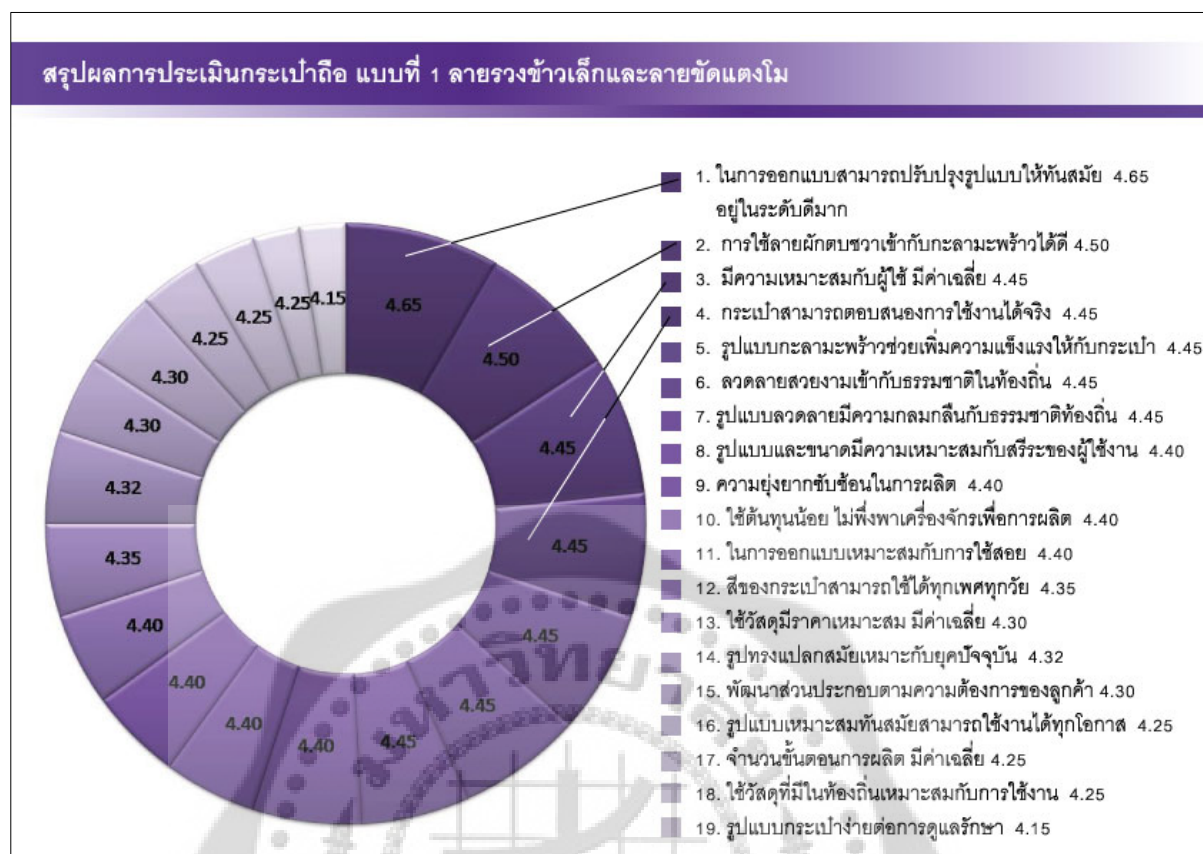
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.45	0.60	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.40	0.50	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.45	0.69	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.15	0.59	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋า ผักตบชวา	4.45	0.60	ดี
รวม	4.38	0.60	ดี
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับ กะลามะพร้าวได้ดี	4.50	0.61	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.25	0.55	ดี
2.3 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.35	0.67	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.45	0.60	ดี
รวม	4.39	0.61	ดี

ตาราง 6 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	X	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุที่มีราคาเหมาะสม	4.35	0.67	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.20	0.52	ดี
รวม	4.28	0.59	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ฝักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.25	0.55	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.40	0.60	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.40	0.60	ดี
รวม	4.35	0.58	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.30	0.66	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.40	0.60	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.65	0.49	ดีมาก
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.45	0.51	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.32	0.58	ดี
รวม	4.42	0.57	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าทือแบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม

1. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมาก
2. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.50
3. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.45
4. รูปแบบของกระเป๋าสารพัดสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.45
5. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋ากกตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.45
6. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในห้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45
7. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติห้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45
8. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40
9. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40
10. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40
11. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.40
12. สีของกระเป๋าสารพัดใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35
13. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.32
14. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.30
15. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30
16. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.25
17. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.25
18. ใช้วัสดุที่มีในห้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.25
19. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.15

ภาพประกอบ 20 สรุปผลการประเมินกระเป๋าทือ แบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุ ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าทือแบบที่ 2 ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง 100 คน

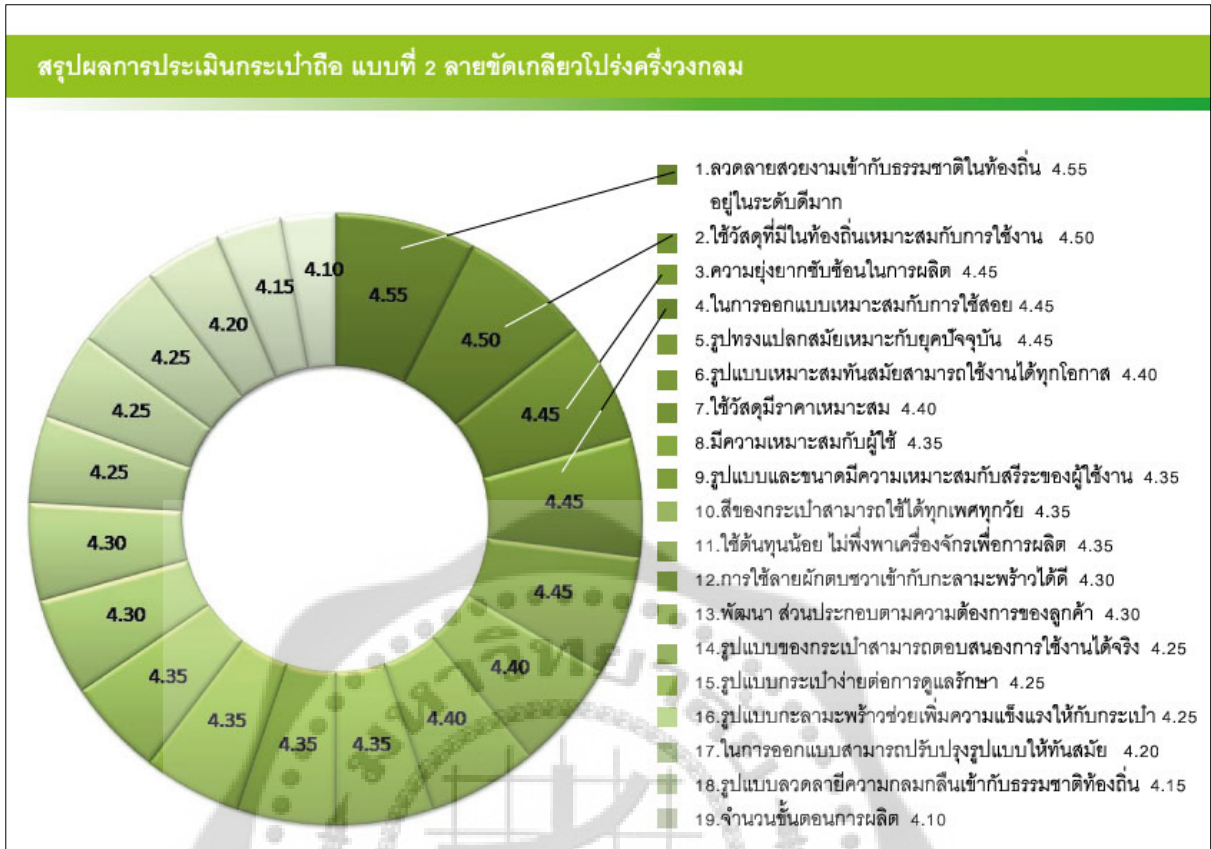
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.35	0.59	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.35	0.59	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.25	0.64	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.25	0.72	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋า ผักตบชวา	4.25	0.64	ดี
รวม	4.29	0.63	ดี

ตาราง 7 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับ กะลามะพร้าวได้ดี	4.30	0.57	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.40	0.60	ดี
2.3 สีของกระเป๋าส่งสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.35	0.67	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.15	0.49	ดี
รวม	4.30	0.58	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.40	0.60	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรง ทนทาน	4.50	0.61	ดี
รวม	4.45	0.60	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ ผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.10	0.45	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.45	0.60	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.35	0.59	ดี
รวม	4.30	0.55	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความ ต้องการของลูกค้า	4.30	0.57	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.45	0.60	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของ ศิลปะพื้นบ้าน	4.20	0.62	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.55	0.60	ดีมาก
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการ ใช้งาน	4.45	0.60	ดี
รวม	4.39	0.60	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าทือแบบที่ 2 ลายขัดเกลียงไปรุ่งครึ่งวงกลม

1. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
2. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.50
3. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45
4. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.45
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.45
6. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.40
7. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40
8. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.35
9. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35
10. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35
11. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35
12. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.30
13. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30
14. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.25
15. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25
16. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25
17. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.20
18. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.15
19. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10

ภาพประกอบ 21. สรุปผลการประเมินกระเป๋าทือ แบบที่ 2 ลายขัดเกลียวไปรุ่งครึ่งวงกลม

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป่าจากวัสดุ
ผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป่าถือแบบที่ 3 ลายเฉลี่ยงทองเกี๊ยะ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ประสิทธิภาพของกระเป่า	\bar{x}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.25	0.44	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.35	0.67	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป่าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.35	0.67	ดี
1.4 รูปแบบกระเป่าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.25	0.64	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป่า ผักตบชวา	4.55	0.51	ดีมาก
รวม	4.35	0.59	ดี
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับ กะลามะพร้าวได้ดี	4.35	0.59	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.45	0.69	ดี
2.3 สีของกระเป่าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.35	0.67	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.30	0.73	ดี
รวม	4.36	0.67	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.40	0.60	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความ แข็งแรงทนทาน	4.50	0.51	ดี
รวม	4.45	0.55	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.45	0.51	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.45	0.60	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.30	0.57	ดี
รวม	4.40	0.56	ดี

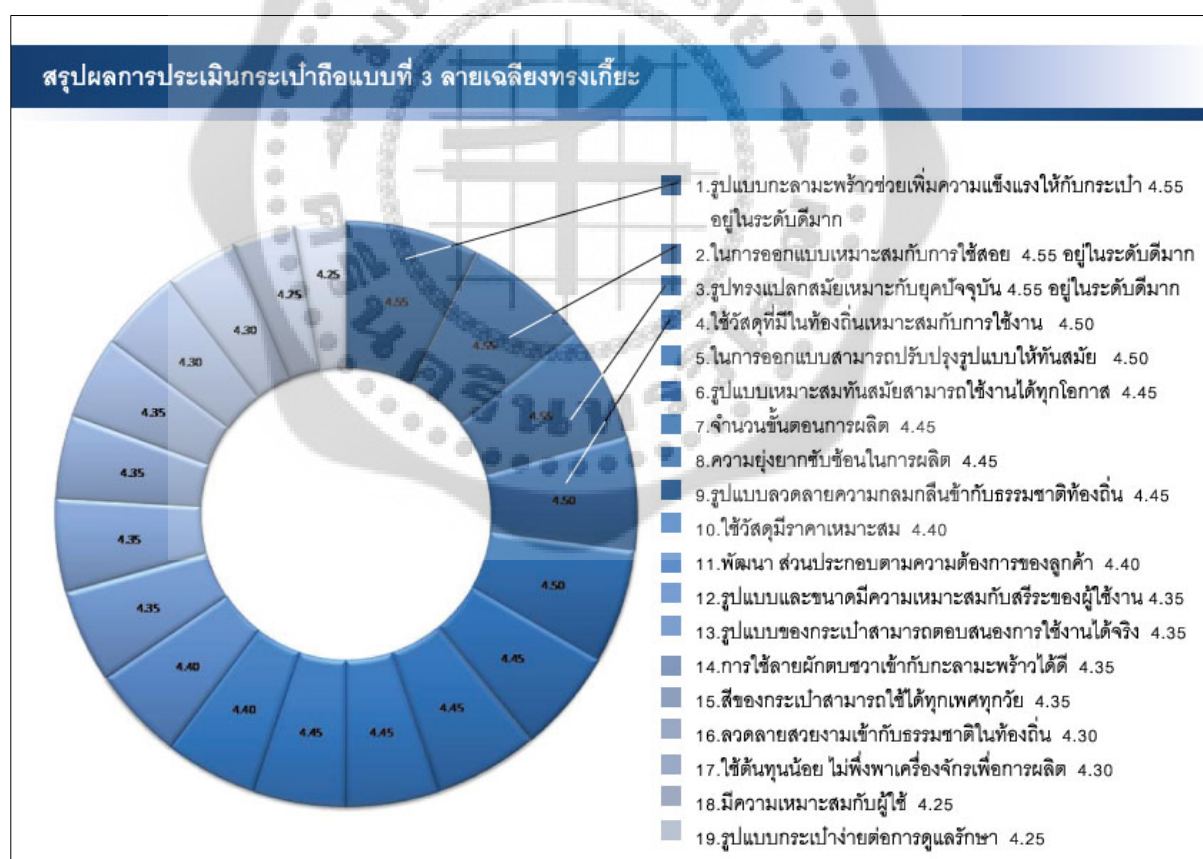
ตาราง 8 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	X	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.40	0.60	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.55	0.51	ดีมาก
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.50	0.61	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.45	0.51	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.55	0.60	ดีมาก
รวม	4.49	0.57	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋ถือแบบที่ 3 ลายเจดีย์ทรงเกี้ยว

1. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋ฝักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
2. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
3. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
4. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.50
5. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.50
6. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.45
7. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45
8. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45
9. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45
10. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40

11. พัฒนารูปแบบลดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.40
12. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35
13. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.35
14. การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.35
15. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35
16. ลดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.30
17. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
18. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.25
19. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25

ภาพประกอบ 22 สรุปผลการประเมินกระเป๋าทูแบบที่ 3 ลายเจดีย์ทรงเกี้ยว

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋ามาจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแต่งโมและลายเฉลี่ยง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

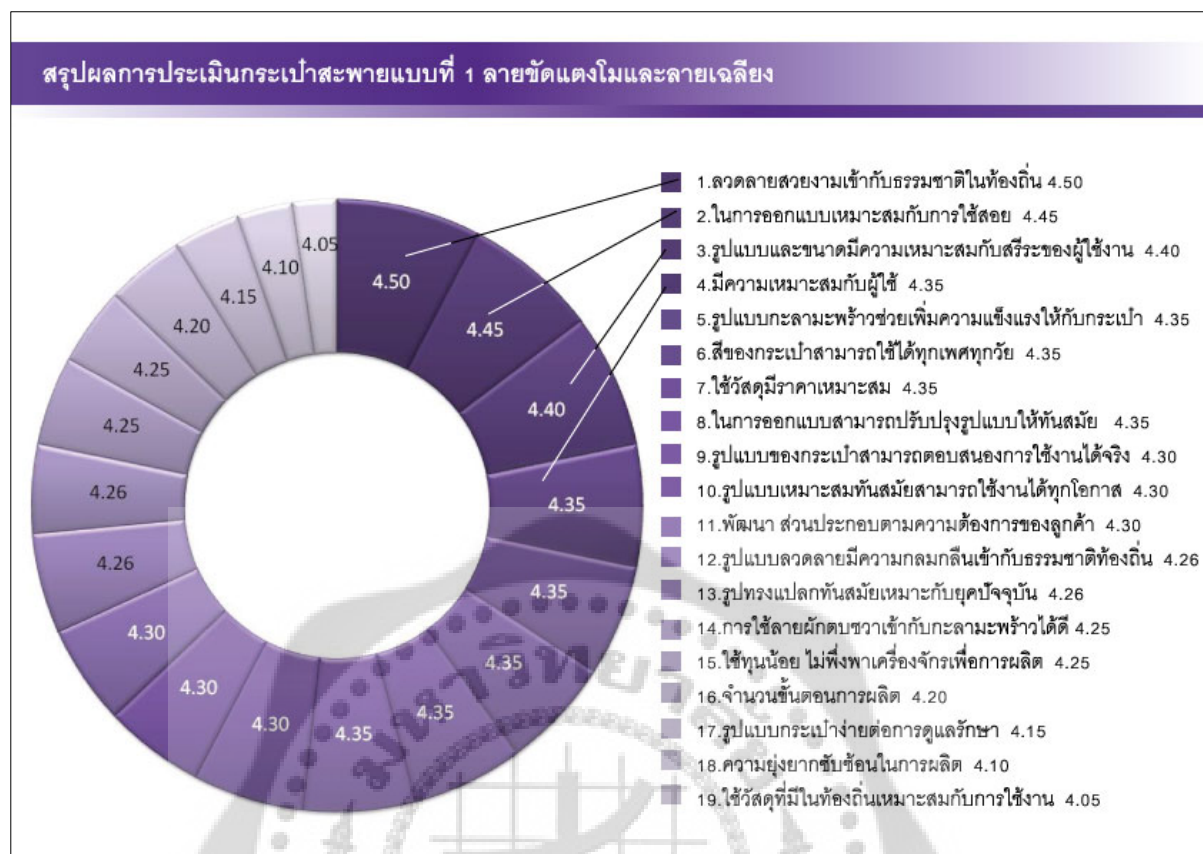
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.35	0.67	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.40	0.68	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.30	0.66	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.15	0.59	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา	4.35	0.49	ดี
รวม	4.31	0.62	ดี
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี	4.25	0.55	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.30	0.66	ดี
2.3 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.35	0.49	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.50	0.51	ดี
รวม	4.35	0.55	ดี

ตาราง 9 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	<i>X</i>	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุที่มีราคาเหมาะสม	4.35	0.59	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.05	0.60	ดี
รวม	4.20	0.59	ดี
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ฝักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.20	0.77	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.10	0.55	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.25	0.44	ดี
รวม	4.18	0.59	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า			
	4.30	0.47	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย			
	4.45	0.51	ดี
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน			
	4.35	0.59	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น			
	4.30	0.47	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน			
	4.26	0.45	ดี
รวม	4.33	0.50	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลี่ยง

1. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50
2. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.45
3. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40
4. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35
5. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.35
6. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35
7. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.35
8. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.35
9. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.30
10. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.30
11. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30
12. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.26
13. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.26
14. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.25
15. ใช้ทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.25
16. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20
17. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.15
18. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10
19. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.05

ภาพประกอบ 23 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเจดีย์

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์และลายเกดีย์วทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{x}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.60	0.50	ดีมาก
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.45	0.51	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.45	0.51	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา	4.45	0.60	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา	4.30	0.57	ดี
รวม	4.45	0.54	ดี

ตาราง 10 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี	4.25	0.64	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.50	0.51	ดี
2.3 สีของกระเป๋สามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.50	0.61	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.35	0.59	ดี
รวม	4.40	0.59	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.55	0.51	ดีมาก
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.55	0.51	ดีมาก
รวม	4.55	0.51	ดีมาก
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ผักตบชวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.55	0.51	ดีมาก
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.35	0.59	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.40	0.60	ดี
รวม	4.43	0.57	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.40	0.50	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.55	0.60	ดีมาก
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.35	0.49	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.45	0.51	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.53	0.51	ดีมาก
รวม	4.46	0.52	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดียงและลายเกลิยวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ

1. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก
2. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
3. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
4. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
5. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
6. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับดีมาก
7. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.50
8. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.50
9. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.45
10. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.45
11. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.45
12. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45
13. ใช้ทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40
14. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.40
15. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.35
16. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35
17. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.35
18. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.30
19. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.25

ภาพประกอบ 24 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์งและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมกันบานปากแคบ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลี่ยงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

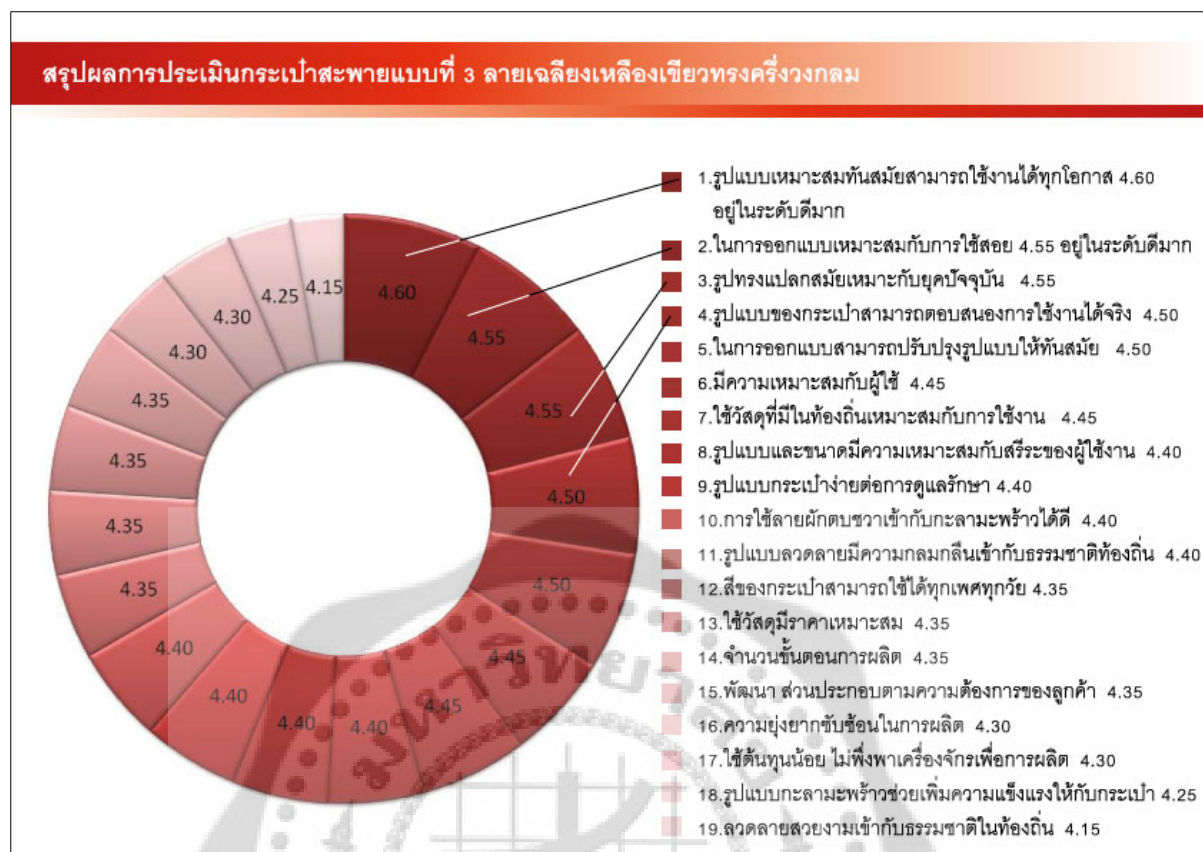
ประสิทธิภาพของกระเป๋า	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ			
1. ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ			
1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้	4.45	0.60	ดี
1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน	4.40	0.50	ดี
1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง	4.50	0.61	ดี
1.4 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา	4.40	0.50	ดี
1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา	4.25	0.64	ดี
รวม	4.40	0.57	ดี
2. ความสวยงาม			
2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี	4.40	0.60	ดี
2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส	4.60	0.60	ดีมาก
2.3 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย	4.35	0.49	ดี
2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น	4.15	0.49	ดี
รวม	4.37	0.54	ดี
หลักเกณฑ์ทางการผลิต			
1. วัสดุที่ใช้ในการผลิต			
1.1 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม	4.35	0.49	ดี
1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน	4.45	0.51	ดี
รวม	4.40	0.50	ดี

ตาราง 11 (ต่อ)

ประสิทธิภาพของกระเป๋	\bar{X}	S.D.	ระดับเกณฑ์
2. กรรมวิธีการผลิตกระเป๋ฝักตบขวาและกะลามะพร้าว			
2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต	4.35	0.49	ดี
2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต	4.30	0.47	ดี
2.3 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต	4.30	0.57	ดี
รวม	4.32	0.51	ดี
หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค			
1. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการของลูกค้า	4.35	0.49	ดี
2. ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย	4.55	0.51	ดีมาก
3. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน	4.50	0.51	ดี
4. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น	4.40	0.50	ดี
5. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน	4.55	0.51	ดีมาก
รวม	4.47	0.50	ดี

สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดียงเหลือองเขียวทรงครึ่งวงกลม

1. รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก
2. ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
3. รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก
4. รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.50
5. ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.50
6. มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.45
7. ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45
8. รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40
9. รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.40
10. การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.40
11. รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.40
12. สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35
13. ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.35
14. จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35
15. พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.35
16. ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
17. ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30
18. รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25
19. ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.15

ภาพประกอบ 25 สรุปผลการประเมินกระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลี่ยงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว เป็นงานนวัตกรรมการออกแบบที่เน้นพัฒนางานชุมชนในท้องถิ่นสามารถเพิ่มรายได้เพื่อประกอบอาชีพและยังส่งเสริมการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น ซึ่งมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 30 ใบ กระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ, กระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ, และกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 กระบวนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นและความต้องการของผู้ผลิตและจำหน่ายกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว เป็นการสร้างกรอบแนวคิดเพื่อโจทย์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและความต้องการพัฒนา

ตอนที่ 2 กระบวนการการออกแบบกระเป๋า จำนวน 3 ประเภท โดยใช้วัสดุ ผู้วิจัยออกแบบกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยคำนึงจากหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบ (Design Aspect) ประกอบด้วย
 - 1.1 ด้านประโยชน์ใช้สอยกายภาพ (Practical Function)
 - 1.2 ด้านความงาม (Aesthetic Function)
2. หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต (Production Aspect) ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านวัสดุ (Material) ที่ใช้ในการผลิต
 - 2.2 กรรมวิธีการผลิต (Process)
3. ความต้องการประโยชน์ใช้สอย

ตอนที่ 3 กระบวนการคัดเลือกแบบของกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 ประเภท ได้แก่ กระเป๋าประเภทสะพาย กระเป๋าประเภทถือ และกระเป๋าประเภทกระเป๋าตางค์ ประเภทละ 10 ชิ้น รวมทั้งหมด 30 ชิ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบกระเป๋า ประเมินรูปแบบประสิทธิภาพของแบบครบทั้งหลักเกณฑ์ 3 หลักเกณฑ์ คือการประเมินโดยแตกต่าง

ตอนที่ 4 คัดเลือกแบบจากกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยการคัดเลือกกระทำโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ชิ้น และผู้บริโภคนจำนวน 100 คน จำนวน 9 ชิ้น

ตอนที่ 5 นำแบบของกระเป่าที่ผ่านการคัดเลือกมาสรุปแบบให้เหลือแบบที่เหมาะสมจำนวน 9 ชิ้น มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง

ตอนที่ 6 กระบวนการวัดคุณภาพ โดยประเมินผลจากการสร้างและสำรวจแบบสอบถามความคิดเห็นทางด้านประสิทธิภาพ รูปแบบลวดลาย ประโยชน์ใช้สอย และความพึงพอใจ จากผลงานจริง จำนวน 9 ชิ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านกระเป่าและประกอบกิจการหัวหน้ากลุ่มผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านแบบสอบถามและแบบประเมินผล จำนวน 6 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นผู้ใช้และตอบแบบสอบถามกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 100 คน โดยแบ่งแบบสอบถามและแบบประเมิน เป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรัชญาผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป่าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าวแต่ละแบบ จำนวน 30 แบบ ชุดที่ 2 ตอนที่ 1 แบบประเมินผล แบบกระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 9 แบบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองพร้อมอธิบายข้อมูลประกอบเมื่อมีคำถามจากผู้กรอกแบบสอบถาม โดยได้รับแบบสอบถามทั้งหมดคืนครบสมบูรณ์ คิดเป็น 100% จำนวน 100 ชุด

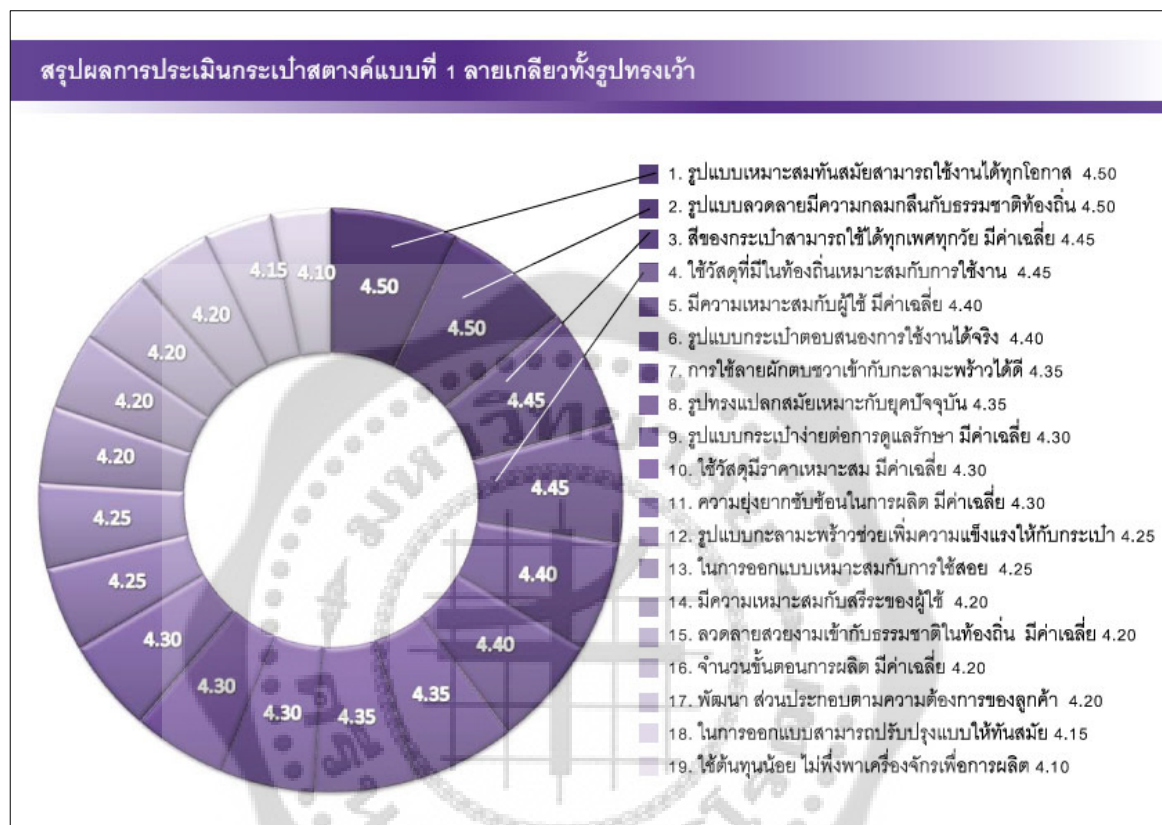
ผลจากแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กระเป่าผักตบชวาและกะลามะพร้าว พบว่า จากแบบสอบถามเพศหญิงตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 85 และอยู่ในช่วงอายุ 26-35 ปีมากที่สุดและกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 40 รายได้ต่อเดือนอยู่ในระหว่าง 10,000-20,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป่าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 30 แบบ และได้คัดเลือกเหลือ จำนวน 9 แบบ ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป่าสต่างค์ ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่ 1.กระเป่าสต่างค์ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55 เนื่องจาก รูปแบบที่ใช้แตกต่างจากรูปแบบที่มีอยู่แบบเดิมๆ โดยเน้นดีไซน์เรียบง่ายยืดหยุ่นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม

เรขาคณิต และเพิ่มรอยเว้าและความโค้งส่วนซิปเป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และเพิ่มความคงทนด้วยฐานจากกะลามะพร้าว 2. กระเป๋าตังค์ลายเฉลิยงทรงกระบอก มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 50 เนื่องจากรูปแบบ กระเป๋าตังค์ยังคงเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าคงเดิมแต่เพิ่มดีไซน์ สามารถเปิดได้กว้างได้ตามต้องการ และใช้กะลามะพร้าวเป็นตัวยึดตามองศาที่เปิด แตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และเพิ่มความทนทานด้วยใช้กะลามะพร้าว เป็นฐานกระเป๋าทังค์เพื่อเพิ่มความคงทนแข็งแรง 3. กระเป๋าตังค์ลายขัดแต่งโมสีชมพูม่วง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 45 เนื่องจากกระเป๋าทังค์ที่เน้นด้วยสีชมพูเป็นหลักทำให้กลุ่มผู้เลือกใช้ที่เป็นผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบผลิตภัณฑ์สีนี้จึงได้รับการนิยมเยอะและดีไซน์ที่เรียบง่ายแต่เพิ่มดีไซน์แปลกตาโดยเน้นส่วนโค้งเว้าแต่ไม่มาก แต่สอดรับกับการจับพอดีมือและเพิ่มสีสันของกะลามะพร้าวคาดตรงกลางเพื่อเน้นตัวผลิตภัณฑ์ให้เด่นขึ้น ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าทังค์ ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. กระเป๋าทังค์ลายเฉลิยงทรงเกี๋ยะ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55 เนื่องจากรูปทรงได้รูปทรงมาจากรองเท้าเกี๋ยะ ของชาวจีนดัดแปลงเป็นกระเป๋าทังค์ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆ มาเรียงต่อกันเป็นฐานและประดับตกแต่งกระเป๋าทังค์ ทำให้ดีไซน์นี้มีคนนิยม แตกต่างจากท้องถื่นที่มีอยู่แบบเดิมๆ ด้วยดีไซน์ที่เรียบ สบาย สร้างความโดดเด่นเรื่องของรูปทรงและตกแต่งลายด้วยกะลามะพร้าวทำให้ดีไซน์นี้จึงได้รับความนิยมที่สุด 2. กระเป๋าทังค์ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแต่งโมชมพูเขียว มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55 ด้วยรูปทรงที่เรียบง่ายสีเขียวแบบเรขาคณิตแต่ลบบวมแบบโค้งมนทำให้ดีไซน์นี้ดูแปลก และเพิ่มด้วยสีสันที่เด่นเน้นสีเขียวและสีชมพู ที่ใช้สีโทนร้อนและโทนเย็นมาประสานรวมกันทำและอยู่รวมกันได้ และใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นครึ่งวงกลมทำให้ดีไซน์สี่เหลี่ยมและวงกลมดูแล้วไม่ขัดตาทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเด่นขึ้น 3. กระเป๋าทังค์ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 50 ด้วยรูปทรงที่แปลกใหม่ดีไซน์เป็นแบบเรขาคณิตครึ่งวงกลม แตกต่างจากท้องถื่นที่อยู่แบบเดิมๆ และประดับตกแต่งด้วยกะลามะพร้าวตัดแบบวงกลมนำมาประดับตกแต่งทำให้ดีไซน์นี้ดูแปลกตาดูทันสมัย สะดุดตาและทำให้ผลิตภัณฑ์ดูเด่นขึ้น ผลิตภัณฑ์กระเป๋าทังค์ประเภทกระเป๋าทังค์สะพาย ที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. กระเป๋าทังค์สะพายลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 55 เนื่องจากรูปทรงที่เรียบง่าย แต่สะดุดตาด้วยสีสันและผสมผสานลายของผักตบชวาได้อย่างสวยงามทำให้ดีไซน์นี้ ดูแปลกตาและเสริมความคงทนของกระเป๋าทังค์ด้วยกะลามะพร้าวเป็นหลัก 2. กระเป๋าทังค์สะพายลายขัดแต่งโมและลายเฉลิยง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40 ด้วยรูปทรงแบบครึ่งวงกลมและสีสันของกระเป๋าทังค์โดดเด่นทำเสริมความสวยงามด้วยกะลามะพร้าวแบบวงกลมทำให้กระเป๋าทังค์สะพายดีไซน์นี้ดูแปลกตาและเป็นที่น่าสนใจต่อผู้พบเห็น 3. กระเป๋าทังค์สะพายลายเฉลิยงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 40 ด้วยดีไซน์ที่แปลกตาเรียบง่ายทรงครึ่งวงกลมแบบเรขาคณิตแบบและสีสันโทนร้อน โทนเย็นที่สะดุดตา และรูปแบบแตกต่างจากท้องถื่นที่มีอยู่แบบเดิมๆ ทำให้ดีไซน์นี้ดูสะดุดตาแก่ผู้บริโภคที่มาชมนิทรรศการย้งหนัก

ชุดที่ 2 ตอนที่ 1 แบบประเมินผล แบบกระเป๋าคัดตบชวาและกะลามะพร้าว จำนวน 9 แบบ

สรุป ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าคัดตบชวาจากวัสดุคัดตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

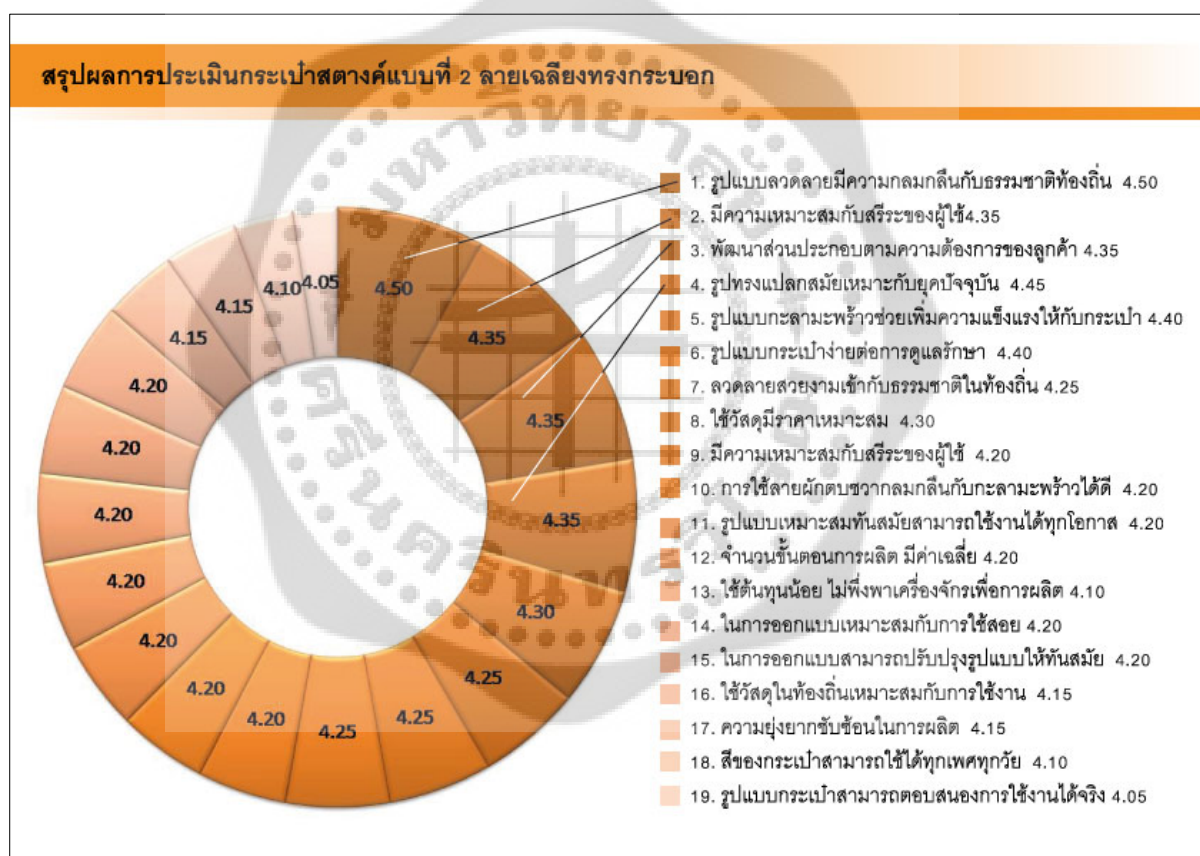

ภาพประกอบ 17 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า

รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.50 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50 สีของกระเป๋าส่งสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.45 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบของกระเป๋าคงทนต่อการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.40 การใช้ลายคัดตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน 4.35 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.30 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.30 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าคัดตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25 ในการออกแบบ มีผู้ต้องการมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย

4.25 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.20 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20 พัฒนารูปแบบลวดลายองค์ประกอบ ขนาด ความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.20 สามารถปรับปรุงแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.15 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10

สรุป ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าตังค์แบบที่ 2 ลายเจดีย์ยงทรงกระบอก จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

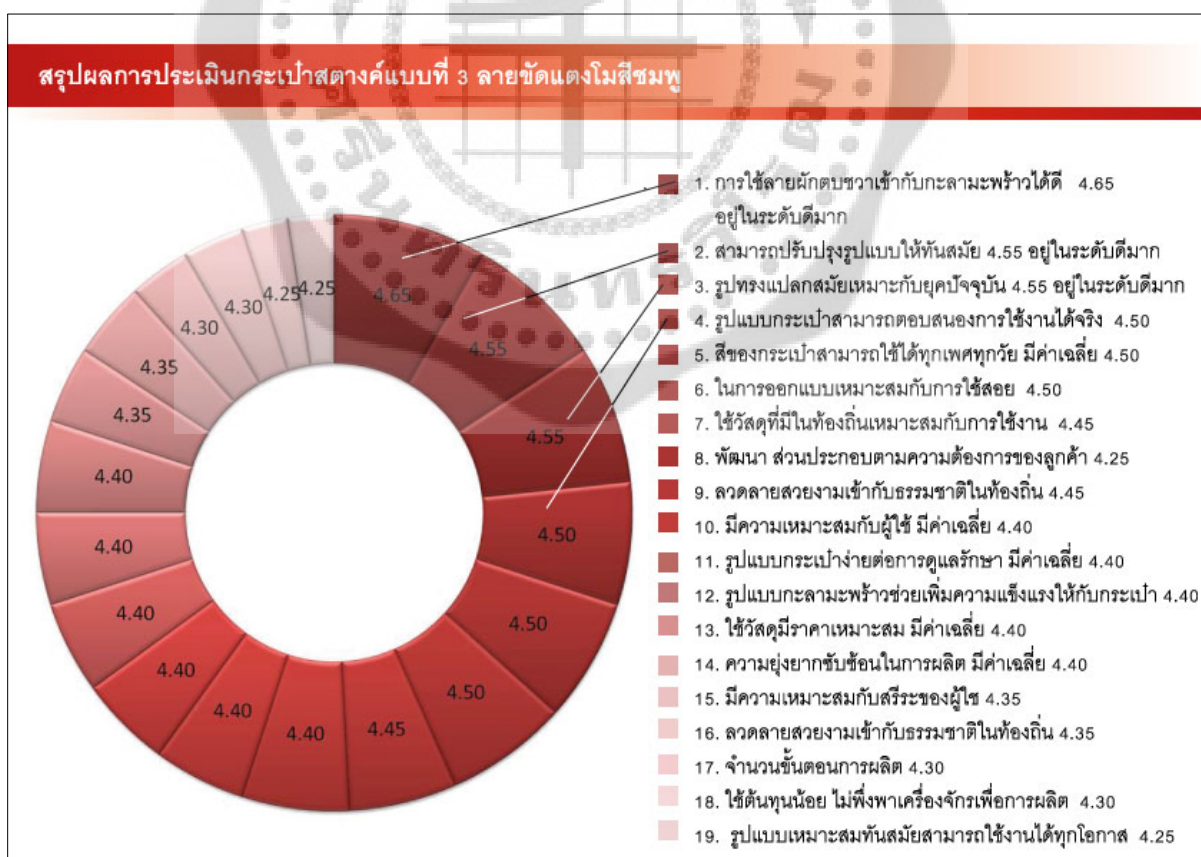

ภาพประกอบ 18 กระเป๋าตังค์แบบที่ 2 ลายเจดีย์ยงทรงกระบอก

รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.35 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน 4.35 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋า

ผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.25 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.25 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.20 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.20 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.20 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20 ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.20 สามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.20 ใช้วัสดุในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.15 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.15 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.10 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.05

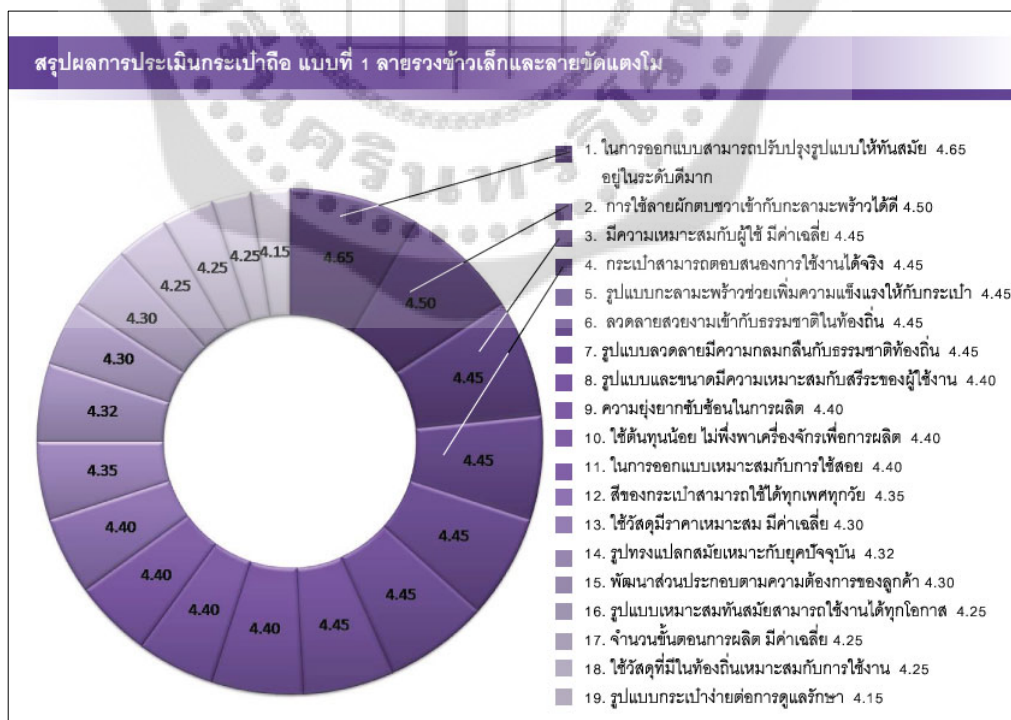
สรุป ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสไตล์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมเสกชมพู จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 19 กระเป๋าสไตล์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมเสกชมพู

การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมาก ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากรูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากรูปแบบของกระเป๋าสสามารถตอบสนององการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.50 สีของกระเป๋าสสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.50 ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.50 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.25 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าค้นบวช มีค่าเฉลี่ย 4.40 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.35 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.25

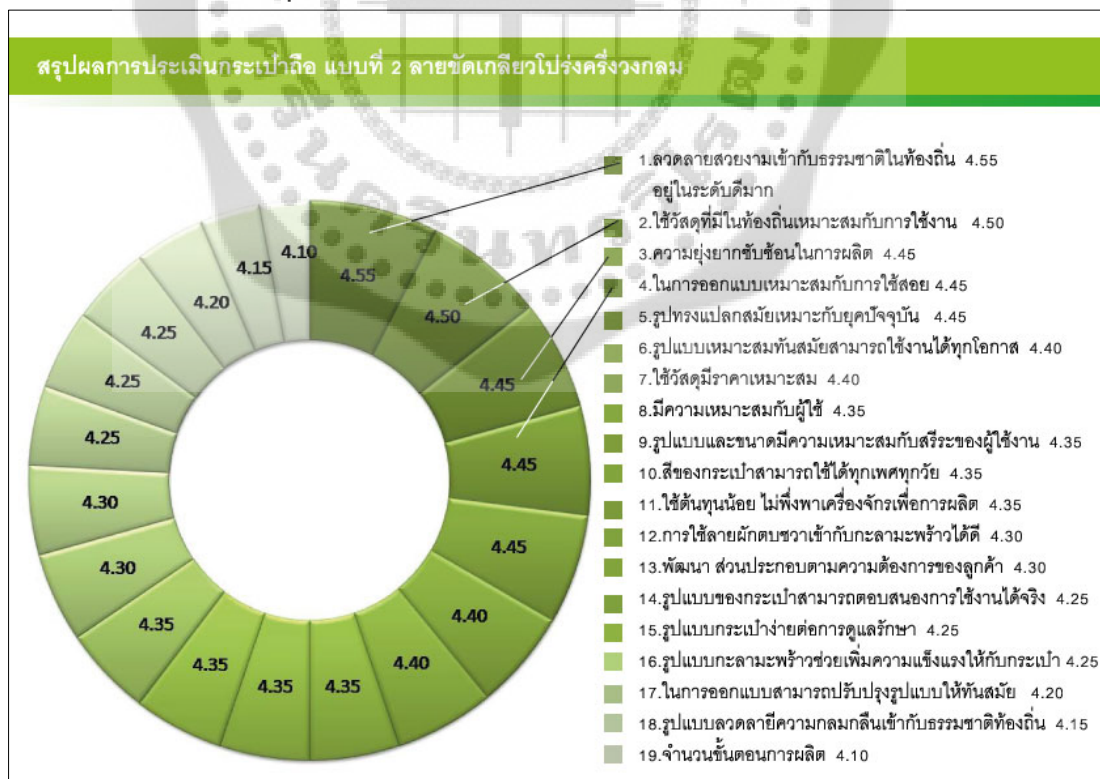
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าค้นบวชจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าค้นบวชแบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 20 กระเป๋าค้นบวชแบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม

ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมากการใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.50 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบของกระเป๋าสสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าค้นหาผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.45 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40 ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้นเหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.40 สีของกระเป๋าสสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน 4.32 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.25 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.25 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.25 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.15

สรุป ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าสจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสถือแบบที่ 2 ลายขัดเกลียว ไปรุ่งครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 21 กระเป๋าสถือแบบที่ 2 ลายขัดเกลียวไปรุ่งครึ่งวงกลม

ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.50 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45 ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน 4.45 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.40 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35 สีของกระเป๋าสสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.30 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบของกระเป๋าสสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.25 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าค้นักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25 สามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.20 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.15 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10

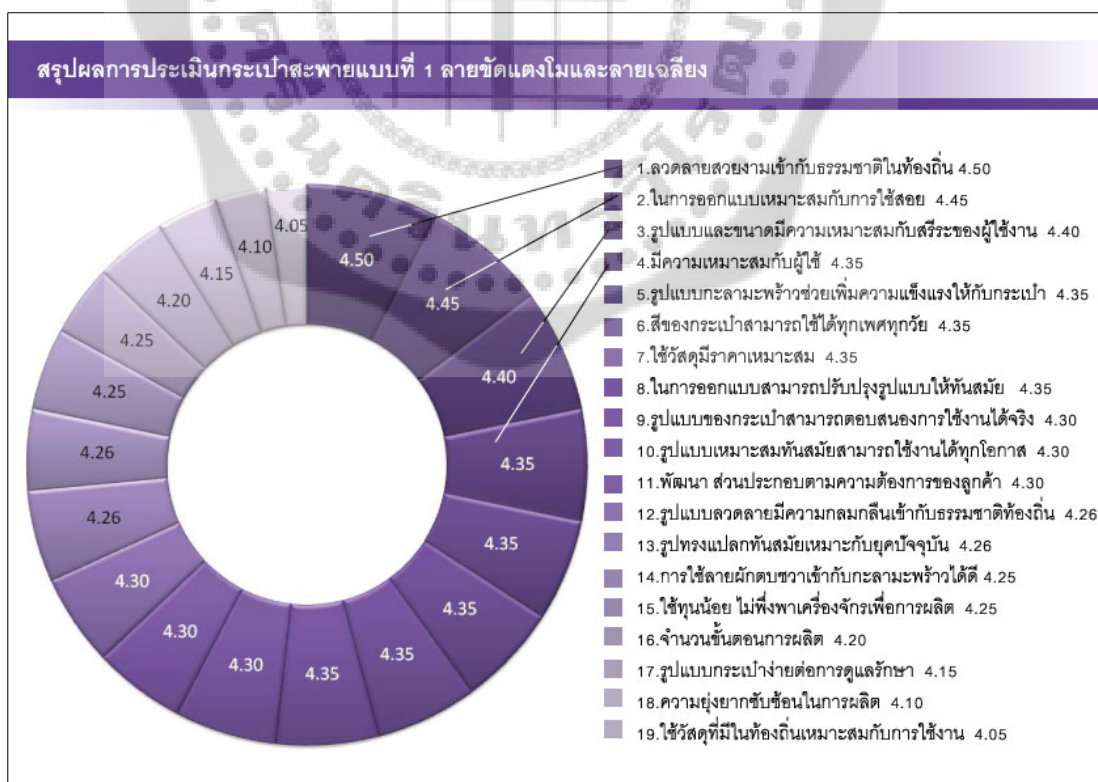
สรุป ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าสจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสถือแบบที่ 3 ลายเจดียงทรงเกี้ยว เกี้ยว จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 22 กระเป๋าสถือแบบที่ 3 ลายเจดียงทรงเกี้ยว

รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าคัดปลา มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากรูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมากใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.50 สามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.50 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.45 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.40 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปแบบของกระเป๋าส่งมอบสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.35 การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.35 สีของกระเป๋าส่งมอบใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.30 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.25 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.25

สรุป ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าคัดปลาจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลี่ย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 23 กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลี่ย

ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.50 ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าคัดขยะ มีค่าเฉลี่ย 4.35 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.35 สามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบของกระเป๋าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.30 พัฒนารูปแบบลวดลายองค์ประกอบ ขนาด ตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.26 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน 4.26 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.25 ใช้ทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.25 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.20 รูปแบบกระเป๋าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.15 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.10 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.05

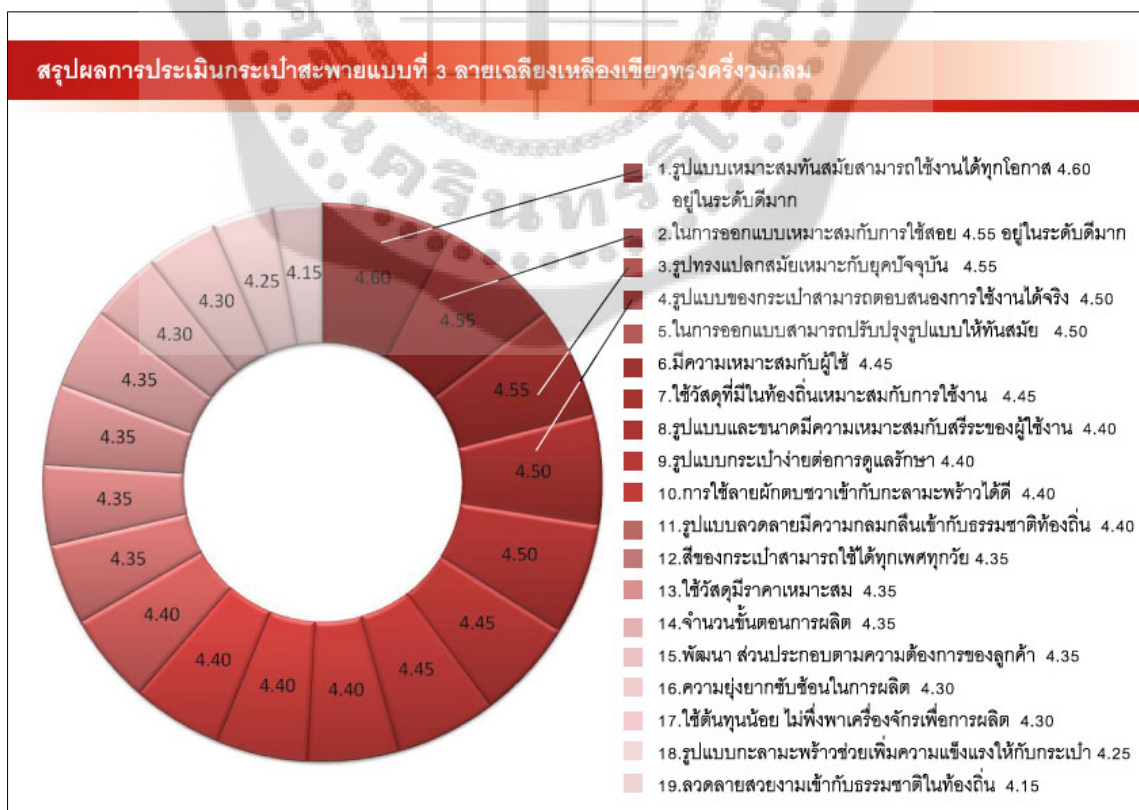
สรุป ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 24 กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ

มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน 4.55 อยู่ในระดับดีมาก จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.53 อยู่ในระดับดีมาก รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.50 สีของกระเป่าสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.50 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบของกระเป่าสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบกระเป่าง่ายต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.45 ใช้ทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.40 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.40 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.35 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35 ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัยแต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.35 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป่าผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.30 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.25

สรุป ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป่าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว กระเป่าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดีย์งเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 100 คน

ภาพประกอบ 25 กระเป่าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดีย์งเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม

รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก ในการออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 รูปแบบของกระเป๋าสสามารถตอบสนองการใช้งานได้จริง มีค่าเฉลี่ย 4.50 ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.50 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.45 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.45 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.40 การใช้ลายผักตบชวาที่มีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.40 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.40 สีของกระเป๋าสสามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีค่าเฉลี่ย 4.35 ใช้วัสดุมีราคาเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.35 จำนวนขั้นตอนการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.35 พัฒนารูปแบบลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบตามความต้องการของลูกค้า มีค่าเฉลี่ย 4.35 ความยุ่งยากซับซ้อนในการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 ใช้ต้นทุนน้อย ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.30 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าย่อยผักตบชวา มีค่าเฉลี่ย 4.25 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.15

อภิปรายผล

ผลการวัดประสิทธิภาพโดยรวมของการศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้านจังหวัด นครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าย่อยผักตบชวาและกะลามะพร้าว รูปแบบกระเป๋าย่อย 9 แบบ หลักเกณฑ์ทางด้านการออกแบบประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ลักษณะทางกายภาพ และด้านความงาม ด้านกายภาพ กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเฉลียงและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยม มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก เป็นอันดับที่มากที่สุด สอดคล้องกับที่ ธีระชัย สุขสด (2544: 138) วัสดุในการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ ต้องมีความเหมาะสมกับผู้ใช้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ นักออกแบบควรพิจารณาถึงวัสดุชนิดต่างๆ ที่จะนำมาออกแบบว่ามีสภาพทางกายภาพอย่างไร ข้อดีข้อเสียของวัสดุนั้น จะได้ออกแบบสอดคล้องกับความสะดวกในการผลิตความแข็งแรง และสวยงามกลมกลืนสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรงกับวัสดุ กระเป๋าย่อยแบบที่ 3 ลายเฉลียงทรงเกี้ยว มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าย่อยผักตบชวา สอดคล้องกับที่ นวลน้อย บุญวงษ์ (2542: 98) ที่ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยรอง คือ ประโยชน์ที่เพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมให้ประโยชน์ใช้สอยหลักสามารถใช้งานได้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกแบบให้มีประโยชน์ใช้สอยสนับสนุนในด้านอื่น ๆ ความแข็งแรงทนทานตามอายุการใช้งาน

ทางด้านความงาม กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมสีชมพู การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกระเป๋าสตางค์ได้ดี มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับสกนธ์ ภูงามดี (2545: 86) ความประสานกลมกลืนกันต้องจัดให้อยู่ในระดับพอดี หากจัดให้มีมากเกินไปอาจทำให้ผลงานไม่น่าสนใจเท่าที่ควร แต่หากมีน้อยเกินไปผลงานชิ้นนั้นก็อาจจะไม่สะดุดตาหรือไม่ น่าสนใจเท่าที่ควร กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉลิียงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส มีค่าเฉลี่ย 4.60 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับที่ จารุพรรณ ทรัพย์ปรง (2548: 6) เพื่อสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ทันสมัย เป็นการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของงานออกแบบที่ผู้บริโภคเคยชินมาเป็นเวลายาวนาน การออกแบบผลผลิตตามแนวคิดใหม่ที่มีความโดดเด่นสวยงาม ทันสมัย จะสามารถส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจซื้อ แนวคิดแปลกใหม่ที่สร้างสรรค์ขึ้นย่อมส่งผลต่อการต่อยอดและพัฒนาการออกแบบต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

หลักเกณฑ์ด้านการผลิต ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านวัสดุที่ใช้ในการผลิตและกรรมวิธีการผลิต กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดแดงโมสีชมพู ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับที่ นवलน้อย บุญวงษ์ (2545: 2) ผู้ที่จะทำการออกแบบต้องมีความรู้ ความสามารถ เชี่ยวชาญเฉพาะในการคิดค้นไปจนถึงการออกแบบที่ใช้วิธีเลือกองค์ประกอบทางด้าน รูปทรง ขนาดวัสดุ การประกอบ สี มีความงดงาม น่าชื่นชมจากความหลากหลายในงานออกแบบเพื่อสามารถออกแบบให้ทันสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน สอดคล้องกับที่ นवलลลอ ทินานนท์ (2543: 24) ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้านในปัจจุบันมีความสำคัญเป็นประโยชน์ต่อสังคมในท้องถิ่น คือเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้เกิดเป็นงานอดิเรกและยังอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมประจำชาติกระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเฉลิียงและลายเกลียวทั้งรูป ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับที่ นवलลลอ ทินานนท์ (2543: 30) การเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับการใช้สอยและคตินิยมของท้องถิ่น และถ้าจะนำมาทำงานผลิตภัณฑ์ควรเลือกวัสดุที่มีความแข็งแรง คงทน การใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นนั้น ยังสะท้อนให้เห็นประวัติความเป็นมาของชุมชน ตลอดจนภูมิศาสตร์อันเป็นที่กำเนิดของงานหัตถกรรมพื้นบ้านนั้นๆ

ความต้องการประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจ กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ย 4.65 อยู่ในระดับดีมาก และด้วยผลิตภัณฑ์กระเป๋าคือแบบที่ 1 มีสีสันโทนร้อนและโทนเย็นตัดกันทำให้กระเป๋าดูโดดเด่นขึ้น สอดคล้องกับที่ วัฒนะ จุฑะวิภาต (2545: 71) การใช้สีให้กลมกลืนกันและตัดกัน สีตัดกัน การใช้สีให้รู้สึกตัดกันสดใส ซึ่งการใช้ร่วมกันนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกลมกลืนกันด้วย ต้องไม่รู้สึกตัดกันจนเกินไป กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายเฉลิียงทรงเกี้ยว ใน

การออกแบบมีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย มีค่าเฉลี่ย 4.55 อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับที่ จารุพรรณ ทรัพย์ปรง (2548: 5) งานออกแบบที่ดีต้องตอบสนองพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ตั้งอยู่บนรากฐานการดำเนินชีวิตในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตรูปแบบของสิ่งที่ทำการออกแบบจึงต้องเป็นผลผลิตที่สามารถใช้งานได้จริงตามสมมติฐานที่ตั้งขึ้น กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ภายเฉลี่ยงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบัน แข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ย 4.55 สอดคล้องกับที่ นवलน้อย บุญวงษ์ (2545: 123) ลักษณะงานออกแบบที่ดีควรมีความสอดคล้องกับตลาด มีราคาที่เหมาะสมสามารถแข่งขันได้เป็นอย่างดี มีการออกแบบอย่างรอบคอบไม่ขัดกับกฎระเบียบข้อบังคับที่ใช้กันเป็นมาตรฐานสากลและต้องสอดคล้องกับรูปแบบทันสมัยเหมาะสมกับปัจจุบัน

ทั้งนี้เรื่องค่าแรงงานและเรื่องต้นทุนของกระเป๋าจ้างงาน ต้นทุนกระเป๋าแต่ละใบพร้อมกับการจ้างงาน อยู่ในระดับที่ไม่แพงมากนัก ซึ่งถือว่าคุ้มค่ากับการทำวิจัยในครั้งนี้ ผลิตรภัณฑ์กระเป๋าจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว มีความแตกต่างจากกระเป๋าที่อยู่ในท้องถิ่นทั้งทางด้านรูปแบบ ลวดลาย และสี ซึ่งเป็นการสร้างเอกลักษณ์รูปแบบใหม่ๆ ให้กับชุมชน และยังมีรูปแบบที่ทันสมัยเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในการสร้างผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อพัฒนาสู่การทำธุรกิจในอนาคต ควรนำรูปแบบงานวิจัยที่ได้ไปศึกษาพัฒนาต่ออาจจะเป็นการผสมผสานวัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์และออกแบบผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่นอกเหนือจากกระเป๋าเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อผลิตภัณฑ์ในชุมชน
2. สามารถพัฒนารูปแบบทั้งทางด้าน ลวดลาย และสี เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นทำให้ชาวบ้านในท้องถิ่นได้มีรายได้เพิ่มเติม และได้ทำรูปแบบและลวดลายขึ้นมาใหม่ เพื่อแตกต่างจากสินค้าที่มีอยู่เดิมและแตกต่างจากจังหวัดใกล้เคียง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบและกระบวนการผลิต ขั้นตอนการผลิต และการออกแบบ ต้องคำนึงถึงการออกแบบว่าการออกแบบรูปแบบกระเป๋าสามารถผลิตได้จริงหรือไม่
2. ควรออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความสอดคล้องกับท้องถิ่น และเน้นประโยชน์ใช้สอยและความสะดวกสบายเป็นหลัก

3. ควรคำนึงถึงต้นทุนของวัตถุดิบและกระบวนการสร้างผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สินค้าที่ผลิตวางจำหน่ายมีราคาที่เหมาะสม ไม่ถูกหรือแพงจนเกินไป
4. ควรศึกษาถึงประโยชน์ของชาวบ้านในท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่จะได้รับในส่วนของ การพัฒนาอาชีพ และควรสร้างเครือข่ายให้เข้าถึงระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคผ่านการประชาสัมพันธ์ใน ด้านต่างๆ
5. ควรมีการติดตาม และประเมินผลหลังมีการวางจำหน่ายสินค้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถ นำมาปรับปรุงต้นทุนให้เหมาะสมกับผลกำไร

บรรณานุกรม

- โกสุม สายใจ. (2540). *สีและการใช้สี*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- จำลอง วิบูลย์ปิ่น. (2545). *ศิลปหัตถกรรมผักตบชวาในจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ชะลูด นิยมเสมอ. (2540). *องค์ประกอบศิลปะ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เทียนชัย ตั้งพระประเสริฐ. (2544). *องค์ประกอบศิลป์ 1*. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า ปริ้นติ้ง.
- นรินทร์ รักนุ้ย. (2549). *การศึกษาเครื่องจักสานกลุ่มบ้านโพธิ์ศรี ตำบลบางปลาหมอ อำเภอบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวนน้อย บุญวงศ์. (2542). *หลักการออกแบบ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภา สุพิชฌางกูร. (2551, 13 เมษายน). สัมภาษณ์ครั้งที่ 1 โดย สมลพรรณ ภูเล็ก. ที่ตำบลหนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์.
- (2554, 8 มกราคม). สัมภาษณ์ครั้งที่ 2 โดย สมลพรรณ ภูเล็ก. ที่ตำบลหนองกรด อ.เมือง จ.นครสวรรค์.
- บุญเยี่ยม แยมเมือง. (2540). *สุนทรียะทางทัศนศิลป์*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- บุศราคำ เรืองโกสุม. (2549). *รูปแบบพื้นฐานและแนวคิดสินค้าโอท็อปด้านศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อการปรับและพัฒนางานในจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดใกล้เคียง*. นครสวรรค์: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ประทีป สถิตย์. (2538). *เครื่องสานงานกระดาษ*. กรุงเทพฯ: ศรีสยามการพิมพ์.
- ปริญ ลักษิตานนท์. (2544). *จิตวิทยาและผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2544). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2541). *การตลาดและการส่งออกศิลปหัตถกรรม*. กรุงเทพฯ: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 21. หน้า 189 – 219.
- (2541). *เครื่องจักสาน*. กรุงเทพฯ: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 22. หน้า 63-95.
- (2541). *พืชเส้นใย*. กรุงเทพฯ: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 17. หน้า 190.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2541). *ภูมิปัญญาชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ: สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 19. หน้า 245 – 263.
- รุ่งนภา แฉ่งทอง. (2551, 16 เมษายน). สัมภาษณ์ครั้งที่ 1 โดย ศมลพรรณ ภู์เล็ก. ที่ชุมชนเขากะลา
อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์.
- (2554, 12 มกราคม). สัมภาษณ์ครั้งที่ 2 โดย ศมลพรรณ ภู์เล็ก. ที่ชุมชน เขากะลา
อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์.
- รุ่งเพชร ยืนเพ็ง. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การออกแบบกระเป๋าสตรีในงาน
อุตสาหกรรมสำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานอุตสาหกรรม
เครื่องหนัง*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ. (2539). *เครื่องจักรสานในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง.
- (2546). *พจนานุกรม หัตถกรรมเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- เสกสรร กันทะวงศ์. (2549). *แนวทางการพัฒนากลุ่มหัตถกรรมกะลาบ้านเชียงแสน ตำบลสันป่าเป้า
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปกรรม). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริ ผาสุก. (2533). *หัตถกรรมชาวบ้าน สร้างงาน สร้างเงิน*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- เอกเทพ ภัคดีศิริมงคล. (2550). *Hot Hit Web Design & Art*. กรุงเทพฯ: สวัสดิ์ ไอที.

แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้เข้าชมนิทรรศการผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากวัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1.1 เพศ

1. ชาย 2. หญิง

1.2 อายุ

1. น้อยกว่า 25 ปี 2. 25-35 ปี
 3. 36-45 ปี 4. 46-55 ปี
 5. มากกว่า 55 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่ามัธยมต้น 2. มัธยมต้น
 3. มัธยมปลาย / ปวช. 4. อนุปริญญา
 5.ปริญญาตรี 6. สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

1. กำลังศึกษา 2. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 3. พนักงานเอกชน 4. ธุรกิจส่วนตัว
 5. อื่นๆ

1.5 รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท 2. 10,000-20,000 บาท
 3. 20,001-30,000 บาท 4. 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว

คำชี้แจง โปรดพิจารณาถึงความพึงพอใจของท่านที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว ที่จัดแสดงในงานนิทรรศการแต่ละชั้น รวมทั้งหมด 30 ชั้น และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับ ดังกล่าว ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

แบบกระเป๋า	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.1 กระเป๋าตังค์					
2.1.1 กระเป๋าตังค์แบบที่ 1 ลายขัดสลับเปียและลายขัด แดงโมทงสีเหลี่ยม					
2.1.2 กระเป๋าตังค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า					
2.1.3 กระเป๋าตังค์แบบที่ 3 ลายขัดสลับเปียและลายขัด แดงโมทงเว้า					
2.1.4 กระเป๋าตังค์แบบที่ 4 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัด แดงโมทงเว้า					
2.1.5 กระเป๋าตังค์แบบที่ 5 ลายขัดแดงโมทงกลมสีดำ					
2.1.6 กระเป๋าตังค์แบบที่ 6 ลายเฉียงทรงกระบอก					
2.1.7 กระเป๋าตังค์แบบที่ 7 ลายขัดแดงโมทงสีเหลี่ยมสีดำ					
2.1.8 กระเป๋าตังค์แบบที่ 8 ลายขัดแดงโมทงผีเสื้อ					
2.1.9 กระเป๋าตังค์แบบที่ 9 ลายขัดแดงโมสีชมพูม่วง					
2.1.10 กระเป๋าตังค์แบบที่ 10 ลายเฉียงสีเหลืองน้ำเงิน					
2.2 กระเป๋าถือ					
2.2.1 กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายเกลียวทั้งรูปทรงขนมปัง					
2.2.2 กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม ชมพูเขียว					
2.2.3 กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม					

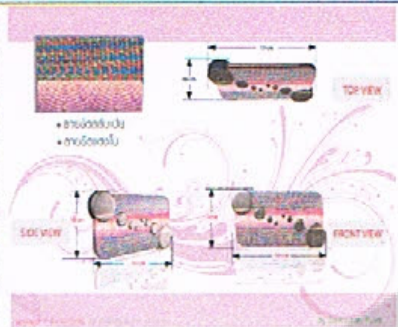
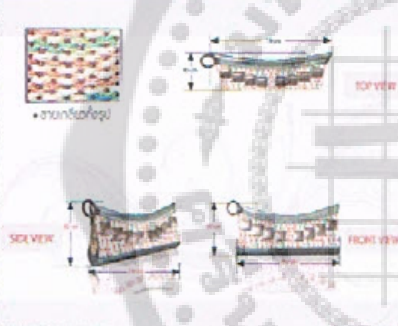
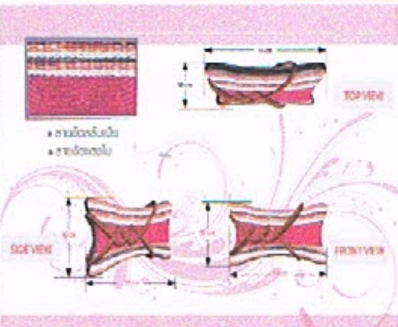
แบบกระเป่า	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2.2.5 กระเป่าถือแบบที่ 5 ลายเกลียวทั้งรูปก้นบานปากแคบ					
2.2.6 กระเป่าถือแบบที่ 6 ลายขัดแต่งโมและลายเฉียง ทรงกระบอก					
2.2.7 กระเป่าถือแบบที่ 7 ลายเฉียงทรงเกี้ยว					
2.2.8 กระเป่าถือแบบที่ 8 ลายเฉียงสีน้ำตาล					
2.2.9 กระเป่าถือแบบที่ 9 ลายเฉียงเหลืองเขียวทรงสี่เหลี่ยม					
2.2.10 กระเป่าถือแบบที่ 10 ลายเฉียงส้มเหลืองทรงครึ่ง วงกลม					
2.3 กระเป่าสะพาย					
2.3.1 กระเป่าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแต่งโมและลายเฉียง					
2.3.2 กระเป่าสะพายแบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยม					
2.3.3 กระเป่าสะพายแบบที่ 3 ลายเฉียงและลายเกลียวทั้ง รูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ					
2.3.4 กระเป่าสะพายแบบที่ 4 ลายขัดแต่งโมทรงกลม					
2.3.5 กระเป่าสะพายแบบที่ 5 ลายเฉียงทรงครึ่งวงกลม					
2.3.6 กระเป่าสะพายแบบที่ 6 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัด แต่งโมทรงกลม					
2.3.7 กระเป่าสะพายแบบที่ 7 ลายขัดสลับเปีย					
2.3.8 กระเป่าสะพายแบบที่ 8 ลายเฉียงและลายผูกมาคาเร่					
2.3.9 กระเป่าสะพายแบบที่ 9 ลายผูกมาคาเร่					
2.3.10 กระเป่าสะพายแบบที่ 10 ลายเฉียงเหลืองเขียวทรงกลม					

ขอขอบคุณท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถาม

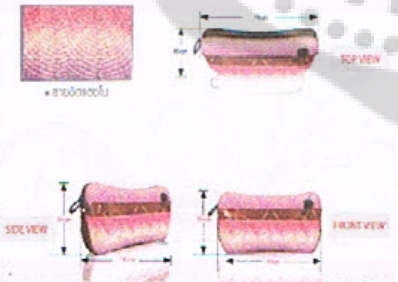
นางสาวศมลพรรณ ภูเล็ก

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

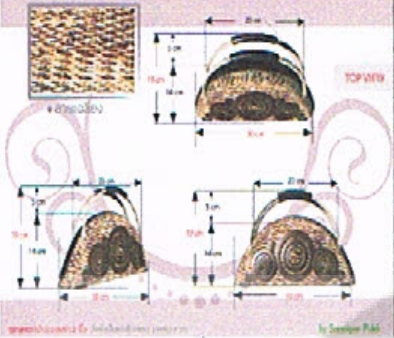
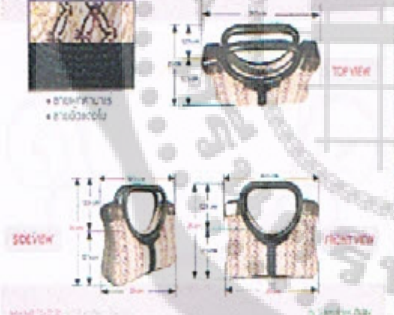
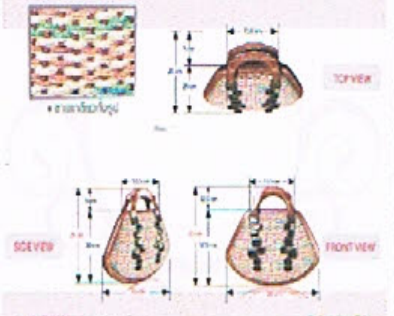
สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กระเป๋ามักคืบขวาและกะลามาพ้าว แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้		
กระเป๋าสตางค์จำนวน 10 ใบ, กระเป๋าถือจำนวน 10 ใบ, กระเป๋าสะพายจำนวน 10 ใบ		
1.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสตางค์ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ ที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
1	 <p>2.1.1 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายขัดสลับเปีย และลายขัดตรงโมทรวงสี่เหลี่ยม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอหนา ลายขัดสลับเปียและลายขัดตรงโมทรวงสี่เหลี่ยม คือ สี่เหลี่ยม เหลือง และสีม่วง โดยใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้ไหมขึ้นรูป กระเป๋าสตางค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า และใช้กะลามาพ้าวตกแต่งแบบทรงกลมและแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
2	 <p>2.1.2 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 1 ลายกลี๋ยงทั้งหมดรูปทรงเว้า</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอหนา ลายกลี๋ยงทั้งหมด คือ สี เขียว ส้ม และสีขาว โดยใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น โดยใช้ไหมขึ้นรูป กระเป๋าสี่เหลี่ยมผืนผ้า และเพิ่มรอยเว้าและความโค้งส่วนซิปเป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และประดับด้วยกะลามาพ้าวสี่เหลี่ยมเล็กๆ เรียงต่อกันเพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
3	 <p>2.1.3 กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายขัดสลับเปีย และลายขัดตรงโมทรวงเว้า</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอหนา ลายขัดสลับเปียและลายขัดตรงโมทรวงเว้า คือ สีขาว น้ำตาล สีแดง กระเป๋าสตางค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าโค้งเว้า เป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และใช้กะลามาพ้าวตกแต่งคาดกลางกระเป๋า และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ด้วยรูปทรงดีไซน์ที่แปลกจนทำให้ยากต่อการใช้ จำเป็นต้องถอดสายออกมาถึงจะหยิบด้วย แต่ด้วยดีไซน์ที่สวยงามทำให้ไม่ยากต่อการออกแบบและการใช้งาน</p>

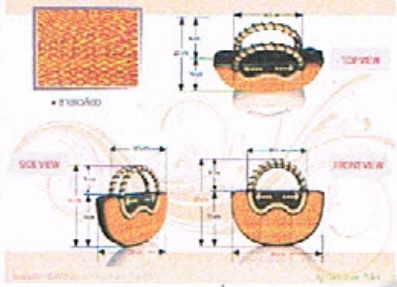
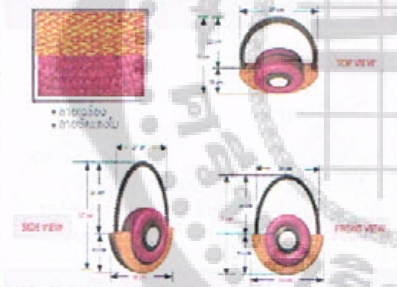
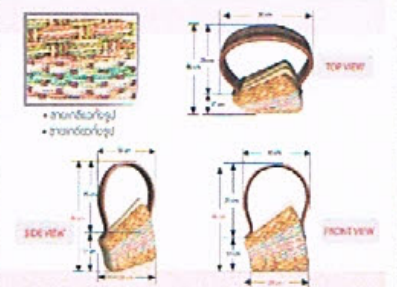
ผลิตภัณฑ์ประเภทกระดาษต่างค์ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระดาษ	แนวความคิด
4	 <p>2.1.4 กระดาษต่างค์แบบที่ 4 ลายร่องข้าวเล็กและลายขีดแดงโมตรงเว้า</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายร่องข้าวเล็กและลายขีดแดงโม คือ สีเขียว สีชมพูสีโดยใช้ธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้โฟมขึ้นรูป กระดาษต่างค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าโค้งเว้า และใช้กะลามะพร้าวตากแห้งคาดกลางกระดาษเพื่อเพิ่มดีไซน์แปลกใหม่ และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนบนของกระดาษเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการดูดซับเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
5	 <p>2.1.5 กระดาษต่างค์แบบที่ 5 ลายขีดแดงทรงกลมสีดำ</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายขีดแดงโม คือ สีดำ โดยใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้โฟมขึ้นรูป กระดาษต่างค์รูปทรงกลมสองใบต่อกันเป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และประดับด้วยกะลามะพร้าวสีเหลี่ยมเล็กๆ เรียงต่อกันเพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระดาษ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนบนของกระดาษเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการดูดซับเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
6	 <p>2.1.6 กระดาษต่างค์แบบที่ 6 ลายเจดีย์ทรงกระบอก</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดีย์ คือ สีเขียว เหลืองโดยใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้โฟมขึ้นรูป กระดาษต่างค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าและเพิ่มดีไซน์ สามารถเปิดได้กว้างได้ตามต้องการ และใช้กะลามะพร้าวเป็นตัวยึดตามองศาที่เปิด แตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และเพิ่มความทนทานด้วยใช้กะลามะพร้าว เป็นฐานกระดาษต่างค์ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนบนของกระดาษเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>

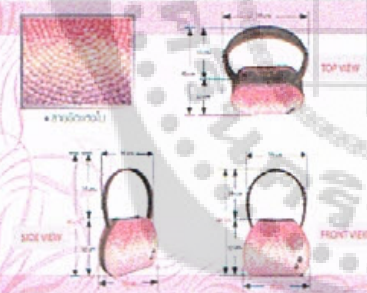
ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าต่างค์ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ ที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
7	 <p>2.1.7 กระเป๋าต่างค์แบบที่ 7 ลายขัด แดงโมทงสีเหลี่ยมสีดำ</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายขัดแดงโมทงสีเหลี่ยม คือ สีดำ โดยใช้สี ธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้ไหมขึ้นรูป กระเป๋าต่างค์รูปทรง สีเหลี่ยม และใช้กะลามะพร้าวตกแต่งคาดกลางกระเป๋า และ แตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความ สะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
8	 <p>2.1.8 กระเป๋าต่างค์แบบที่ 8 ลายขัด แดงโมทงผีเสื้อ</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายขัดแดงโม คือ สีชมพู เหลือง และสีม่วงโดยใช้ สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้ไหมขึ้นรูป กระเป๋าต่างค์รูปทรง ผีเสื้อ และใช้กะลามะพร้าวตกแต่งเป็นรูปดอกไม้และแตกต่างจาก ท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความ สะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์ โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
9	 <p>2.1.9 กระเป๋าต่างค์แบบที่ 9 ลายขัด แดงโมสีชมพู</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายขัดแดงโม คือ สี ชมพู ม่วง และโดยใช้สี ธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้ไหมขึ้นรูป กระเป๋าต่างค์รูปทรง สีเหลี่ยมผืนผ้า และตกแต่งด้วยกะลามะพร้าวแบบแผ่นคาดกลาง ของกระเป๋า และประดับด้วย กะลามะพร้าวแบบวงกลมขนาดเล็ก เพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความ สะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>

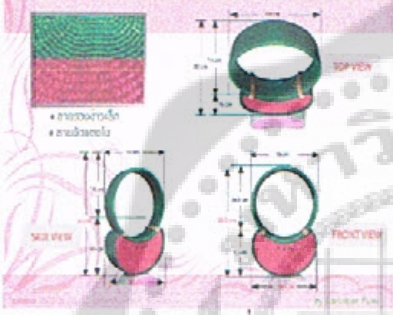

ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าต่าง จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ ที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
10	 <p>2.1.10 กระเป๋าต่างแบบที่ 10 ลายเกลี้ยง สีเหลืองเขียว</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าทอหนา ลายเกลี้ยง คือ สีเหลือง เขียว ที่มีในท้องถิ่นโดยใช้สีแบบธรรมชาติ และใช้โฟมขึ้นรูป กระเป๋าต่างคือรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า และใช้กะลามะพร้าวคาคกลาง และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
2.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ ที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
1	 <p>2.2.1 กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายเกลี้ยงทั้งรูปทรงขนมปัง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าทอหนา ลายเกลี้ยงทั้งรูป คือ สีเหลือง ส้ม และสีเขียว และใช้โฟมสร้างโครงสร้างกระเป๋ารูปทรงสี่เหลี่ยม และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และตกแต่งลวดลายโดยใช้กะลามะพร้าวและประดับตกแต่งส่วนฐานโดยใช้กะลามะพร้าวตัดให้เป็นเส้นและล้อมรอบกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
2	 <p>2.2.2 กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายรวงข้าวเล็ก และลายขัดแดงโม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุผ้าทอหนา ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม คือ สีเขียว และสีชมพู และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยใช้ฐาน ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นครึ่งวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงล่างของกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการดูดซับเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเข้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>

ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
3	 <p>2.2.3 กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขัดเกลียว โปร่งครึ่งวงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอลายขัดเกลียวโปร่ง โดยไม่ได้ย้อมสี และใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้ไหมขึ้นรูปและปักเป็นกระเป๋าครึ่งวงกลม และใช้วัสดุกระดาษที่วางภายในท้องถิ่น และใช้เม็ดกระดาษเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ใช้กระดาษขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกระดาษตัดเป็นวงกลมและนำมาต่อกันเพื่อประดับตกแต่งให้สวยงาม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปสักเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
4	 <p>2.2.4 กระเป๋าถือแบบที่ 4 ลายผูกมาคาเร่ และลายขัดแดงโมเสคดำ</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอลายผูกมาคาเร่ โดยไม่ได้ย้อมสีโดยใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้ไหม โดยใช้ผ้าฝ้ายทอและปักเป็นกระเป๋าทรงสี่เหลี่ยม และใช้วัสดุกระดาษที่วางภายในท้องถิ่น และใช้เม็ดกระดาษเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า โดยไม่ใช้สายกระเป๋ายาวมากเพื่อสะดวกในการสะพายและพกพา ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงโค้งเว้า จึงมีการดีไซน์แบบแม็กเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>
5	 <p>2.2.5 กระเป๋าถือแบบที่ 5 ลายเกลียวทั้งรูป กันบานปากแฉก</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอลายเกลียวทั้งรูป คือ สีขาว ล้ม เขียว และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้ไหมขึ้นรูปและปักเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมกันบานปากแฉก และประดับตกแต่งด้วยกระดาษที่วางขึ้นเล็กๆ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงที่ง่าย จึงมีการดีไซน์แบบแม็กเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดไม่เล็กไม่ใหญ่เกินไปจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>

6	 <p>2.2.6 กระเป๋าถือแบบที่ 6 ลายขัดแดงโมและลายเจดียงทรงกระบอก</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายขัดสลับเปียและลายเจดียง คือ สีขาว แดง น้ำตาล และสีเขียว และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้โฟมขึ้นรูปเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า เพื่อเพิ่มดีไซน์ที่แปลกใหม่แตกต่างจากท้องตลาดที่มีอยู่เดิม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงที่ง่าย จึงมีการดีไซน์แบบแม็กเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดไม่เล็กไม่ใหญ่เกินไปจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>
ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
7	 <p>2.2.7 กระเป๋าถือแบบที่ 7 ลายเจดียงทรงเกี้ยว</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดียง โดยไม่ได้ย้อมสีและใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้โฟมสร้างโครงสร้าง และได้รูปทรงมาจากรองเท้าเกี้ยว ของชาวจีนดัดแปลงเป็นกระเป๋า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆ มาเรียงต่อกันเป็นฐานและประดับตกแต่งกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงที่ง่าย จึงมีการดีไซน์แบบแม็กเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดไม่เล็กไม่ใหญ่เกินไปจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>
8	 <p>2.2.8 กระเป๋าถือแบบที่ 8 ลายเจดียงสีน้ำตาล</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดียง คือ สีน้ำตาลแบบธรรมชาติในท้องถิ่น ไม่ย้อมสี และใช้โฟมสร้างโครงสร้างกระเป๋ารูปทรงสี่เหลี่ยมโค้งงอ และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ เพื่อเพิ่มความแปลกใหม่แตกต่างจากท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงที่ง่าย จึงมีการดีไซน์แบบแม็กเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดไม่เล็กไม่ใหญ่เกินไปจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>

ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
10	 <p>2.2.10 กระเป๋าถือแบบที่ 10 ลายเจดีย์งลิ้ม เหลือง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้าย ลายเจดีย์งลิ้ม คือ สีส้มและสีเหลือง โดยใช้ไหมสร้างโครงสร้างกระเป๋า และตกแต่งลวดลายโดยใช้กะลามะพร้าวสีเหลืองเล็ก ๆ มาประดับตกแต่งให้สวยงาม และเพิ่มความทนทานโดยใช้กะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็ก ๆ และเรียงตามโค้งเพื่อความทนทานของกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
3.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
1	 <p>2.3.1 กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเจดีย์ง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้าย ลายขัดแดงโมและลายเจดีย์ง คือ สีส้ม เหลืองและสีชมพู สร้างลวดลายของลายเจดีย์งโดยใช้โค้งตามกระเป๋าของผ้าฝ้าย และใช้ไหมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปฐานของกระเป๋าและผสมผสานด้วยส่วนของวงกลมแบบลายขัดแดงโมสีชมพู และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่ห่างภายในท้องถื่น ใช้กะลามะพร้าวขนาดใหญ่ ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงกลางของกระเป๋า</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปสักเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
2	 <p>2.3.2 กระเป๋าประเภทสะพาย ชั้นที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปสีเหลือง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้าย ลายเกลียวทั้งรูป คือ สีส้ม เขียว สีแดง และสีขาว โดยใช้สีธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถื่น และใช้ไหมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋าทรงสีเหลือง ใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็ก ๆ มาตกแต่ง</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปสักเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบเฉียงแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>

3.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
3	 <p>2.3.3 กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดีย์ และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายเจดีย์และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ คือ สีเหลือง ส้ม ขาว และสีแดง โดยใช้กระเป๋าแบบสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกระดาษที่วางภายในห้องถัก และใช้วัสดุกระดาษเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าโดยใช้กระดาษที่วางชั้นเล็กๆมาเสริมฐาน ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบเฉียงแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
4	 <p>2.3.4 กระเป๋าสะพายแบบที่ 4 ลายขีดแดงโมทรองกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายขีดแดงโมทรองกลม คือ สีชมพู สีเหลือง และสีม่วง สร้างลวดลายของลายขีดแดงโม โดยใช้กระเป๋าแบบทรงกลม และใช้วัสดุกระดาษที่วางภายในห้องถัก และใช้วัสดุกระดาษตัดเป็นชิ้นเล็กๆ เป็นทรงกลม เพื่อใช้ประดับตกแต่งกระเป๋าให้สวยงาม และเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าโดยใช้กระดาษที่วางชั้นเล็กๆ มาต่อเป็นแผ่นตามโค้ง ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
5	 <p>2.3.5 กระเป๋าสะพายแบบที่ 5 ลายเจดีย์เหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าฝ้ายทอ ลายเจดีย์ คือ สีเหลืองและสีเขียว สร้างลวดลายของลายเจดีย์โดย ใช้โค้งตามกระเป๋าของผ้าฝ้ายทอและใช้กระเป๋าแบบครึ่งวงกลม และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกระดาษที่วางภายในห้องถัก และใช้เม็ดกระดาษที่วางชั้นเล็กๆ มาสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋าและใช้วัสดุกระดาษตัดเป็นชิ้นเล็กๆ เป็นสี่เหลี่ยมเล็กๆ เพื่อใช้ประดับตกแต่งกระเป๋าให้สวยงาม และเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับ</p>

		<p>กระเป๋าค้นหาโดยใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็กๆ มาต่อเป็นแผ่นตามโค้ง ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าค้นหาเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปสักเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบโค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
6	 <p>2.3.6 กระเป๋าสะพายแบบที่ 6 ลายรวงข้าวเล็กและลายขีดแดงโมทวงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายรวงข้าวเล็กลายขีดแดงโม คือ สีเขียวและสีชมพู โดยใช้กระเป๋าทรงกลมขึ้นรูปของกระเป๋าค้นหาแบบแดงโม และใช้วัสดุ กะลามะพร้าวที่หาง่ายในท้องถิ่น และใช้วัสดุกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆ เป็นวงกลมเพื่อประดับตกแต่งและเพิ่มความสวยงามตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าค้นหาเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปสักเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบโค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
7	 <p>2.3.7 กระเป๋าสะพายแบบที่ 7 ลายขีดสลับเปีย</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายขีดสลับเปีย คือ สีแดง ขาว และสีน้ำตาล โดยใช้กระเป๋าแบบสี่เหลี่ยมกันโค้งมน โดยใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋าค้นหา และใช้วัสดุ กะลามะพร้าวที่หาง่ายในท้องถิ่น และใช้วัสดุกะลามะพร้าวเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าค้นหา โดยใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็กๆมาเสริมฐาน ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าค้นหาเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>

ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 10 ใบ		
ลำดับ	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
8	 <p>2.3.8 กระเป๋าสะพายแบบที่ 8 ลายเจดียงและลายผูกมาคาเร่</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดียงและลายผูกมาคาเร่ คือ สีนํ้าตาลโดยใช้ธรรมชาติ โดยใช้กระเป๋าแบบสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกะลามะพร้าวตกแต่งกระเป๋าเพื่อความสวยงาม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
9	 <p>2.3.9 กระเป๋าสะพายแบบที่ 9 ลายผูกมาคาเร่</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายผูกมาคาเร่ คือ สีนํ้าตาลธรรมชาติที่หาภายในท้องถิ่น และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋าแบบสี่เหลี่ยมโค้งมน และใช้วัสดุกะลามะพร้าวตกแต่งกระเป๋าเพื่อความสวยงาม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
10	 <p>2.3.10 กระเป๋าสะพายแบบที่ 10 ลายเจดียงเหลืองเขียวทรงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดียง คือ สีเหลืองและสีเขียว และใช้สีธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่น และขึ้นรูปด้วยโครงสร้างจากโฟม โดยสานเป็นแบบลายวงกลมแบบรี และใช้วัสดุท้องถิ่นที่หาได้ง่าย คือ กะลามะพร้าว และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋า แบบสายสะพายแต่ไม่ต้องยาวจนเกินไป เพื่อสะดวกในการพกพา และเพิ่มฐานกะลามะพร้าวแบบเล็กๆ โดยใช้วิธีร้อยมัสีเพื่อสร้างเป็นฐานเพื่อให้กลมกลืนกับสายกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินผล แบบกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว
กระเป๋าถือแบบที่ 1 ลายรวงข้าวและลายขัดแดงโม

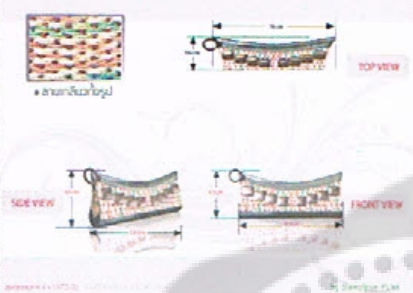
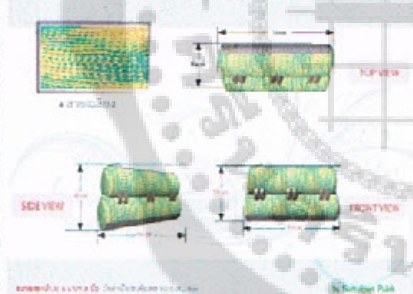
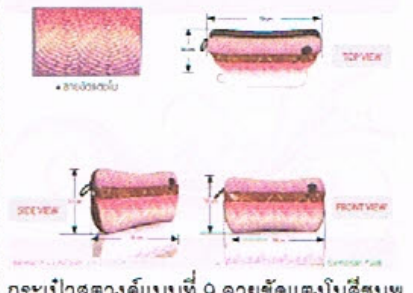
ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเลือกตอบในแต่ละข้อเพียงข้อเดียวในตารางโดยเป็นการประเมินแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนด ค่าคะแนน (Weight) ออกเป็น ระดับ

- 5 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดีมาก
4 หมายถึง ผลการประเมินในระดับดี
3 หมายถึง ผลการประเมินในระดับพอใช้
2 หมายถึง ผลการประเมินในระดับควรปรับปรุง
1 หมายถึง ผลการประเมินในระดับใช้ไม่ได้

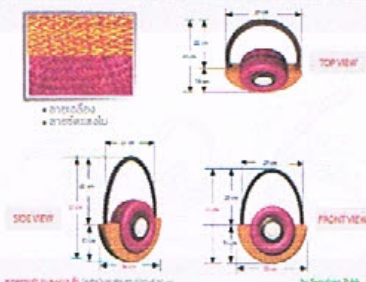
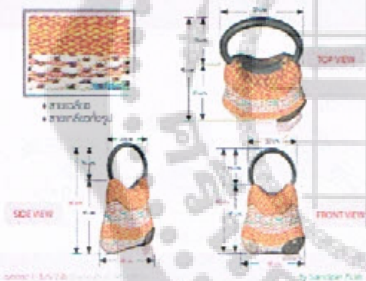
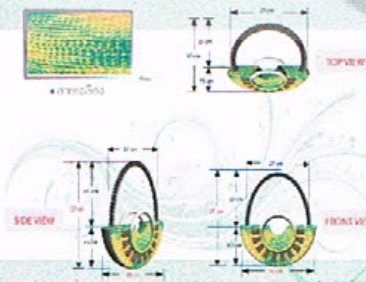
แบบประเมิน กระเป๋าจากผักตบชวาและกะลามะพร้าว

ประสิทธิภาพของกระเป๋า	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
หลักเกณฑ์ทางการออกแบบ					
1.1 ประโยชน์การใช้สอยทางกายภาพ					
1.1.1 มีความเหมาะสมกับผู้ใช้งาน					
1.1.2 รูปแบบและขนาดมีความเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้งาน					
1.1.3 รูปแบบของกระเป๋าสามารถสนองตอบการใช้งานได้จริง					
1.1.4 รูปแบบกระเป๋าย่อยต่อการดูแลรักษา					
1.1.5 รูปแบบกะลามะพร้าวช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับกระเป๋าผักตบชวา					
1.2 ความสวยงาม					
1.2.1 การใช้ลายผักตบชวามีความกลมกลืนเป็นธรรมชาติเข้ากับกะลามะพร้าวได้ดี					
1.2.2 รูปแบบเหมาะสมทันสมัยสามารถใช้งานได้ทุกโอกาส					
1.2.3 สีของกระเป๋าสามารถใช้ได้กับทุกเพศทุกวัย					
1.2.4 ลวดลายสวยงามเข้ากับธรรมชาติในท้องถิ่น					

ประสิทธิภาพของกระเป่า	ความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	ใช้ไม่ได้
2.หลักเกณฑ์ทางด้านการผลิต					
2.1 ใช้วัสดุที่มีราคาเหมาะสม					
2.1.2 ใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นเหมาะสมกับการใช้งาน มีความแข็งแรงทนทาน					
2.2 กรรมวิธีการผลิต กระเป่าฝักตบขวาและกะลามะพร้าว					
2.2.1 จำนวนขั้นตอนการผลิต					
2.2.2 ความยุ่งยากซับซ้อนระหว่างการผลิต					
2.2.3 ใช้ต้นทุนน้อยกรรม ไม่พึ่งพาเครื่องจักรเพื่อการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง					
3.หลักเกณฑ์ทางด้านประโยชน์ใช้สอยและความพึงพอใจของผู้บริโภค					
3.1.1 พัฒนารูปแบบ ลวดลาย องค์ประกอบ ขนาด ส่วนประกอบ ตามความต้องการลูกค้า					
3.1.2 ในการออกแบบ มีผู้ต้องการงานมากขึ้น เหมาะสมกับการใช้สอย					
3.1.3 ในการออกแบบสามารถปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย แต่ยังมีเอกลักษณ์ของศิลปะพื้นบ้าน					
3.1.4 รูปแบบลวดลายมีความกลมกลืนสวยงามเข้ากับธรรมชาติท้องถิ่น					
3.1.5 รูปทรงแปลกสมัยเหมาะกับยุคปัจจุบันแข็งแรง มีขนาดที่เหมาะสมกับการใช้งาน					

กระจ่างป้าฝักคบขวและกะลามาพะร้าว แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้ กระจ่างป้าสตาจค์จำนวน 3 ใบ, กระจ่างป้าถ้อจำนวน 3 ใบ, กระจ่างป้าสะพายจำนวน 3 ใบ		
1.ผลลิตภันท์ประเภทกระจ่างป้าสตาจค์ จำนวน 3 ใบ		
ลำดับ ที่	แบบกระจ่างป้า	แนวความคิด
1	 <p>กระจ่างป้าสตาจค์แบบที่ 1 ลายเกลียวทงรูปทรงเว้า</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุฝักคบขว ลายเกลียวทงรูป คือ สี เขียว ส้ม และสีขาว โดยใช้สิธรรมชาติที่มีในทงถิ่ง โดยใช้โพมขึ้นรูป กระจ่างป้าสตาจค์รูปทงสีเหลี่ยมผืนผ้า และเพิ่มรอยเว้าและความโค้งส่วนชิบเป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และประดับด้วยกะลามาพะร้าวสีเหลี่ยมเล็ก ๆ เรียงต่อกันเพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระจ่างป้าตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีชิบอยู่ด้านบนของกระจ่างป้าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดชิบเล็กน้อด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
2	 <p>กระจ่างป้าสตาจค์แบบที่ 6 ลายเจดียงทงกระบอก</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ ใช้วัสดุฝักคบขว ลายเจดียง คือ สี เขียว เหลืองโดยใช้สิธรรมชาติที่มีในทงถิ่ง กระจ่างป้าสตาจค์รูปทงสีเหลี่ยมผืนผ้าและเพิ่มดีไซน์ ลามารถเปิดได้กว้างได้ตามต้องการ และใช้กะลามาพะร้าวเป็นตัวยึดตามองศาที่เปิด แตกต่างจากทงตลาดที่มีรูปแบบเดิม ๆ และเพิ่มความทนทานด้วยใช้กะลามาพะร้าวเป็นฐานกระจ่างป้าสตาจค์ ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีชิบอยู่ด้านบนของกระจ่างป้าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>
3	 <p>กระจ่างป้าสตาจค์แบบที่ 9 ลายขัดแดงโมสีชมพู</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ กระจ่างป้าสตาจค์รูปทงสีเหลี่ยมผืนผ้า และตกแต่งด้วยกะลามาพะร้าวแบบแผ่นคาคกลางของกระจ่างป้า และประดับด้วยกะลามาพะร้าวแบบวงกลมขนาดเล็กเพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระจ่างป้า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีชิบอยู่ด้านบนของกระจ่างป้าเพื่อความสะดวกสบายในการใช้และง่ายต่อการพกพา</p>

2.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าถือ จำนวน 3 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
1	 <p>กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายวงรีเล็กและลายขีดแดง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าทอแบบลายวงรีเล็กและลายขีดแดง คือ สีเขียวและสีชมพู และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นลายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยใช้ฐาน ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นครึ่งวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงกลางของกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรัดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเข้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
2	 <p>กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขีดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าทอแบบลายขีดเกลียวโปร่ง โดยไม่ได้ย้อมสี และใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้ไหมขึ้นรูปและถักเป็นกระเป๋าครึ่งวงกลม และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่หาได้ในท้องถิ่น และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นลายของกระเป๋า ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นวงกลมและนำมาต่อกันเพื่อประดับตกแต่งให้สวยงาม ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีขอบด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรัดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเข้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
3	 <p>กระเป๋าถือแบบที่ 7 ลายเกลียวทรงเกี้ยว</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผ้าทอแบบลายเกลียว โดยไม่ได้ย้อมสีและใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และใช้ไหมสร้างโครงสร้าง และได้รูปทรงมาจากรองเท้าเกี้ยว ของชาวจีนตัดแปลงเป็นกระเป๋า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นลายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆ มาเรียงต่อกันเป็นฐานและประดับตกแต่งกระเป๋า ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>ด้วยรูปทรงที่ง่าย จึงมีการดีไซน์แบบแมกเน็ตแบบแม่เหล็กและการพกพาของกระเป๋าใบกะทัดรัดไม่ใหญ่เกินไปจึงง่ายต่อการใช้งานและการพกพา</p>

3.ผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าสะพาย จำนวน 3 ใบ		
ลำดับที่	แบบกระเป๋า	แนวความคิด
1	 <p>กระเป๋าใบ ลายเจดียง</p> <p>กระเป๋าสะพายแบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเจดียง</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายขัดแดงโมและลายเจดียง คือ สีส้ม เหลืองและสีชมพู สร้างลวดลายของลายเจียงโดยใช้โค้งตามกระเป๋าของผักตบชวา และใช้ไหมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปฐานของกระเป๋าและผลานด้วยส่วนของวงกลมแบบลายขัดแดงโมสีชมพู และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่ห่างในท้องถิ่น ใช้กะลาขนาดใหญ่ ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงกลางของกระเป๋า</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์โค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
2	 <p>กระเป๋าใบ ลายเจดียง</p> <p>กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดียงและลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมกับบานปากแฉก</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา คือ สีเหลือง ส้ม ขาว และสีแดง โดยใช้กระเป๋าแบบสี่เหลี่ยมกับบานปากแฉก และใช้ไหมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกะลามะพร้าวเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าโดยใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็กๆมาเสริมฐาน ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบเฉียงแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>
3	 <p>กระเป๋าใบ ลายเจดียง</p> <p>กระเป๋าสะพายแบบที่ 5 ลายเจดียงเหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม</p>	<p>ด้านกระบวนการออกแบบ</p> <p>ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดียง คือ สีเหลืองและสีเขียว สร้างลวดลายของลายเจียง และใช้ไม้กะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋าและใช้วัสดุกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆเป็นสี่เหลี่ยมเล็กๆ เพื่อใช้ประดับตกแต่งกระเป๋าให้สวยงาม และเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าโดยใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็กๆมาต่อเป็นแผ่นตามโค้ง ตามรูปแบบ</p> <p>ด้านประโยชน์ใช้สอย</p> <p>การดีไซน์สมัยใหม่ โดยมีซิปอยู่ด้านบนบนของกระเป๋าเพื่อความสะดวกสบายแต่ต้องระมัดระวังเรื่องการรูดซิปเล็กน้อยด้วยดีไซน์แบบโค้งเว้าแต่ด้วยมีที่จับที่พอดีทำให้ง่ายต่อการใช้งาน</p>

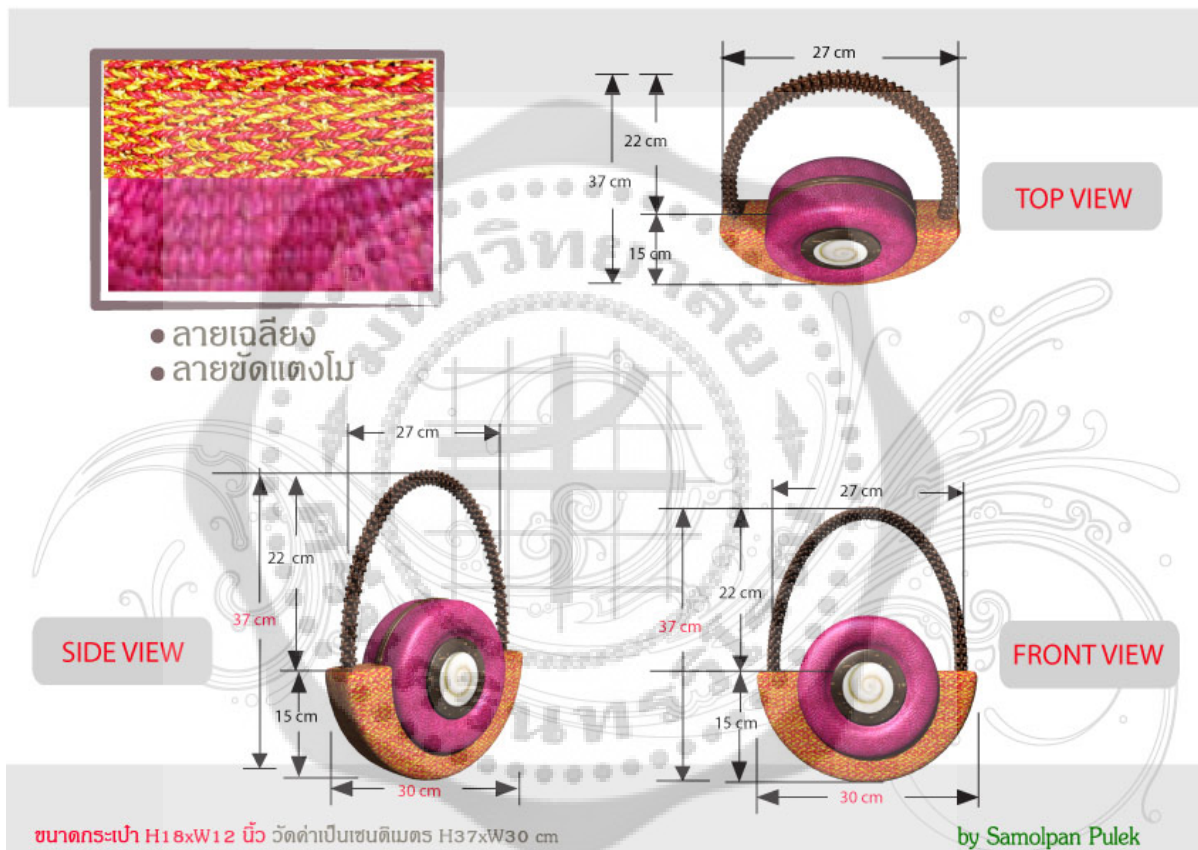
ภาคผนวก ค

แบบประเมินประสิทธิภาพ

(ผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบกระเป๋าผักตบชวาและกะลามะพร้าว)

ให้ท่านประเมินและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบ

กระเป๋าสานประเภทสะพาย แบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลียง ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเฉลียงและลายขัดแดงโม คือ สีส้มเหลืองและสีชมพูสร้างลวดลายของลายเฉียงโดยใช้โค้งตามกระเป๋าของผักตบชวา และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปฐานของกระเป๋าและผสานด้วยส่วนของวงกลมแบบลายขัดแดงโมสีชมพู และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่หาง่ายในท้องถิ่น ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงกลางของกระเป๋า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาผสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าสานประเภทสะพาย แบบที่ 1 ลายขัดแดงโมและลายเฉลียง

โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเฉลียงและลายขัดแดงโม

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

.....

.....

กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดีย์ และลายเกลียวทั้งรูป คือ สีเหลืองส้ม และสีขาวสลับส้ม โดยแบ่งลายเจดีย์ไว้ส่วนบนและล่างของกระเป๋าและใช้ลายเกลียวทั้งรูปแทรกไว้ตรงกลาง เพื่อเพิ่มจุดเด่น และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่หาง่ายในท้องถิ่น และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋าและใช้วัสดุกะลามะพร้าวเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าสะพายแบบที่ 2 ลายเจดีย์และลายเกลียวทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมก้นบานปากแคบ โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเจดีย์ขึ้นรูปกระเป๋า และประดับตกแต่งด้วยกะลามะพร้าว

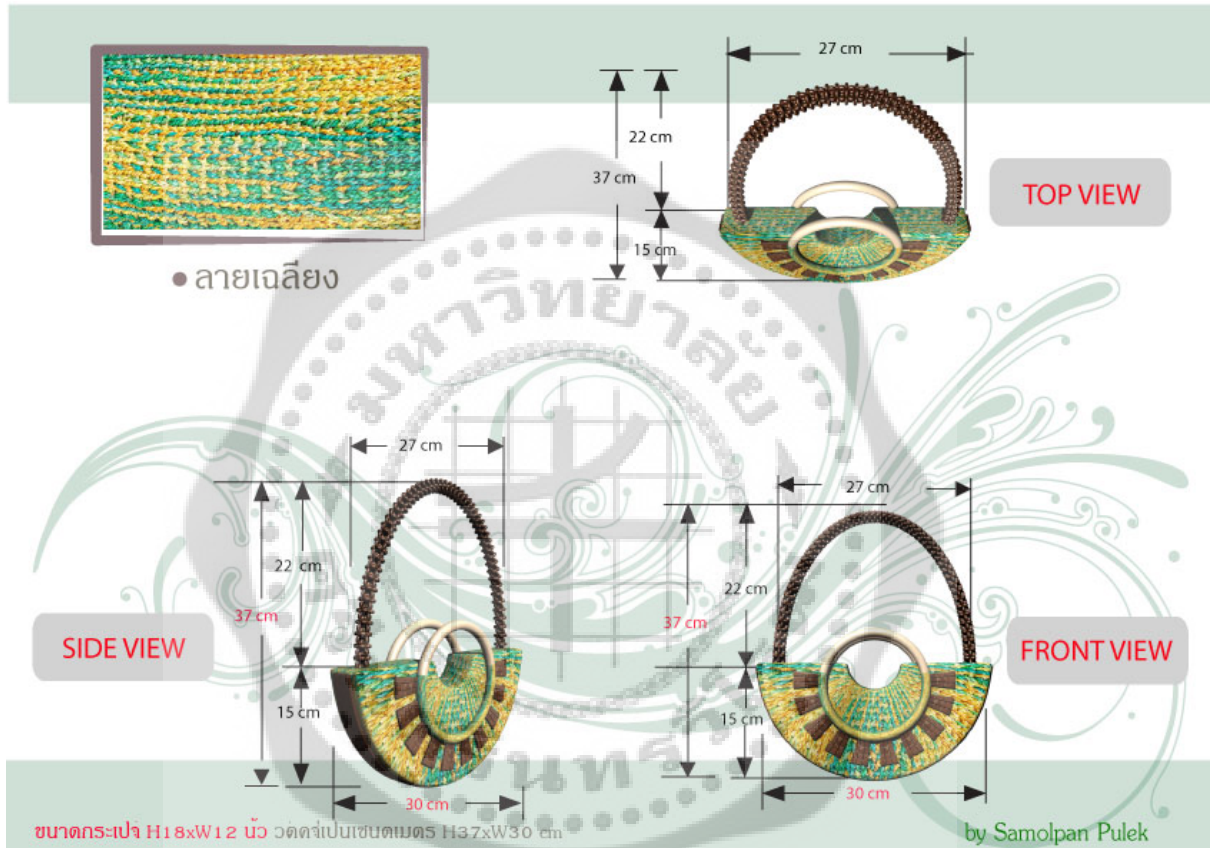
ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

.....

.....

กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดีย์เหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดีย์ คือ สีเหลืองและสีเขียว สร้างลวดลายของลายเจดีย์โดยใช้โค้งตามกระเป๋าของผักตบชวาและใช้กระเป๋าแบบครึ่งวงกลม และใช้โฟมสร้างโครงสร้างขึ้นรูปของกระเป๋า และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่ห่างภายในห้องถัก และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เกิดเป็นสายของกระเป๋าและใช้วัสดุกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆ เป็นสีเหลี่ยมเล็กๆ เพื่อให้ประดับตกแต่งกระเป๋าให้สวยงาม และเสริมฐานเพื่อเพิ่มความมั่นคงให้กับกระเป๋าโดยใช้กะลามะพร้าวชิ้นเล็กๆมาต่อเป็นแผ่นตามโค้ง ตามรูปแบบ

กระเป๋าสะพายแบบที่ 3 ลายเจดีย์เหลืองเขียวทรงครึ่งวงกลม

โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเจดีย์ขึ้นรูปกระเป๋า และประดับตกแต่งด้วยกะลามะพร้าว

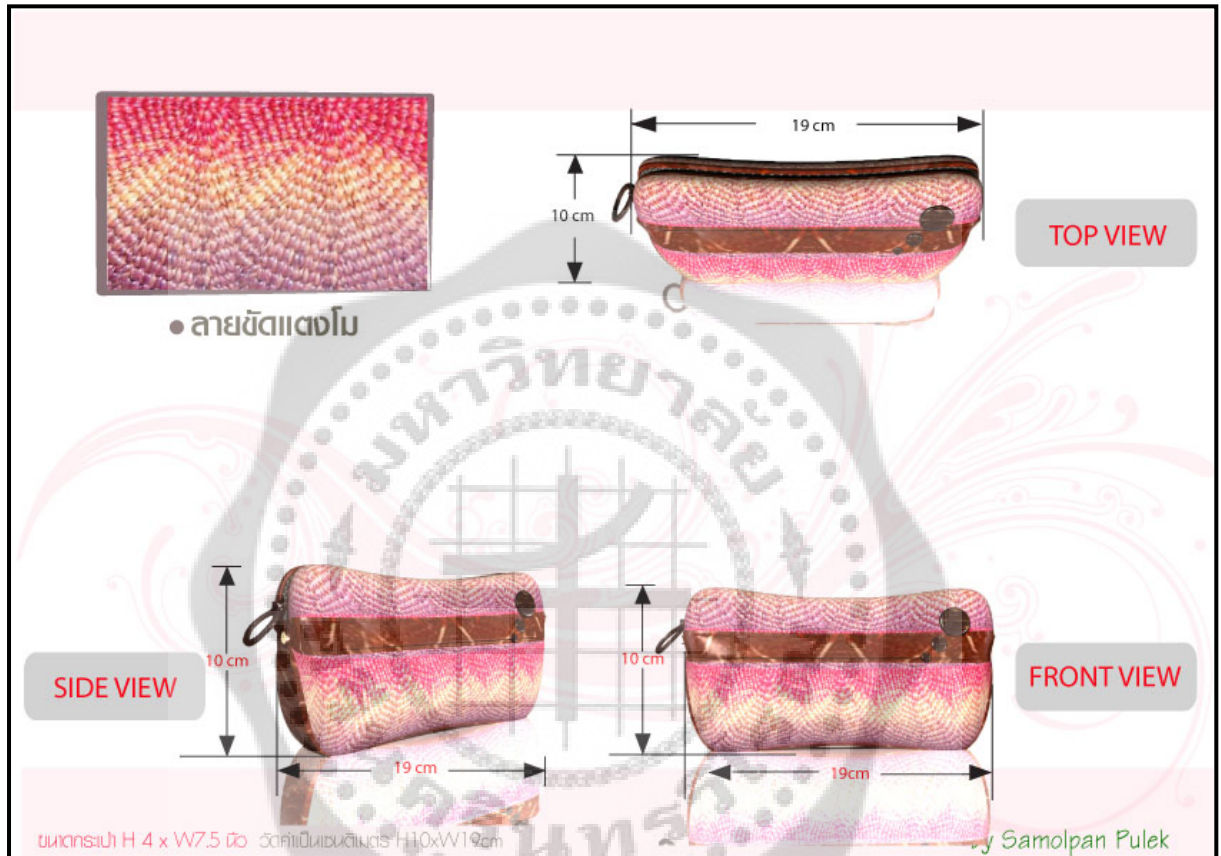
ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

.....

.....

กระเป๋าตางค์แบบที่ 1 ลายขัดแดงโมสีชมพู ใช้วัสดุฝักตบชวา ลายขัดแดงโม คือ สี ชมพู และ สีม่วง และใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น โดยใช้โฟมขึ้นรูป กระเป๋าตางค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า และตกแต่งด้วย กะลามะพร้าวแบบแผ่นคาคกลางของกระเป๋า และประดับด้วย กะลามะพร้าวแบบวงกลมขนาดเล็กเพื่อ สร้างความสวยงามให้กับกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าตางค์แบบที่ 1 ลายขัดแดงโมสีชมพู
 โดยใช้วัสดุฝักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายขัดแดงโมขึ้นรูปกระเป๋า

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

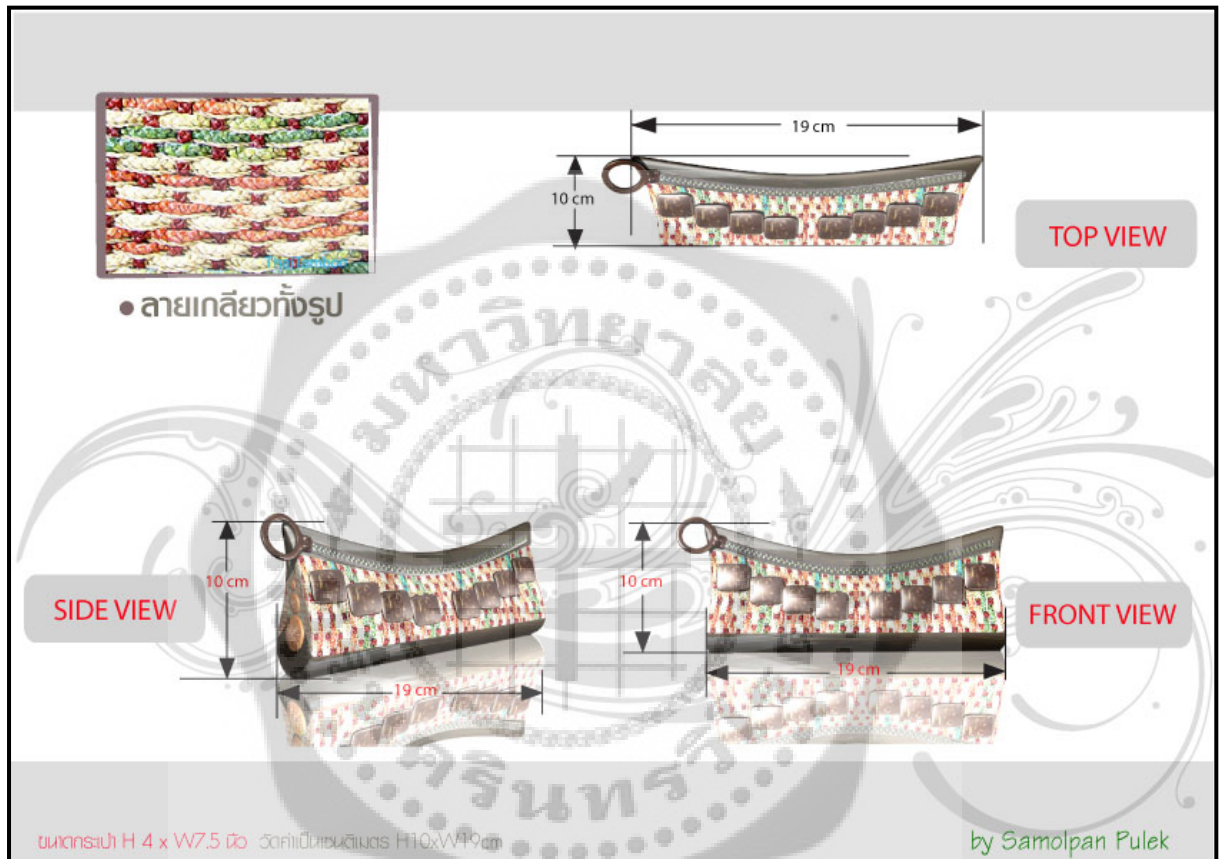
.....

.....

.....

.....

กระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเกลียวทั้งรูป คือ สี เขียว ส้ม และสีขาวใช้สีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น โดยใช้โฟมขึ้นรูป กระเป๋าสี่สตางค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าและเพิ่มรอยเว้าและความโค้งส่วนซิบเป็นดีไซน์ที่แปลกใหม่ และแตกต่างจากท้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และประดับด้วยกะลามะพร้าวสีเหลี่ยมเล็กๆ เรียงต่อกันเพื่อสร้างความสวยงามให้กับกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าสตางค์แบบที่ 2 ลายเกลียวทั้งรูปทรงเว้า

โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเกลียวทั้งรูปขึ้นรูปกระเป๋า

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

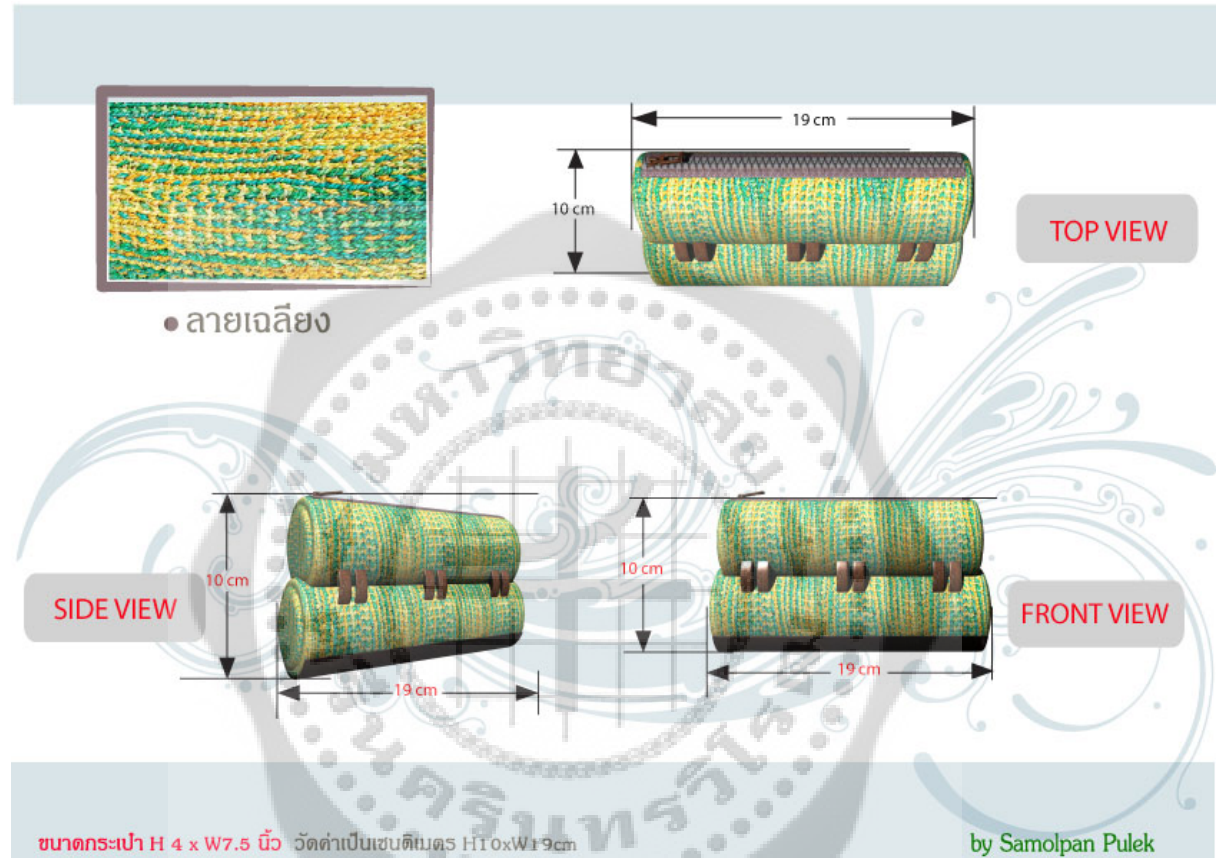
.....

.....

.....

.....

กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายเจลิยงทรงกระบอก ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจลิยง คือ สีเขียวและสีเหลืองสีธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น โดยใช้โฟมขึ้นรูป กระเป๋าสี่สตางค์รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าและเพิ่มดีไซน์สามารถเปิดได้กว้างได้ตามต้องการ และใช้กะลามะพร้าวเป็นตัวยึดตามองศาที่เปิด และแตกต่างจากห้องตลาดที่มีรูปแบบเดิมๆ และเพิ่มความทนทานด้วยใช้กะลามะพร้าวเป็นฐานกระเป๋าสตางค์ ตามรูปแบบ

กระเป๋าสตางค์แบบที่ 3 ลายเจลิยงทรงกระบอก
 โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเจลิยงขึ้นรูปกระเป๋า

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

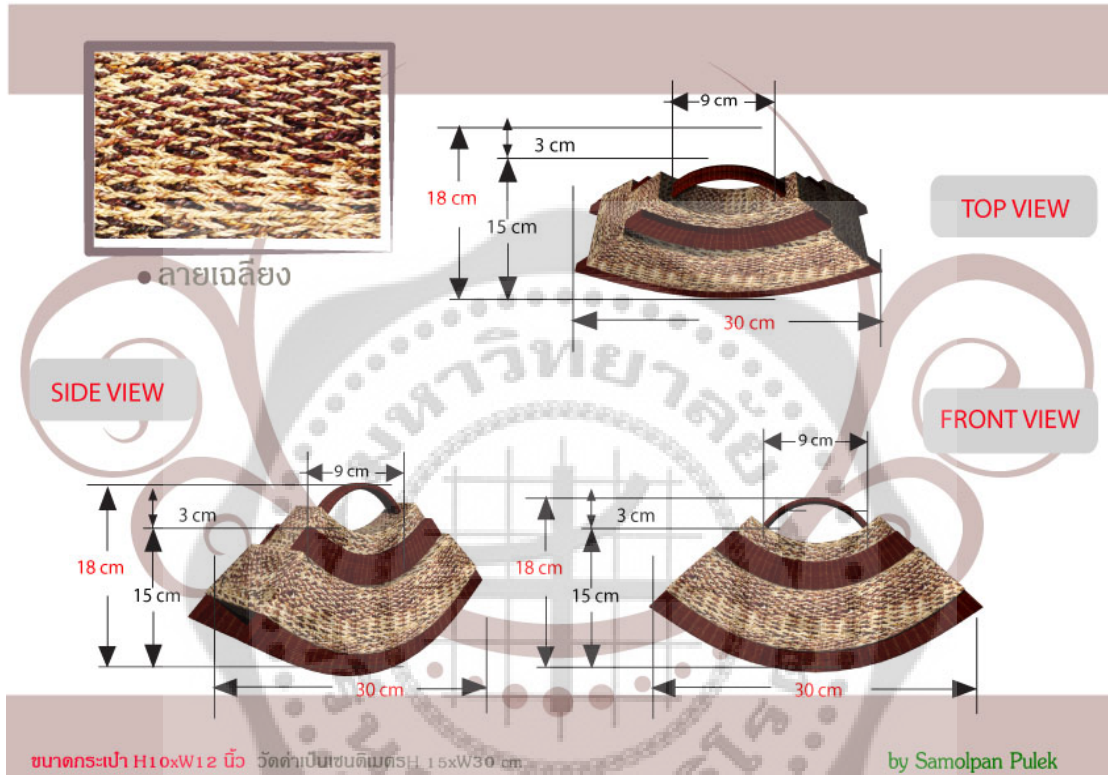
.....

.....

.....

.....

กระเป๋าทรงแบบที่ 1 ลายเจดีย์ทรงเกี้ยว ใช้วัสดุผักตบชวา ลายเจดีย์ โดยไม่ได้ย้อมสีและใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น โดยใช้โฟมสร้างโครงสร้าง และได้รูปทรงมาจากทรงเก้าอี้เยาะ ของชาวจีน ตัดแปลงเป็นกระเป๋า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆมาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยกะลามะพร้าวตัดเป็นชิ้นเล็กๆมาเรียงต่อกันเป็นฐานและประดับตกแต่งกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าทรงแบบที่ 1 ลายเจดีย์ทรงเกี้ยว
 โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายเจดีย์ขึ้นรูปกระเป๋า

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม ใช้วัสดุผักตบชวา ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม โดยใช้ สีเขียวและสีชมพู และใช้โฟมสร้างโครงสร้างกระเป๋า และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กมาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า ขนาดพอดีมือจับ และประดับตกแต่งโดยใช้ฐาน ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นครึ่งวงกลม และสร้างเป็นจุดเด่นอยู่ส่วนตรงกลางของกระเป๋า ตามรูปแบบ

กระเป๋าถือแบบที่ 2 ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโม

โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายรวงข้าวเล็กและลายขัดแดงโมขึ้นรูปกระเป๋า

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

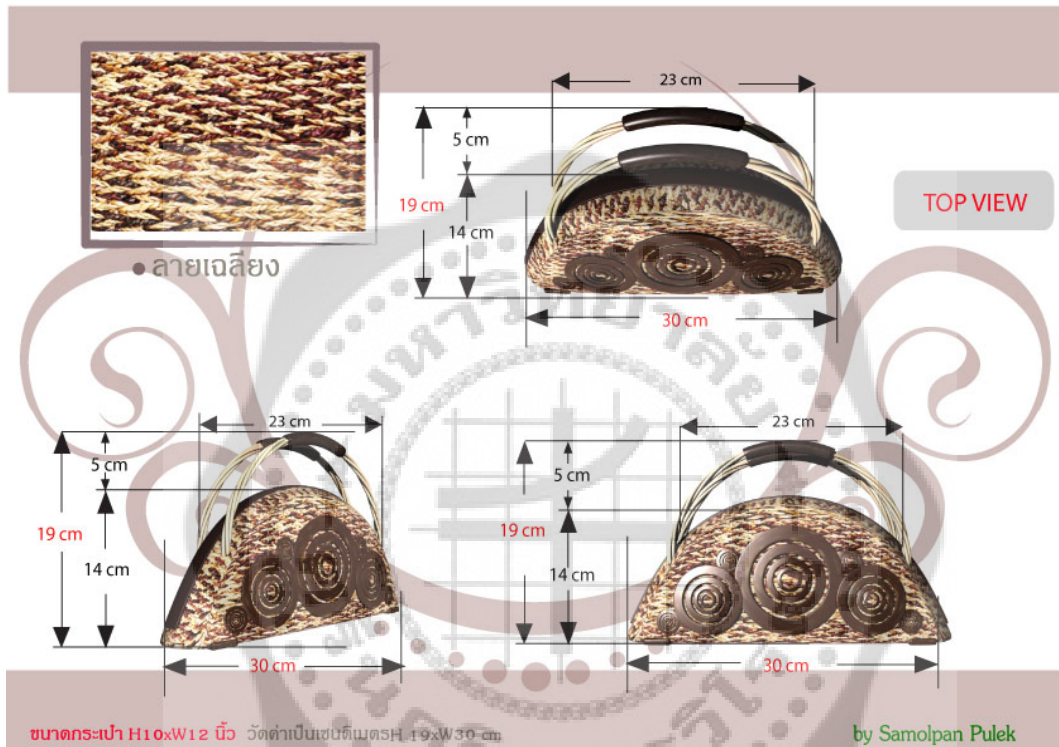
.....

.....

.....

.....

กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม ใช้วัสดุผักตบชวา ลายขัดเกลียวโปร่ง โดยไม่ได้ย้อมสีและใช้สีแบบธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น และขึ้นโครงสร้างกระเป๋าโดยใช้โฟมโดยใช้ผักตบชวา และถักเป็นกระเป๋าคึ่งวงกลม และใช้วัสดุกะลามะพร้าวที่หาง่ายในท้องถิ่น และใช้เม็ดกะลามะพร้าวเม็ดเล็กๆ มาสานรวมกันให้เป็นสายของกระเป๋า โดยไม่ใช้สายกระเป๋ายาวมากเพื่อสะดวกในการสะพายและพกพา ใช้กะลาขนาดใหญ่ใช้ส่วนล่างของกะลาตัดเป็นวงกลมและนำมาต่อกันเพื่อประดับตกแต่งให้สวยงาม ตามรูปแบบ

กระเป๋าถือแบบที่ 3 ลายขัดเกลียวโปร่งครึ่งวงกลม

โดยใช้วัสดุผักตบชวาและกะลามะพร้าว โดยใช้ลายขัดเกลียวโปร่งขึ้นรูปกระเป๋า และประดับตกแต่งด้วยกะลามะพร้าว

ข้อเสนอแนะและปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ชื่อ	รศ. สมศักดิ์ ชาวลาวัลย์
ตำแหน่งที่ทำงาน	รองศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	กศม.(อุตสาหกรรมศิลป์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ชื่อ	ผศ. สีนีนารถ เลิศไพโรจน์
ตำแหน่งที่ทำงาน	คณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	สถ.บ.(ศิลปะอุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร M.S. (Pratt Institute) NY. U.S.A.
ชื่อ	รศ. บุศราคำ เรืองโกศล
ตำแหน่งที่ทำงาน	รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ชื่อ	ผศ.ดร. อรกัญญา โสมขิตานนท์
ตำแหน่งที่ทำงาน	ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะวิทยาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การบริหารการพัฒนาแขนงวิชาการ บริหารธุรกิจ (การบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ชื่อ	อาจารย์ชยันต์ นันทวงศ์
ตำแหน่งที่ทำงาน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ประวัติการศึกษา	วท.ม. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อ อาจารย์เอกวิทย์ สิทธิวะ
 ตำแหน่งที่ทำงาน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 ประวัติการศึกษา วท.ม. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อ อาจารย์วรตัญญู ชูทอง
 ตำแหน่งที่ทำงาน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 ประวัติการศึกษา วท.ม. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อ อาจารย์ปัทมพันธ์ อิศรานนทกุล
 ตำแหน่งที่ทำงาน อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 ประวัติการศึกษา วท.ม. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อ คุณนิภา สุพิชญางกูง
 เจ้าของกิจการ กลุ่มผลิตภัณฑ์ผักตบชวา
 ประวัติการทำงาน ผู้บริหารและเจ้าของกิจการกลุ่มผลิตภัณฑ์ผักตบชวา
 ประวัติการศึกษา ปริญญาตรีทางการตลาดและการจัดการ

ชื่อ คุณรุ่งนภา แฉ่งทอง
 เจ้าของกิจการ กลุ่มผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว
 ประวัติการทำงาน ผู้บริหารและเจ้าของกิจการกลุ่มผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว
 ประวัติการศึกษา ปริญญาตรีทางการตลาด

ภาคผนวก จ

แบบขอใบผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.9/ 0๗57

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110

๑ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ
เรียน รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขวาลำฉะ (อาจารย์ประจำสาขาวิชาเอกเชรามาถิ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบประเมินคุณภาพ สำหรับการวิจัยของนางสาวศมลพรรณ ภูเหล็ก สำหรับการวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อ
เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า
ผักตบชวาและกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉินินาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 0757

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

๑ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ
เรียน รองศาสตราจารย์นุศราคำ เริงโทสม (อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบประเมินคุณภาพ สำหรับการวิจัยของนางสาวศมลพรรณ ภูเหล็ก สำหรับการวิจัยปริญญาโท หัวข้อ
เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า
ผักตบชวาและกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลินินาต เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 0780

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

11 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรกัญญา โยเซิตานนท์ (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้ นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบประเมินคุณภาพ สำหรับการวิจัยของนางสาวศมลพรรณ ภูเล็ก สำหรับการวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อ เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า ผักตบชวาและกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลินีนาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9 / 0779

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110

11 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ชยันต์ นันทวงศ์ (อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบประเมินคุณภาพ สำหรับการวิจัยของนางสาวสมลพรรณ ภูเหล็ก สำหรับการวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อ
เรื่อง การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋า
ผ้าทอและกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลินินาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9/ 0757

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

๙ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์เอกวิทย์ สิทธิเวช (อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจสอบเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถาม สำหรับการวิจัยของนางสาวสมลพรรณ กุเล็ก การวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง
การศึกษารูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าฝ้ายทอ
และกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาก เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9/ 0757

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

๙ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วรัณน ชูทอง (อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือ สำหรับการวิจัยของนางสาวศมลพรรณ ภูเหล็ก การวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง การศึกษา
รูปแบบจักษุภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าทอและ
กะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลินีนาด เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9/ 0754

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110

๙ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ปัทมพันธ์ อิศรานนทกุล (อาจารย์ประจำสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์)

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถาม สำหรับการวิจัยของนางสาวศมลพรรณ ภูเหล็ก การวิจัยวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง
การศึกษารูปแบบจักษณภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าฝ้าย
และกะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนาถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ ศธ 0519.9/ 0757

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม.10110

๑ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คุณรุ่งนภา แฉ่งกอง : เจ้าของผลิตภัณฑ์กลุ่มกะลามะพร้าว

ด้วยคณะศิลปกรรมศาสตร์ร่วมกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำหนดให้
นิสิตที่เข้าเรียนระดับปริญญาโททำงานวิจัยและจัดทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร เพื่อจบการศึกษา
และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลสำหรับการจัดทำ
งานวิจัย จึงจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับสำหรับตรวจสอบเครื่องมือวิจัย คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการทำงานวิจัย ดังนั้นทางคณะฯ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบประเมิน สำหรับการวิจัยของนางลาวคมลพรรณ ภูเล็ก การวิจัยปริญญาโท หัวข้อเรื่อง การศึกษา
รูปแบบจักสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผักตบชวาและ
กะลามะพร้าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินีนารถ เลิศไพโรจน์)

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศมลพรรณ ภู่เล็ก
วันเดือนปีเกิด	18 มกราคม 2525
สถานที่เกิด	นครสวรรค์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1010/130 หมู่บ้านสุขสวัสดิ์วิลล่า ถ.สายเอเชีย อ.เมือง จ.นครสวรรค์ 60000
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545	สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์ (Graphic Arts) ปวส. จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตธัญบุรี
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท นวัตกรรมและการออกแบบ (ภาคพิเศษ) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ